

Rechtbank Den Haag
via zivver.com

M., 1 december 2023

Betreft: SGR 23 / 1926, SGR 23 / 2936, SGR 23 / 4669, SGR 23 / 5312 en
SGR 23 / 5315

Edelachtbare Vrouwe, Heer,

Als toegezegd doe ik u bij deze, en zulks mede namens het bestuur van Stichting de Verbeelding, de producties toekomen die van belang zijn voor de tegen 13 december 2023 geplande mondelinge behandeling van bovengenoemde zaken. Het bestuderen daarvan zal enige tijd van u vergen. Van een rechter mag echter worden verwacht dat zij (of hij) is geïnteresseerd in de feiten en die treft u, anders dan in de stukken die u heeft ontvangen van verweerder, in het navolgende in overvloed aan. De verschillende zaken die wij met elkaar zullen bespreken hangen allemaal samen met het verwijt waarmee onze Nationale ombudsman mij nu al een jaar achtervolgt, dat van misbruik van de Wet open overheid (Woo). Dat verwijt kan alleen op zijn waarde worden geschat wanneer u weet wat ons heeft gebracht tot het indienen van de zeventien verzoeken die verweerder van mijn kant had ontvangen toen hij het over de boeg van misbruik is gaan gooien, wat de inhoud van die verzoeken was, wat ze hebben opgeleverd en wat wij hebben gedaan met de informatie die wij aldus hebben bemachtigd. Ik ontkom er dan ook niet aan om de absurde, maar daarom niet minder ernstige aantijgingen van verweerder met zoveel mogelijk feiten te weerleggen. Overigens merk ik daarbij reeds nu op dat de jarenlange ervaringen die niet alleen wij, maar met name ook de mensen die wij bijstaan hebben opgedaan met de disfunctionerende organisatie die wij kennen als de Nationale ombudsman zich niet laten samenvatten in de ochtend die thans voor de mondelinge behandeling is gereserveerd, laat staan dat zij zich laten reduceren tot een stapeltje stukken. Ik vraag er dan ook uw begrip voor dat ik mij heb beperkt tot niet meer dan een selectie van het materiaal dat wij hebben verzameld. Ter zitting zal ik, al dan niet aan de hand van vragen van uw kant, gaarne nader ingaan op de verschillende producties waarop ik bij deze alvast een beknopte toelichting geef.

Opmerkingen vooraf

Aangezien uw rechtbank, hoe gek dat anno 2023 ook moge klinken, nog niet is gedigitaliseerd heeft zij de gewoonte om alle stukken die zij langs digitale weg ontvangt alsnog uit de printer te laten rollen. Dat baart mij in dit geval zorg, want

samen met mijn collegae bekommer ik mij niet alleen om het functioneren van onze rechtsstaat, maar ook om het milieu. Mocht u een mogelijkheid zien om nu eens op een meer eigentijdse manier kennis te nemen van de voorliggende stukken dan stellen wij dat ten zeerste op prijs. Opgemerkt zij voorts dat de navolgende producties al een week in het bezit zijn van verweerder. Door hem die stukken reeds eerder te doen toekomen hebben wij namelijk willen waarborgen dat hij voldoende tijd heeft om daar van zijn kant het een en ander aan producties tegenover te zetten. Wij zijn uiteraard benieuwd waar hij mee komt. Ten slotte merk ik nog op dat het voorliggende stuk niet alleen voor uw rechtbank, maar ook voor verscheidene andere belangstellenden is geschreven. Het is om die reden dat het ook van enkele producties vergezeld gaat die reeds deel uitmaken van het dossier dat rond de verschillende zaken is gevormd. Belangstellende derden kunnen zich zo wat eenvoudiger een beeld vormen van die zaken. Ik reken ook in dit verband op uw begrip.

Overzicht

Om u het bestuderen en het terugvinden van de verschillende stukken te vergemakkelijken treft u allereerst een overzicht aan in de vorm van een opgave van de inhoud van wat volgt. De producties worden vervolgens aan de hand van deze inhoudsopgave besproken.

Inhoudsopgave

Opmerkingen vooraf.....	1
Overzicht.....	2
Onderdeel A – de aanleiding tot onze verzoeken.....	6
Productie A1 – de cijfers over de Huurcommissie.....	6
Productie A2 – lastige klagers.....	6
Productie A3 – het dossier rond de Groninger huurzaak.....	6
Productie A4 – een klacht over een medewerker.....	7
Productie A5 – een klacht over de heer Van Zutphen.....	7
Productie A6 – een klacht van de heer Van Zutphen.....	7
Productie A7 – een herzieningsverzoek.....	8
Productie A8 – Pieter Omtzigt.....	8
Productie A9 – kritiekloze berichtgeving.....	8
Productie A10 – een gemarginaliseerd instituut.....	8
Onderdeel B – de Nationale ombudsman en de Woo.....	9
Productie B1 – eindelijk in gesprek.....	9
Productie B2 – de brief van 17 november 2022.....	9
Productie B3 – een eerdere hoorzitting.....	9
Productie B4 – hoe het ook kan.....	10
Productie B5 – de Raad voor de rechtspraak en de Woo.....	10
Productie B6 – mismanagement bij verweerder.....	10
Productie B7 – Woo-coördinator Mirjam Winkel.....	10
Productie B8 – een pauze in goed overleg.....	11
Productie B9 – een ontbrekende schakel.....	11
Onderdeel C – de Woo-verzoeken (I).....	11
Productie C1 – de Woo-verzoeken (I).....	11
Onderdeel D – de procedures van bezwaar en beroep.....	12
Productie D1 – de bezwaarschriften.....	12
Productie D2 – de beslissingen op bezwaar.....	12
Onderdeel E – de resultaten van ons onderzoek.....	12

Productie E1 – onjuiste cijfers naar de Tweede Kamer.....	12
Productie E2 – wat is een verzoek?.....	13
Productie E3 – de cijfers over 2020.....	13
Productie E4 – vervuilde cijfers.....	13
Productie E5 – onbetrouwbare cijfers.....	14
Productie E6 – artikel 9:36, vijfde lid, van de Awb.....	14
Productie E7 – magere cijfers.....	15
Productie E8 – verhullende cijfers.....	15
Productie E9 – onjuiste cijfers in de media.....	16
Productie E10 – artikel 9:18, derde lid, van de Awb.....	16
Productie E11 – de onderzoeksverplichting in de praktijk.....	16
Productie E12 – de relatie met instanties.....	17
Productie E13 – lokale overheden.....	17
Productie E14 – lastige klagers.....	17
Productie E15 – een karikatuur.....	18
Productie E16 – de Ombudsagenda.....	18
Productie E17 – 'interne' klachten.....	19
Productie E18 – een extern onderzoek.....	19
Productie E19 – de doorlooptijden.....	19
Productie E20 – een topzware formatie.....	20
Productie E21 – een enorme bureaucratie.....	20
Productie E22 – alles draait om de PR.....	20
Productie E23 – een ongehoorde geldsmijterij.....	20
Productie E24 – goed nieuws ter afsluiting.....	20
Onderdeel F – de reiskosten van de heer Van Zutphen.....	21
Productie F1 – de bijbanen van de heer Van Zutphen.....	21
Productie F2 – een omstreden voorzitterschap.....	21
Productie F3 – rancune.....	21
Productie F4 – de rol van de Tweede Kamer.....	21
Productie F5 – Marc Dullaert.....	22
Productie F6 – overstemt Orpheus de sirenen?.....	22
Productie F7 – de aanloop tot het besluit van 12 december 2022.....	22
Productie F8 – een gebrekkige controle en verantwoording.....	23
Productie F9 – de rol van de Auditdienst Rijk.....	23
Productie F10 – Twitter ontploft.....	24
Productie F11 – mevrouw mr. M. van Nooijen.....	24
Productie F12 – Van Zutphen vs. Biever.....	24
Productie F13 – toch nog wat bonnetjes.....	24
Productie F14 – een vette grijns van de heer Van Zutphen.....	25
Productie F15 – ruim tienduizend euro per maand.....	25
Productie F16 – een vergelijkbaar verzoek bij de Raad voor de rechtspraak.....	25
Onderdeel G – contacten met Kamerleden en journalisten.....	25
Productie G1 – contacten met media en Kamer.....	26
Onderdeel H – de Woo-verzoeken (II).....	26
Productie H1 – de Nationale ombudsman en het toeslagenschandaal.....	26
Onderdeel I – de Woo-verzoeken namens cliënten.....	27
Productie I1 – een beroepsverbod.....	27
Productie I2 – een casus.....	27
Productie I3 – de Nationale ombudsman geeft niet thuis.....	27
Productie I4 – een onbevoegde rechter.....	28
Productie I5 – een Woo-verzoek.....	28
Productie I6 – een onjuiste rechtsmiddelenclausule.....	28
Productie I7 – uw rechtbank.....	28
Productie I8 – het gelijk van de heer S.....	28

Productie I9 – contact met ons.....	29
Productie I10 – een herhaald verzoek.....	29
Productie I11 – verweerder neemt wraak.....	29
Productie I12 – een flater van uw rechtbank.....	29
Productie I13 – geen zelfbewustzijn, geen verantwoordelijkheidsgevoel.....	30
Productie I14 – het verzoek van 25 januari 2023.....	30
Productie I15 – achterbaks gedrag.....	30
Productie I16 – een lethargische rechtbank.....	30
Onderdeel J – de zwarte lijsten.....	31
Productie J1 – simpelweg over het hoofd gezien.....	31
Productie J2 – Ruud Miedema.....	31
Productie J3 – een voorwaarde in de zin van artikel 5.5, vierde lid, van de Woo.....	32
Productie J4 – mr. R.H.M. Bruin.....	32
Productie J5 – de neus van de heer Scheppink.....	32
Productie J6 – de lijst van de heer Miedema.....	33
Productie J7 – zwarte lijsten.....	33
Productie J8 – een rancuneuze senior adviseur.....	33
Productie J9 – en weer een leugen.....	34
Productie J10 – een vernietigde mailbox.....	34
Productie J11 – nadere stappen.....	35
Onderdeel K – het neutraliseren van een rechtsbijstandverlener.....	35
Productie K1 – een puzzel bestaat uit stukjes.....	35
Productie K2 – vooral geen rechtsbijstand.....	36
Productie K3 – mevrouw S.....	36
Productie K4 – kinderachtig gestook.....	36
Productie K5 – de heer R.....	36
Productie K6 – mevrouw Van H.....	37
Productie K7 – de hypocrisie ten top.....	37
Productie K8 – aangifte tegen een rechter en een griffier.....	37
Productie K9 – een 'vergissing' van de heer Van Zutphen.....	38
Onderdeel L – het kapot maken van mijn praktijk.....	38
Productie L1 – de bomen groeien tot in de hemel.....	38
Productie L2 – een uitglijder van de heer Bieber.....	39
Productie L3 – geblunder elders.....	39
Productie L4 – de Rechtbank Noord-Nederland herstelt zich.....	39
Onderdeel M – de zaak met het nummer SGR 23 / 1926.....	40
Onderdeel N – de zaak met het nummer SGR 23 / 2936.....	40
Productie N1 – een gehele of een gedeeltelijke vernietiging?.....	40
Productie N2 – een jammerlijke vergissing.....	40
Productie N3 – een bevestiging van de kant van de rechtbank.....	41
Productie N4 – verweerder liegt er wederom op los.....	41
Productie N5 – hoger beroep.....	41
Productie N6 – een recente ontwikkeling.....	42
Productie N7 – het besluit van 14 april 2023.....	42
Productie N8 – misbruik, misbruik, misbruik.....	42
Productie N9 – de zaak met het nummer SGR 23 / 4461.....	43
Productie N10 – het kantelpunt.....	43
Onderdeel O – de zaak met het nummer SGR 23 / 4669.....	44
Onderdeel P – de zaak met het nummer SGR 23 / 5312.....	44
Productie P1 – opnieuw de vlucht naar voren.....	44
Productie P2 – de brieven aan mijn cliënten.....	44
Productie P3 – de reacties van mijn cliënten.....	45
Productie P4 – het verweerschrift van 21 september 2023.....	45
Productie P5 – vier volmachten.....	46

Productie P6 – een merkwaardige selectie.....	46
Productie P7 – een (te) doorzichtig verhaal.....	47
Productie P8 – nieuw verzoek, nieuwe volmacht.....	47
Productie P9 – complotdenkers.....	47
Productie P10 – de heer H.....	48
Productie P11 – stapels procedures.....	48
Productie P12 – mevrouw A.....	49
Productie P13 – en nog meer procedures.....	49
Productie P14 – cliënten van recenter datum.....	49
Productie P15 – staat mijn naam op de lijst?.....	50
Productie P16 – het verzoek van de heer O.....	50
Productie P17 – het misbruikverhaal verdampst.....	50
Productie P18 – nog een uitglijder van de heer Bieber.....	51
Productie P19 – verweerder profiteert.....	52
Productie P20 – gebrekkige besluiten.....	52
Productie P21 – negen van de elf rechtbanken.....	52
Productie P22 – rancune?.....	53
Onderdeel Q – de zaak met het nummer SGR 23 / 5315.....	53
Onderdeel R – de leugen regeert.....	53
Productie R1 – de heer Scheppink.....	53
Productie R2 – de heer Heule.....	54
Onderdeel S – de chaos bij uw rechtbank.....	54
Productie S1 – geklungel vanaf het eerste uur.....	54
Productie S2 – fout op fout op fout.....	55
Productie S3 – all animals are equal, but some	55
Productie S4 – een gesprek op de rechtbank.....	55
Productie S5 – Robine de Lange.....	55
Productie S6 – de Hoge Raad.....	56
Productie S7 – een ervaring van korte duur.....	56
Productie S8 – een datum.....	56
Productie S9 – recente ontsporingen.....	57
Productie S10 – een verdwenen brief.....	57
Productie S11 – mevrouw mr. A.H. Bergman.....	57
Productie S12 – 'de griffier'.....	58
Productie S13 – een absurde miskleun.....	58
Productie S14 – stilliggende procedures.....	59
Productie S15 – uw president.....	59
Productie S16 – initiatieven van mijn kant.....	60
Productie S17 – de wrakingskamer.....	60
Productie S18 – mevrouw mr. M.M. Meijers.....	61
Productie S19 – rechter of dader?.....	61
Productie S20 – ons aller Reinier.....	61
Productie S21 – een kijkje in de keuken.....	62
Productie S22 – one small step for man, one giant leap for	62
Onderdeel T – overige correspondentie met uw rechtbank.....	62
Onderdeel U – U.....	63
Onderdeel V – andere zaken.....	63
Productie V1 – de zaak met het nummer SGR 22 / 8223.....	63
Productie V2 – de zaak met het nummer SGR 23 / 1651.....	64
Productie V3 – de zaak met het nummer SGR 23 / 1926.....	64
Productie V4 – de zaak met het nummer SGR 23 / 2898.....	64
Productie V5 – de zaak met het nummer SGR 23 / 2936.....	64
Productie V6 – de zaak met het nummer SGR 23 / 4669.....	65
Productie V7 – de zaak met het nummer SGR 23 / 5012.....	65

Productie V8 – de zaak met het nummer SGR 23 / 5013.....	65
Productie V9 – de zaak met het nummer SGR 23 / 5312.....	65
Productie V10 – de zaak met het nummer SGR 23 / 5315.....	65
Productie V11 – de zaak met het nummer SGR 23 / 4461.....	66
Productie V12 – de zaak met het nummer SGR 23 / 6072.....	66
Productie V13 – de zaak met het nummer SGR 23 / 6534.....	66
Ten slotte.....	66

Onderdeel A – de aanleiding tot onze verzoeken

De komst van de Woo was voor ons een zegen. Waar de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) namelijk niet op de Nationale ombudsman van toepassing was zou dit Hoge College van Staat nu wel komen te vallen onder de Woo. Eindelijk zouden wij zo een middel in handen krijgen waarmee wij bij verweerder, die tot dan toe al onze pogingen om meer zicht te krijgen op het functioneren van zijn organisatie had gedwarsboomd, de informatie konden bemachtigen waarnaar wij al zo lang op zoek waren.

Productie A1 – de cijfers over de Huurcommissie

Een heel eenvoudig, maar tekenend voorbeeld is in deze de brief van 12 augustus 2021 waarbij wij verweerder hebben gevraagd om enkele cijfers die ons duidelijk zouden kunnen maken hoeveel klachten hij in 2020 had ontvangen over een instantie waarmee wij reeds geruime tijd hadden te maken in zaken van meerdere van onze cliënten, de Huurcommissie. Die brief bleef ondanks tal van rappels onbeantwoord. Pas in de loop van het jaar daarop zou, dankzij de Woo, aan het licht komen niet alleen dat verweerder inderdaad had verzuimd om de cijfers over de Huurcommissie op te nemen in zijn jaarverslag, maar ook dat hij meteen al op 12 augustus 2021 had vastgesteld dat wij terecht hadden onderkend dat die cijfers niet in het jaarverslag hadden mogen ontbreken. Al die tijd had hij ons met een druk op de knop van de cijfers kunnen voorzien.

Productie A2 – lastige klagers

Ook een andere brief bleef onbeantwoord, die van 24 september 2021 over een thema dat voor de huidige Nationale ombudsman, mr. R.F.B. (Reinier) van Zutphen, tot een ware obsessie zou blijken te zijn verworpen, dat van de lastige klager. Als gevolg van de volstreekte onwil van verweerder om zelfs maar op die brief te reageren hebben wij de informatie waarnaar wij indertijd op zoek waren uiteindelijk met behulp van de Wob moeten achterhalen bij verscheidene gemeenten, universiteiten en andere instanties. Een omslachtige en zowel voor ons als voor die instanties belastende omweg, die overigens heel wat onthullend materiaal – waarover verderop meer – heeft opgeleverd.

Productie A3 – het dossier rond de Groninger huurzaak

Ik geef nog een voorbeeld, dat dit keer betrekking heeft op de zaak van een van onze cliënten. Het onderzoek naar de omgang van de Nationale ombudsman met burgers die hij beschouwt als 'lastige klagers' is indertijd geïnitieerd en gefinancierd door die cliënt, de heer D.. Voor deze cliënt had ik als rechtsbijstandverlener een langlopend geschil met de Huurcommissie tot een oplossing weten te brengen ondanks het feit dat de heer Van Zutphen in die zaak de op hem rustende onderzoeksverplichting ten enen male had veronachtzaamd. Toen wij nadien graag wilden weten hoe het kon dat de ombudsman in wat inmiddels de Groninger huurzaak was gaan heten zo passief

was gebleven hebben wij hem verzocht om een kopie van het betreffende dossier. Dat leverde niet meer op dan een zeer beknopt briefje waarin de heer Van Zutphen ontkende dat er buiten de documenten die reeds in ons bezit waren verder nog stukken zouden zijn. Enkele maanden later vervolgens heb ik hem, dit keer met een beroep op de Woo, nogmaals verzocht om mijn cliënt een kopie van het dossier te verstrekken. Er bleek toen opeens wel degelijk een omvangrijk dossier te liggen waarvan de heer Van Zutphen het bestaan had ontkend. Een dossier met een omvang van rond de honderd pagina's, dat laat zien hoe betekenisvol de Woo kan zijn ook op het niveau van een individuele cliënt. Er zal daarvan nog een aantal voorbeelden volgen. Zoals er nog tal van voorbeelden zullen volgen van de veelal flagrante leugens die onze ombudsman zich in zijn contacten met ons, met cliënten, met journalisten en zelfs met de Tweede Kamer permitteert.

Productie A4 – een klacht over een medewerker

De oplossing van de Groninger huurzaak heb ik tot stand gebracht via langdurige onderhandelingen met de landsadvocaat. Dat de Nationale ombudsman in deze zaak zo passief was gebleven heeft de totstandkoming van die oplossing ernstig bemoeilijkt en de Huurcommissie uiteindelijk veel gekost. Aan het eind van de rit heeft de Huurcommissie de heer D. de door hem geleden schade, inclusief de kosten die hij had gemaakt voor de door mij verleende rechtsbijstand, alsnog moeten vergoeden. Het ging daarbij om een vijfcijferig bedrag, waarbij ik het heb over de cijfers voor de komma. Een bedrag waarover ik u verder niets mag vertellen, omdat het met geheimhouding is omgeven. Een bedrag ook dat nooit tot die hoogte zou zijn opgelopen wanneer de heer Van Zutphen zijn werk had gedaan. Alvorens ik met de landsadvocaat in gesprek kwam heb ik dan ook hemel en aarde bewogen om de ombudsman de rol te doen vervullen die hem door de wetgever is toebedeeld. Op een gegeven moment heb ik zelfs een klacht ingediend over het slome gedrag van de medewerker die met de behandeling van de zaak van mijn cliënt was belast. Een stuk van niet minder dan achttien pagina's, waarop ik echter niet meer dan een kille afwijzing mocht ontvangen. Met daarin nog wel even een uitbrander van de hand van klachtbehandelaar Ruud Miedema, die de beeldspraak die ik had gebruikt kennelijk niet had verstaan. Ruud Miedema. Onthoud alvast maar die naam.

Productie A5 – een klacht over de heer Van Zutphen

Een klacht over de rol van Reinier van Zutphen zelf bracht al evenmin beweging in deze zaak. Die klacht werd namelijk eenvoudigweg niet-ontvankelijk verklaard, en wel door niemand minder dan degene op wie de klacht betrekking had, mr. R.F.B. van Zutphen. De slager keurde gewoon maar even het eigen vlees. Een rechtgeaard jurist lopen bij een dergelijke gang van zaken de rillingen over het lijf.

Productie A6 – een klacht van de heer Van Zutphen

Hoe een klacht behoort te worden behandeld hebben wij onze Nationale ombudsman laten zien toen de heer Van Zutphen zelf met een klacht kwam over de vermelding van de namen van enkele van zijn medewerkers op de website vrblng.nl. Die klacht is weliswaar ongegrond verklaard, maar als zoiets op een gemotiveerde wijze geschiedt dan kan het maar zo zijn dat de klager zich desondanks gehoord voelt. Bij de klacht van de heer Van Zutphen was dit kennelijk het geval, want de klacht heeft geen vervolg meer gekregen in de vorm van de verdere stappen die de heer Van Zutphen ons eerder nog bij zijn klaagschrift in het vooruitzicht had gesteld.

Productie A7 – een herzieningsverzoek

Ook een tot in de puntjes onderbouwd herzieningsverzoek heeft ons indertijd niet mogen baten. Ruim dertig pagina's aan argumenten, waarop ook nu weer geen andere reactie volgde dan dat de heer Van Zutphen vasthield aan de beslissing die hij eerder had genomen. De aangevoerde argumenten werden daarbij volledig genegeerd. Die reactie op het herzieningsverzoek kwam overigens op het moment dat ik reeds volop in onderhandeling was met de landsadvocaat. Ik had de heer Van Zutphen inmiddels dan ook laten weten dat wij hem niet langer de ruimte wensten te geven om nog een beslissing op het verzoek te nemen. Die trok zich daarvan echter maar liever niets aan en meende de onderhandelingspositie van mijn cliënt nog even te moeten verzwakken door tegenover partijen te verkondigen dat hij niets in dat herzieningsverzoek zag. Een vorm van opzettelijke tegenwerking die neerkwam op regelrechte obstructie.

Productie A8 – Pieter Omtzigt

De Groninger huurzaak staat uiteraard niet op zichzelf. Dat bleek ons al gauw toen wij ons verdiepten in de dossiers van nog enkele andere cliënten, die in hun geschil met de Huurcommissie net zo weinig als de heer D. aan de Nationale ombudsman hadden gehad. Het was ook in die tijd dat de toeslagenaffaire steeds meer onder de aandacht werd gebracht door de media, met een hoofdrol voor onder anderen de man die bij de meest recente verkiezingen een sleutelpositie in de wacht heeft gesleept. Het vernietigende oordeel dat Pieter Omtzigt indertijd gaf over 'de Ombudsman, die het wel zag, maar niet doorbeet' zegt alles over het veel te slappe optreden van de heer Van Zutphen in de affaire die inmiddels van links tot rechts een schandaal wordt genoemd.

Productie A9 – kritiekloze berichtgeving

Al met al was de Nationale ombudsman bij ons op een geheel andere manier in beeld gekomen dan bij de gemiddelde krantenlezer die afgaat op al die over het algemeen nogal kritiekloze artikelen waarin de heer Van Zutphen ons mag vertellen hoe het beter zou kunnen tussen overheid en burger. Ook recentelijk hebben we van dat soort artikelen nog weer wat voorbeelden gezien. De heer Van Zutphen heeft, dat moeten wij hem nageven, zijn PR goed op orde, iets waarbij hij overigens wordt ondersteund door een afdeling Communicatie & Omgevingsmanagement van niet minder dan 13,5 fte (2021; productie E20b) en waarbij hij voorts op grote schaal gebruik maakt van externe bureaus (zie productie E22). Feiten versus beeldvorming, is het niet dat waarover de zaken die wij met elkaar zullen bespreken in hoge mate gaan?

Productie A10 – een gemarginaliseerd instituut

Ondertussen weet overigens ook de heer Van Zutphen zelf maar al te goed dat de mensen die in Den Haag aan de knoppen zitten hem amper nog zien staan. Tot zijn grote frustratie. Zo beklagde hij zich in *de Telegraaf* al eens over het feit dat hij van de zijde van het kabinet maar steeds geen reactie op zijn jaarverslag ontving en liet hij ook eerder dit jaar tegenover diezelfde krant – zijn huisblad tenslotte – weer blijken dat niemand hem nog serieus nam, een klaagzang waarvan zelfs de redactie van het *Dagblad van het Noorden* vond dat de belangen van de Groningers daar niet mee waren gediend. Met een Woo-verzoek (zie productie C1d) hebben wij later nog maar eens de vinger gelegd op de gemarginaliseerde positie van het gerespecteerde instituut dat de Nationale ombudsman ooit was. Mark Rutte, zo bleek, was namelijk zelfs het bestaan van dat instituut vergeten. Kan het dan nog iemand verrassen dat ook onze premier dat onbeduidende rapportje dat de heer Van Zutphen indertijd wel

degelijk over de toeslagenproblematiek heeft geschreven – zie ook productie H1 – nimmer had gelezen?

Onderdeel B – de Nationale ombudsman en de Woo

Alle reden dus om het functioneren van deze organisatie eens wat nader te onderzoeken. De langverwachte komst van de Woo was daarbij een mooie aanleiding om opnieuw contact te zoeken met verweerder, die nu wellicht tot een wat opener houding zou zijn te bewegen. Dat initiatief leek aanvankelijk in vruchtbare aarde te vallen, maar kwam vervolgens als een boemerang bij ons terug.

Productie B1 – eindelijk in gesprek

In de eerste maanden van 2022 heb ik op mijn initiatief een tweetal gesprekken gevoerd met sectorhoofd John van Wijgerden en senior adviseur Ruud Miedema. In die gesprekken kwam ook de Woo aan bod, in welk verband ik heb aangegeven dat wij die wet van meet af aan als stok achter de deur zouden gaan gebruiken om de informatie te bemachtigen waarnaar wij nu al zo lang op zoek waren. Daar werd overigens geenszins afwijzend op gereageerd. Integendeel zelfs, want de heren Van Wijgerden en Miedema beloofden mij een en al transparantie en nodigden ons uit om met onze verzoeken te vragen wat wij maar wilden. Ik heb toenmalig Woo-coördinator Mirjam Winkel dan ook meteen al op 6 mei 2022 een eerste verzoek doen toekomen en haar daarbij laten weten dat dit door nog een aantal verdere verzoeken zou worden gevolgd.

Productie B2 – de brief van 17 november 2022

De brief van 6 mei 2022 laat zien dat de zo cruciale brief die volgens verweerder de aanleiding is geweest tot het nemen van het besluit waarmee hij ons op 12 december 2022 de Woo heeft ontnomen niet het nieuws bevat dat u daarin zou moeten lezen. Volgens dat besluit zou de brief van 17 november 2022 'van doorslaggevende betekenis' zijn geweest bij het vaststellen dat er rond onze verzoeken kon worden gesproken van misbruik van recht. In werkelijkheid echter vormt deze brief, net als die van een paar maanden eerder, slechts een bevestiging van een gesprek dat ik kort daarvoor – ook in het laatste geval op mijn initiatief – had gevoerd met de heren Van Wijgerden en Miedema. Niet alleen hadden deze twee vertegenwoordigers van het management van verweerder mij ook nu weer nadrukkelijk uitgenodigd om onze behoefte aan informatie tot uitdrukking te brengen in de Woo-verzoeken die wij nog zouden willen indienen, maar bovendien had er uit hun mond geen enkele wanklank geklonken over het aantal of de aard van de verzoeken waarmee wij tot dan toe waren gekomen. Desondanks is de brief van de 17de vervolgens misbruikt om op basis van een lezing die zich geenszins met de inhoud van die brief laat verenigen de notitie te schrijven die op 5 december 2022 door de heer Van Zutphen is geaccordeerd en die de opmaat zou vormen tot het besluit van de 12de.

Productie B3 – een eerdere hoorzitting

Dat de brief van 17 november 2022, anders dan verweerder uw rechtbank heeft willen doen geloven, geenszins 'van doorslaggevende betekenis' was en dus al evenmin 'het startpunt voor het inroepen van het bepaalde in artikel 4.6 van de Woo' blijkt al evenzeer uit bijgaand verslag van een hoorzitting van 13 oktober 2022. Ook bij die gelegenheid immers heb ik reeds in vrijwel dezelfde bewoordingen gezegd wat ik ruim een maand later in mijn brief nog slechts heb herhaald.

Productie B4 – hoe het ook kan

In die hoorzitting heb ik gerefereerd aan een gesprek dat ik kort daarvoor had gehad met de directeur van de Raad voor de rechtspraak, Olav Welling, die wij net als de Nationale ombudsman met een aantal Woo-verzoeken hadden geconfronteerd. Anders dan verweerder had de heer Welling mij onmiddellijk uitgenodigd voor een videogesprek, waarin hij werd gesecondeerd door twee van zijn naaste medewerkers. In dat gesprek ging het er soms stevig aan toe, maar de heer Welling wist vervolgens wel een zodanige invulling te geven aan onze behoefte aan informatie dat hij daarin zou kunnen voorzien zonder dat er nog een besluit zou behoeven te volgen op al die verzoeken. Hij ging bovendien vrijwel meteen akkoord met ons voorstel tot wijziging van de Privacyverklaring van de Rechtspraak. Sindsdien is hij ons aan de hand van voortgangsrapportages blijven informeren over de ontwikkelingen rond het E-archief, dat onze bijzondere aandacht heeft in verband met een aantal klachten die inmiddels in een vordering van de procureur-generaal bij de Hoge Raad hebben geresulteerd (zie productie S6a). Zo kan het dus ook. Ook met andere instanties zijn wij overigens niet zelden in goed overleg tot een vruchtbare uitwisseling van informatie gekomen. Bijgaand daarvan enkele voorbeelden. Onze ervaring is dat de informatie die wij ontvangen langs de weg van dit soort meestal zeer plezierige contacten aanzienlijk waardevoller is dan de informatie waarvan de openbaarmaking moet worden afgedwongen met behulp van de Woo.

Productie B5 – de Raad voor de rechtspraak en de Woo

De Raad voor de rechtspraak heeft zich indertijd goed voorbereid op de komst van de Woo. Waar ook de Raad niet onder de Wob viel heeft hij er zich van begin af aan toe ingespannen om aan de verplichtingen die deze ook voor hem zo nieuwe wet met zich meebracht te voldoen. Daarbij was een sleutelrol weggelegd voor Leonie Bettonvil, een bekwame jurist die met de afhandeling van de te verwachten verzoeken werd belast. Op de website van de Raad zijn alle besluiten die ondertussen op een fors aantal niet zelden zeer omvangrijke verzoeken zijn genomen gepubliceerd. Bij al die besluiten steekt het magere rijtje dat we aantreffen op de website van de Nationale ombudsman alleszins schrilletjes af, zeker wanneer we bedenken dat bij deze laatste organisatie maar liefst drie medewerkers van het behandelen van Woo-verzoeken een dagtaak hebben gemaakt.

Productie B6 – mismanagement bij verweerder

Uit documenten die wij in handen hebben gekregen doordat cliënten weleens wilden weten waarom de behandeling van hun verzoeken bij verweerder zo moeizaam verliep blijkt dat de Nationale ombudsman de komst van de Woo enorm heeft onderschat en pas in een veel te laat stadium maatregelen heeft getroffen om die behandeling te verbeteren toen de praktijk weerbarstiger bleek dan eerder was gedacht. Een voorbeeld van mismanagement in het kwadraat.

Productie B7 – Woo-coördinator Mirjam Winkel

Verweerder heeft de behandeling van Woo-verzoeken aanvankelijk toevertrouwd aan directiesecretaris Mirjam Winkel, een jurist die al ruim dertig jaar aan zijn organisatie is verbonden en de Woo er maar even bij moest zien te doen. Deze Mirjam Winkel is een sympathieke mevrouw met wie ik, anders dan verweerder u wil doen geloven, maar waarvan bijgaande producties volop getuigen, altijd een plezierig contact heb gehad. Waar nodig ben ik haar zelfs nog weleens behulpzaam geweest bij de implementatie van de Woo. Er was in de relationele sfeer dan ook geen vuiltje aan de lucht.

Productie B8 – een pauze in goed overleg

Nadat ik een aantal Woo-verzoeken had ingediend liet mevrouw Winkel mij weten dat het werk haar enigszins boven het hoofd was gegroeid. Ik ben toen een prioritering met haar overeengekomen die het haar mogelijk zou maken om de verschillende verzoeken op adequate wijze af te handelen. Mevrouw Winkel verzocht mij daarnaast om met het indienen van verdere verzoeken tot begin juli te wachten. Aan dat verzoek heb ik graag voldaan en in plaats van tot begin juli heb ik het indienen van die verdere verzoeken zelfs tot begin augustus uitgesteld, opdat verweerder ruimschoots de tijd zou hebben om zijn organisatie op orde te brengen. Die tijd heeft verweerder overigens niet benut. Uit de bij productie B7 genoemde documenten blijkt namelijk dat hij niets met de door mij geboden ruimte heeft gedaan, waardoor hij ook daarna nog steeds niet was berekend op de verplichtingen die voortvloeien uit de Woo.

Productie B9 – een ontbrekende schakel

Ondertussen ging er bij de afhandeling van de verzoeken erg veel mis. Mevrouw Winkel had inmiddels weliswaar iemand naast zich gekregen in de persoon van senior juridisch adviseur Leon Scheppink, maar dat bracht ons slechts van de regen in de drup nu de kwaliteit van het geleverde werk er geenszins op vooruit ging. Er volgden dan ook steeds meer procedures van bezwaar, waardoor de hoeveelheid werk – ook voor ons! – alleen nog maar verder toenam. De door de heren Van Wijgerden en Miedema beleden transparantie werd aldus ingehaald door een nieuwe realiteit, die inhield dat mevrouw Winkel en de heer Scheppink keer op keer moesten erkennen dat er bij de behandeling van onze verzoeken weer eens het een en ander was misgegaan. Toen de informatie die wij met behulp van onze verzoeken wisten te bemachtigen vervolgens ook nog eens steeds pijnlijker werd voor de heer Van Zutphen was de keuze dan ook vlot gemaakt. De Woo moest ons zo snel mogelijk worden ontnomen. Waarmee we terug zijn bij de notitie die u reeds kent als productie B2d en het besluit dat daar op 12 december 2022 op is gevolgd. Merkwaardig genoeg overigens ontbreekt er tussen die notitie en dat besluit nog steeds een zeer wezenlijke schakel, want in de notitie, waar de heer Van Zutphen op 5 december 2022 zijn paraaf op heeft gezet, wordt nog met geen woord gerept over de maatregel die een week later in het besluit zou belanden en die inhield dat het aantal Woo-verzoeken dat ik nog zou mogen indienen – namens mijzelf, namens Stichting de Verbeelding én namens cliënten – werd teruggebracht tot twee per maand. Deze zo verregaande maatregel, die in het verleden alleen nog maar in een zeer beperkt aantal hoogst uitzonderlijke gevallen was opgelegd door de rechter en die uiteraard ook nimmer onder voorbijgaan aan de rechter mag worden genomen, staat centraal in een van de zaken – die met het nummer SGR 23 / 1926 – die wij ter zitting zullen bespreken. Ik zou u graag nog wat stukken doen toekomen die kunnen verduidelijken wat er tussen de 5de en de 12de is gebeurd, maar sta op dat punt helaas met lege handen. Voor die stukken zult u dan ook niet bij mij, maar bij verweerder moeten zijn.

Onderdeel C – de Woo-verzoeken (I)

Verweerder heeft van alles beweerd over de verschillende verzoeken die dezerzijds zijn ingediend in het kader van ons onderzoek naar zijn functioneren. Tot nu toe heeft hij die verzoeken zelf echter zorgvuldig buiten beeld gehouden. Het kan dan ook geen kwaad om de verzoeken eens wat nader te bekijken.

Productie C1 – de Woo-verzoeken (I)

Bijgaand de verzoeken die verweerder dezerzijds heeft ontvangen in de periode die

loopt van de inwerkingtreding van de Woo tot aan de dag waarop hij begon met de voorbereiding van het besluit van 12 december 2022 (zie productie B2a). Het zijn er zeventien in getal. De verzoeken gaan stuk voor stuk vergezeld van een toelichting, zijn nauwkeurig toegespitst en beslaan – anders dan, aldus de Open State Foundation en het Instituut Maatschappelijke Innovatie in hun recente publicatie *Matglas*, bij het gemiddelde Woo-verzoek het geval is – over het algemeen niet meer dan een zeer bescheiden hoeveelheid informatie die op eenvoudige wijze kan worden geopenbaard.

Onderdeel D – de procedures van bezwaar en beroep

Verweerder heeft voorts nog een heel nummer gemaakt van de vele procedures die dezerzijds zijn gevoerd in het verlengde van de verzoeken die hij van ons had ontvangen. Het zou ons met die procedures slechts te doen zijn om zand te gooien in de machine en om met proceskostenvergoedingen onze zakken te vullen. Ook nu bleven de stukken die deel uitmaken van de betreffende dossiers echter buiten beeld en ook nu kan het dus bepaald geen kwaad om die stukken eens wat nader te bekijken.

Productie D1 – de bezwaarschriften

Bijgaand de verschillende bezwaarschriften die wij hebben moeten indienen nadat wij weer eens een gebrekkig besluit op een verzoek hadden ontvangen. De stukken maken duidelijk hoeveel werk wij, zeer tegen onze zin, in die procedures hebben moeten steken. Helaas bleken de beslissingen die verweerder op onze bezwaren heeft genomen veelal niet minder gebrekkig dan de besluiten die aan deze bezwaren waren voorafgegaan. Met de vele procedures van beroep die daarvan het gevolg zijn is uw rechtbank bekend.

Productie D2 – de beslissingen op bezwaar

Een en ander neemt niet weg dat verweerder in al die procedures van bezwaar reeds veelvuldig zijn ongelijk heeft moeten erkennen. Aanvankelijk dacht hij zich nog onder die bezwaren te kunnen uitwurmen, maar toen dat meerdere malen had geleid tot het instellen van beroep drong het besef tot hem door dat wij met halfbakken werk geen genoegen zouden nemen. Verweerder moest dan ook met de billen bloot en ontkwam er niet langer aan om de bezwaren gegrond te verklaren, met alle kosten in de zin van mensuren en proceskostenvergoedingen van dien. Opmerkelijk genoeg was dit in de eerste helft van de maand december 2022, toen verweerder tot zijn besluit kwam om ons de Woo uit handen te slaan, maar liefst vier keer het geval. Wat denkt u, hoe toevallig zal dat zijn?

Onderdeel E – de resultaten van ons onderzoek

Dat toeval hier geen enkele rol speelt zal onder meer nog blijken wanneer wij komen te spreken over de reiskosten van de heer Van Zutphen. Ons onderzoek leverde ook verder echter nogal wat resultaten op die alleszins ongemakkelijk waren voor verweerder. Het voert uiteraard te ver om die in dit verband in volle omvang te bespreken. Ik zal echter een paar van die resultaten aanstippen om u een beeld te geven van onze bevindingen.

Productie E1 – onjuiste cijfers naar de Tweede Kamer

Wie van feiten houdt, houdt van cijfers. Verscheidene van onze Woo-verzoeken draaien dan ook om de getalletjes. Een van de bevindingen die ons daarbij het meest

heeft geschokt is dat de heer Van Zutphen een nogal losse omgang heeft met de cijfers over zijn eigen organisatie en daarover de boel bij elkaar liegt tot in zijn jaarverslag aan de Tweede Kamer aan toe. Zo schreef hij in zijn jaarverslag over 2021 dat hij in dat jaar 29.919 verzoeken van burgers had ontvangen. Laten we die bewering maar eens wat nader gaan bekijken.

Productie E2 – wat is een verzoek?

Bij een ombudsman denk je niet aan verzoeken, maar aan klachten. Dat de Nationale ombudsman het in zijn jaarverslag over verzoeken heeft is dan ook niet zonder reden. Verweerder gebruikt die term omdat ook onze wetgever niet van klachten spreekt, maar van verzoeken. Bijgaand doe ik u maar even een afdruk toekomen van artikel 9:18 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), want dat artikel kent u vast wel ongeveer, maar mogelijk niet tot in detail uit het hoofd. U leest daarin wat een verzoek is: het verzoek waarmee een ieder zich tot de ombudsman kan wenden om deze, enkele welomschreven uitzonderingen daargelaten, te verplichten tot het instellen van een onderzoek naar de wijze waarop een bestuursorgaan zich in een bepaalde aangelegenheid jegens hem of jegens een ander heeft gedragen.

Productie E3 – de cijfers over 2020

Bijgaand een gedetailleerd overzicht van de cijfers over 2020, dat wij hebben ontvangen naar aanleiding van ons Woo-verzoek van 27 mei 2022 (zie productie C1h) en het bezwaar dat daar op 28 juli 2022 op is gevolgd (zie productie D1d). Om de cijfers te kunnen lezen moet u weten waar de codes in de linkerkolom voor staan. Die betreffen de afdoeningswijze, die u terugziet in een document uit de zogenoemde kennisbank van verweerder die openbaar is gemaakt dankzij ons Woo-verzoek van 2 augustus 2022 (zie productie C1j). In dat document zien we dat afdoeningswijze 1 staat voor 'Geluisterd' - iemand wil zijn verhaal kwijt - en 3 voor 'Vraag beantwoord' - iemand heeft geen klacht, maar wel een vraag. Inderdaad, het is wat vreemd om een klacht die geen klacht is toch te registreren als een klacht, maar het waren er in dat overzicht over 2020 maar een paar honderd, dus ach. Maar dan de volgende categorie, afdoeningswijze 10. Die staat voor klachten die niet over de overheid gaan. Klachten dus waar de Nationale ombudsman niets mee kan doen omdat hij daar eenvoudigweg niet voor is. In het overzicht over 2020 begint deze categorie op bladzijde 6 en eindigt deze op ... bladzijde 126. Dat zijn dus duizenden en duizenden klachten die kunnen gaan over van alles en nog wat, maar die de overheid niet betreffen. Klachten echter die desondanks wel in het jaarverslag van de Nationale ombudsman zijn beland, een verslag dat als Kamerstuk terechtkomt bij de leden van de Tweede Kamer. Als we de cijfers nog wat nader bestuderen dan zien we overigens nog duidelijker hoezeer die cijfers op drijfzand berusten. De facto komt onze ombudsman namelijk pas bij afdoeningswijze 30 daadwerkelijk in beweging, en zelfs dan stelt zo'n zogenoemde interventie meestal niet veel voor. In het overzicht zijn we dan al aangekomen bij bladzijde 407. Van de 435. Dat waren dus eerst ruim vierhonderd pagina's gevuld met gebakken lucht.

Productie E4 – vervuilde cijfers

Dat de Nationale ombudsman nogal wat klachten ontvangt die betrekking hebben op organisaties waarover hij niets heeft te zeggen – een verzekeraar bijvoorbeeld, een woningcorporatie of de rechterlijke macht – is welhaast onvermijdelijk en in die zin ook helemaal niet erg, zolang hij maar niet de indruk wekt dat ook die klachten gaan over instanties die vallen binnen zijn bevoegdheid. Zoals we nog zullen zien bij productie E8 is de heer Van Zutphen dat gaandeweg gaan verhullen en daarmee

mogen we toch wel stellen dat onze Nationale ombudsman de Tweede Kamer welbewust misleidt. Diezelfde ombudsman lijkt het overigens eigenlijk zelfs wel mooi te vinden dat hij zijn cijfers flink kan oppoetsen met al die klachten die de overheid niet betreffen. In plaats van dat hij zich er tot het uiterste toe inspant om er voor te zorgen dat mensen aankloppen bij het juiste adres zaait hij namelijk ook zelf nog graag wat verwarring. Zo hebben we hem al eens moeten aanspreken op een column in *de Telegraaf* waarin hij de indruk had gewekt dat een vervoersbedrijf ene Soumaya een boete wegens zwartrijden zou hebben kwijtgescholden dankzij het kordate optreden van een van zijn medewerkers. Die column staat ook op zijn website en gaat sinds onze ingreep vergezeld van een voetnoot. Via de krant echter, die een veel groter bereik heeft dan zo'n website, was het leed al geschied. Hoeveel 'verzoeken' kwamen er zo nog weer bij? En wat dacht u trouwens van al die ombudsmannen die er verder nog zijn? Elke keer dat de ombudsman van de NPO iets zegt over Ongehoord Nederland stromen er tal van klachten binnen bij de Nationale ombudsman, die door menigeen met die andere ombudsman wordt verward. Ook zo tikt het aantal 'verzoeken' weer lekker aan, zonder dat onze ombudsman daar ook maar iets voor behoeft te doen.

Productie E5 – onbetrouwbare cijfers

We weten nu dat die 29.919 'verzoeken' uit 2020 over van alles kunnen gaan en op allerlei manieren kunnen zijn afgedaan, maar in ieder geval weinig te maken hebben met het begrip 'verzoek' zoals we dat kennen uit de Awb. Dat is op zichzelf al schokkend genoeg. Vervolgens moeten we echter toch ook nog de vraag stellen waar die cijfers nu eigenlijk vandaan komen. Want heeft iemand al eens gecontroleerd of dit wel de echte cijfers zijn? Het antwoord op die vraag is een helder 'nee'. Het is namelijk de Nationale ombudsman zelf die deze cijfers produceert en er is niemand – buiten ons – die ooit eens is nagegaan of die cijfers wel kloppen. Hoe onbetrouwbaar de cijfers zijn bleek mij in een gesprek dat ik heb gevoerd met de klachtmanager van het CBR, Francisca Bluys. Dat was een open gesprek waarin wij het onder meer hebben gehad over het aantal klachten dat de ombudsman over het CBR had ontvangen. Zelf was ik reeds bekend met het cijfer 2.055 uit het jaarverslag over 2020 van de ombudsman. Mevrouw Bluys echter kende alleen het cijfer 242 uit haar eigen jaarverslag. Dat eerste cijfer is ruim acht keer zo hoog als het tweede. Wat betekent dat onze ombudsman niet alleen allerlei verzoeken registreert die helemaal geen verzoeken zijn, maar dat ook nog eens doet met een vork. Zo tikken die cijfers wel erg gemakkelijk aan. Over 2022 zijn de cijfers overigens minstens zo schrikbarend. Leg ook nu de jaarverslagen naast elkaar en je ziet dat daarin de cijfers 813 en 62 tegenover elkaar staan. Wat moeten we ons in vredesnaam voorstellen bij al die 751 'verzoeken' die kennelijk zo weinig inhielden dat de ombudsman er niet eens contact over opnam met het bestuursorgaan in kwestie? Of zuigt hij die cijfers zonder dat er zelfs maar een burger aan te pas komt gewoon rechtstreeks uit zijn duim?

Productie E6 – artikel 9:36, vijfde lid, van de Awb

Dat lijkt ons een relevante vraag, die verweerder echter onder geen beding wil beantwoorden. Hij beroept zich daarbij op het tezamen met de Woo ingevoerde artikel 9:36, vijfde lid, van de Awb, dat wat hem betreft in de weg staat aan het openbaar maken van documenten die ons meer kunnen leren over de inhoud van al die individuele klachten. Die bepaling mist hier echter iedere relevantie omdat daarin niets anders en dus niet méér staat dan dat de bij de ombudsman berustende informatie over een klacht en een onderzoek die niet is opgenomen in een rapport niet

openbaar is, terwijl het ons nu juist gaat om informatie over de klachten die niet tot een onderzoek en dus al helemaal niet tot een rapport hebben geleid. Ook daarvoor heeft verweerder echter een oplossing weten te bedenken (zie productie D2b). Hij interpreteert, zo blijkt, die bepaling namelijk 'ruim', en wel zo ruim dat ook alle informatie over verzoeken die niet tot een rapport of zelfs maar tot een onderzoek hebben geleid niet openbaar zou zijn. Of deze interpretatie zal standhouden bij – uiteindelijk – de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State weten we ongetwijfeld pas over enkele jaren. Zolang verweerder zich achter een dergelijke uitleg blijft verschuilen kan hij dus beweren wat hij maar wil.

Productie E7 – magere cijfers

Wat daar verder ook van zij, het zijn hoe dan ook nogal magere cijfers waar de heer Van Zutphen mee komt. Want hoe hij die cijfers ook oppoetst, ze kunnen nimmer verhullen dat hij uiteindelijk nog maar weinig meer doet. Onderaan de streep blijven er slechts 1.509 verzoeken (2022) over waarmee de Nationale ombudsman althans nog iets heeft gedaan. En zelfs dan houdt dat iets doen meestal niet meer in dan dat er een interventie is gepleegd (1.169 stuks). 'Bestuursorgaan X, u heeft de klacht van mevrouw Y nog niet afgehandeld, wilt u zo goed zijn om dat alsnog te doen', dat idee. Onderzocht werd een zaak slechts zelden, want in niet meer dan 1 op de 80 gevallen. Rapporten schrijft de heer Van Zutphen ondertussen nauwelijks nog. In 2022 waren dat er welgeteld 42, in 2021 62 en in 2020 niet meer dan 40. Een jaar of tien geleden verscheen er gemiddeld genomen elke dag een rapport van de ombudsman (2010: 382, 2011: 379). Sindsdien is het aantal verzoeken verdubbeld en het aantal rapporten gedecimeerd. Ra, ra, hoe kan dat?

Productie E8 – verhullende cijfers

Wie de jaarverslagen die de Nationale ombudsman de afgelopen tien jaar aan de Tweede Kamer heeft gezonden naast elkaar legt ziet een opmerkelijke verschuiving in de verslaglegging. De ombudsman is daarbij steeds meer gaan verhullen wat hij nu eigenlijk doet. Alex Brenninkmeijer, de ambtsvoorganger van de heer Van Zutphen, was nog gewend om in zijn jaarverslag een heel hoofdstuk te wijden aan het werk in cijfers. Het laatste jaarverslag van deze ombudsman was dat over 2012. In dat verslag wordt keurig uiteengezet hoeveel klachten de ombudsman heeft ontvangen en wat er verder met die klachten is gebeurd. In een afzonderlijk staatje wordt bovendien netjes vermeld welk percentage van de klachten – het begrip 'verzoek' kwam in het verslag niet voor – betrekking had op organisaties die vallen buiten de bevoegdheid van de Nationale ombudsman, zodat ook daarover geen misverstand kan bestaan. Ook andere cijfermatige informatie echter waar wij de heer Van Zutphen nog via Woo-verzoeken om hebben moeten vragen, zoals die over de doorlooptijden van zijn organisatie (zie productie C1h), is terug te vinden in het verslag. Zoals het hoort. Na het aantreden van de heer Van Zutphen in 2015 – er had eerst nog een waarnemer op zijn stoel gezeten – komt daar geleidelijk aan verandering in. In zijn eerste jaarverslag zijn de doorlooptijden reeds uit het verslag verdwenen. Klachten voorts heten nu opeens 'verzoeken', waarbij overigens nog wel wordt vermeld dat het daarbij om 'klachten, vragen en signalen' kan gaan. Het jaarverslag over 2017 vervolgens bevat geen afzonderlijk hoofdstuk meer over het werk in cijfers, maar die cijfers kunnen elders in het verslag nog wel worden teruggevonden. Maar dan het jaarverslag over 2018. Daarin gaat het alleen nog maar over 'verzoeken' en is de toelichting dat het bij die verzoeken om zowel klachten, vragen als signalen kan gaan uit de tekst verdwenen. Ook het percentage verzoeken dat niet over de overheid gaat – in 2017 waren dat er nog drie op de tien – komt in het verslag niet meer voor. Wat

er is gedaan met de verzoeken die wél binnen de bevoegdheid van de Nationale ombudsman vielen zien we alleen nog maar terug in een cijferbijlage, die echter geen deel uitmaakt van het verslag. In het jaarverslag zoals dat wordt uitgebracht aan de Tweede Kamer keert al die zo wezenlijke informatie niet meer terug. Wat resteert is geen jaarverslag, maar een politiek pamflet vol meningen en ideetjes.

Productie E9 – onjuiste cijfers in de media

Voor de heer Van Zutphen zijn zelfs die zo geflatteerde cijfers uit zijn jaarverslag nog niet mooi genoeg. In de media doet hij er dan ook graag nog even een flinke schep bovenop. Zo beweerde hij in *de Telegraaf* dat hij in 2020 35.000 klachten 'over de overheid' zou hebben behandeld en in *Trouw* dat hij zelfs goed is voor de afhandeling 40.000 klachten per jaar. Die cijfers heeft hij volledig verzonnen. Hij heeft ze desgevraagd via ook nu weer de Woo (zie productie C1e) dan ook op geen enkele manier kunnen onderbouwen.

Productie E10 – artikel 9:18, derde lid, van de Awb

Het onderzoeken van klachten van burgers over de overheid is de kerntaak van de Nationale ombudsman, de taak dus waaraan dit grondwettelijke college zijn bestaansrecht ontleent. Zo staat het ook in de wet, waarin is vastgelegd dat de ombudsman, enkele welomschreven uitzonderingen daargelaten, verplicht is om een klacht te onderzoeken (artikel 9:18, derde lid, van de Awb) en zijn bevindingen neer te leggen in een rapport (artikel 9:36, eerste lid, van de Awb). In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel zoals dat indertijd bij de Tweede Kamer is ingediend wordt deze onderzoeksverplichting als volgt tot uitdrukking gebracht (de cursiveringen zijn van mij):

Tegenover het *recht* van een ieder om bij de ombudsman een verzoek in te dienen, staat de *plicht* van de ombudsman om aan dat verzoek gevolg te geven.

Er kunnen allerlei goede redenen zijn om het eens met elkaar te gaan hebben over de vraag of die onderzoeksverplichting nog wel van deze tijd is, of er geen andere invulling moet worden gegeven aan het takenpakket van de ombudsman en misschien zelfs wel of er niet eens een alternatief moet komen voor dit nogal gedateerde instituut. Zolang echter die verplichting in de wet staat moet de burger er op kunnen vertrouwen dat een beroep op de ombudsman niet tevergeefs is. Een ombudsman die het vertikt om zijn werk te doen op het moment dat die burger zich tot hem wendt helpt diens positie namelijk definitief om zeep. Want als de ombudsman niets doet, waarom zou het betrokken bestuursorgaan dan nog in beweging komen?

Productie E11 – de onderzoeksverplichting in de praktijk

De heer Van Zutphen ondertussen heeft maar weinig op met de onderzoeksverplichting die op hem rust. Dat zien we niet alleen aan de cijfers, maar dat blijkt ook uit zijn verdere doen en laten. Bij het beantwoorden van de vraag of een casus zich leent voor een onderzoek laat hij zich dan ook niet zozeer leiden door de wet, maar veeleer door andere overwegingen. Bijgaand 'denkproces' – zie ons Woo-verzoek van 23 mei 2022 (zie productie C1g) – is daarvan het resultaat. Hoe is de relatie met het betrokken bestuursorgaan? Hebben we de kennis die nodig is om een klacht te behandelen in huis? Als er kinderen of andere specifieke doelgroepen in het spel zijn dan levert dit bonuspunten op en als er aandacht is van de media dan geldt dit al helemaal als een plus. We kunnen daar van alles van vinden, maar zo staat het in ieder geval niet in de wet. Hoe kan de burger zo nog op hem rekenen als een klacht

gewoon een klacht is en niet bijdraagt aan de belangen van de ombudsman zelf?

Productie E12 – de relatie met instanties

Die relatie met de verschillende instanties waarover burgers hem met hun klachten weten te vinden is voor de heer Van Zutphen heel belangrijk. Vanuit de nogal gouvernementele instelling die hem – net als veel bestuursrechters – eigen is wil hij die relatie namelijk bovenal goed houden. De ombudsman anno nu staat dan ook liever naast dan boven de instanties waarover de burger zich beklaagt. Gebruikelijke methoden zijn in dit verband het voeren van periodiek overleg – de heer Van Zutphen verkeert graag in kringen van ministers, Kamerleden, staatsraden, SG'en en burgemeesters – en het geven van presentaties en workshops. Een voorbeeld daarvan zijn de workshops over 'professionele klachtbehandeling en complex klaaggedrag', waarvan de Nationale ombudsman er volgens zijn meest recente jaarverslagen inmiddels tegen de tweehonderd heeft gegeven. Bij een van onze eerste Woo-verzoeken – dat van 12 mei 2022 (zie productie C1b) – hebben wij over die workshops maar eens wat nadere informatie opgevraagd, waarbij alras bleek dat deze vooral zijn gewijd aan dat thema dat onze ombudsman zo dierbaar is – dat van de lastige klager. Ook eerder echter hadden wij, ruim voor de inwerkingtreding van de Woo, de vraag reeds opgeworpen of door al die nauwe banden met de verschillende instanties de onpartijdigheid van de Nationale ombudsman niet wat te veel onder druk komt te staan. Wat denkt u, zou onze ombudsman die vraag hebben beantwoord?

Productie E13 – lokale overheden

Het belang van die goede relatie speelt nergens sterker dan bij de lokale overheden. Wat bijna niemand zich realiseert is namelijk dat de Nationale ombudsman niet volledig wordt gefinancierd vanuit de staatskas, maar voor een deel ook door onder meer de gemeenten die hem als tweedelijns klachtbehandelaar hebben ingehuurd¹. Iedere gemeente is verplicht om een dergelijke voorziening te hebben, maar er bestaat geen enkele verplichting om daartoe een beroep te doen op de Nationale ombudsman. Grote steden als Amsterdam en Rotterdam, maar ook allerlei kleinere gemeenten hebben dan ook een eigen ombudsman en die markt is voortdurend in beweging. De Nationale ombudsman, die voor zijn diensten een vast bedrag per inwoner ontvangt, weet dat hij zijn positie er in deze niet beter op maakt wanneer hij zich al te kritisch opstelt tegenover de betrokken gemeenten. Hij vent zijn dienstverlening dan ook nadrukkelijk uit vanuit de gedachte dat hij bovenal een 'partner' wil zijn van de gemeente. En hij houdt die gemeenten vooral ook te vriend door vrijwel niets te doen met de klachten van burgers. In zijn jaarverslag over 2022 zegt hij 4.248 verzoeken te hebben behandeld die betrekking hadden op een gemeente. Al die verzoeken bij elkaar waren goed voor niet meer dan vijf rapporten, waarbij de burger slechts twee keer volledig en een keer gedeeltelijk in het gelijk werd gesteld. Een ding is zeker, van de Nationale ombudsman heeft een gemeente niets, maar dan ook helemaal niets te vrezen.

Productie E14 – lastige klagers

Een Nationale ombudsman die op deze manier omgaat met klachten van burgers maakt in overheidskringen overal vrienden, maar stelt die burger nogal eens teleur. Veel mensen haken in zo'n geval af, maar een enkeling is wat vasthoudender en geeft het niet op. Aan dat soort mensen heeft de heer Van Zutphen een broertje dood. Het

1 Zie voor een enigszins recente kaart met de aangesloten gemeenten <https://www.nationaleombudsman.nl/system/files/bijlage/2020%20-%20kaart%20gemeenten%20met%20namen%20web.pdf>.

zijn dan ook deze mensen – en soms zelfs, zoals ondergetekende heeft mogen ervaren, hun rechtsbijstandverlener (zie ook productie R2e) – die binnen zijn organisatie te boek staan als lastige klagers, waarbij naar buiten toe overigens meestal een iets verhullender etiket op hun 'klaaggedrag' – dat nu eens 'lastig' en dan weer 'complex', 'grensoverschrijdend' of 'aanhoudend' wordt genoemd – wordt geplakt. De wortels van deze benadering reiken tot in de periode-Brenninkmeijer, toen de brochure *Het verhaal achter de klacht. Effectief omgaan met lastig klaaggedrag* (2013) verscheen. In dit onbeholpen, maar helaas nogal invloedrijke werkstukje wordt een typologie gegeven van lastig klaaggedrag, waarbij we worden vergast op dit soort omschrijvingen (blz. 15):

Het administratieve type is iemand die zijn zaakjes goed op orde heeft en weet waarover hij praat of schrijft. Hij voert een administratie met kopieën en ordners en heeft soms een personal computer en fax. Hij schrijft veel, meestal goed en in ieder geval correcte brieven, die hij nauwgezet vervolgt. De administratieve typen drukken zich vaak in meer juridisch jargon uit en laten weten prijs te stellen op een vlotte ontvangstbevestiging van hun schrijven.

Het is dat uw rechtbank nog maar beperkt is gedigitaliseerd, want anders zouden u en uw collegae maar zo in een dergelijke typologie kunnen worden ondergebracht als u nog eens durft te klagen over de vele producties die u van mijn kant heeft ontvangen. Maar ook mensen als Eva González Pérez en Renske Leijten, wier vasthoudendheid van onschatbare betekenis is geweest voor zoveel ouders in het toeslagenschandaal, zouden moeiteloos passen binnen de typologie die de Nationale ombudsman in dit verband hanteert. Dat nu kan toch de bedoeling van dit instituut niet zijn?

Productie E15 – een karikatuur

Wanneer we nog wat verder inzO. op de heer Van Zutphen dan zien we een man die niet alleen zichzelf graag in de spiegel aanschouwt, maar vooral ook neerkijkt op al die klagende burgers. Laatst nog, bij de parlementaire enquêtecommissie Fraudebeleid en Dienstverlening, verwerd die burger tot de karikatuur van de witte, wat oudere, goed opgeleide man die dagelijks bedenkt waar hij nu eens over zal klagen. Een karikatuur die ver is verwijderd van de praktijk die ik als rechtsbijstandverlener ken. En die waarschijnlijk ook nergens op is gebaseerd. Onze Nationale ombudsman echter is steeds meer tot de conclusie gekomen dat hij die klagers helemaal niet nodig heeft om te doen wat hij zelf wenst te doen. Je zou haast kunnen zeggen dat die klagers hem slechts afhouden van zijn werk.

Productie E16 – de Ombudsagenda

De heer Van Zutphen immers weet ook zo wel wat hem te doen staat. Onderzoek doet hij dan ook het liefst op basis van zijn eigen prioriteiten, in het kader waarvan hij in 2019 een heuse Ombudsagenda heeft geïntroduceerd. Op die agenda staat een aantal thema's die de Nationale ombudsman (mr. R.F.B. van Zutphen), de Kinderombudsman (prof. dr. mr. M. Kalverboer) en de Veteranenombudsman (nogmaals mr. R.F.B. van Zutphen) 'alle drie' belangrijk vinden. Hoe zo'n gewichtige agenda tot stand komt, we hebben er met ons Woo-verzoek van 16 november 2022 naar geïnformeerd (zie productie C1q), maar niemand kon ons daar ook maar iets over vertellen. Wat blijft staan is dat de heer Van Zutphen vooral haarscherp ziet wat hem in het nieuws zou kunnen brengen. Nu eens die doelgroep, dan weer die, bij voorkeur op basis van een onderzoek uit eigen beweging, aan de hand van rapportjes die weinig tweegbrengen en nooit eens iemand pijn doen.

Productie E17 – 'interne' klachten

Onder onze cliënten zitten, en dat zal u niet verbazen, vrij veel van die wat vasthoudender mensen die door verweerder als lastig worden ervaren. Daarover verderop nog wat meer. Nog één voorbeeld echter ter illustratie van de wijze waarop de heer Van Zutphen de klagende burger beziet. Zoals we onder meer bij productie E8 hebben gezien wordt er ook weleens geklaagd over een gedraging van een medewerker van de Nationale ombudsman zelf. Onder de heer Van Zutphen is de ombudsman steeds minder scheutig geworden met de informatie die hij daarover verstrekt aan de Tweede Kamer. Opvallend vonden wij echter vooral dat de informatie over het indienen van een dergelijke 'interne' klacht nauwelijks nog was terug te vinden op zijn website. Ook daarover hebben wij daarom maar eens een Woo-verzoek ingediend – dat van 30 augustus 2022 (zie productie C1n) – en daarbij bleek het verstoppertje van die informatie een bewuste keuze. Ziedaar hoe de ombudsman invulling geeft aan de voorbeeldfunctie die hij zou moeten vervullen. Onder druk van onze zijde is de informatie inmiddels overigens weer vindbaar gemaakt. Hebben we toch iets bereikt.

Productie E18 – een extern onderzoek

Nu we hebben gezien hoe weinig waarde de heer Van Zutphen nog hecht aan de onderzoeksverplichting waaraan hij zich bij het afleggen van de eed in de Tweede Kamer heeft verbonden toen hij tot Nationale ombudsman werd benoemd rijst de vraag hoe vreemd het nog is dat wij hem bij herhaling hebben voorgesteld om eens te laten onderzoeken in hoeverre die verplichting nog past bij de rol die is weggelegd voor het instituut dat hij vertegenwoordigt. Ook wij zaten er bepaald niet op te wachten om met de Woo in de hand al die informatie op te vragen die ons alleen maar duidelijker heeft gemaakt dat er een gat gaapt tussen de verwachtingen die door artikel 9:18 van de Awb worden gewekt en de invulling die de heer Van Zutphen aan zijn werkzaamheden wenst te geven, dus wat lag er meer voor de hand dan dat een organisatie die als geen ander voor een betrouwbare overheid zou moeten staan eens kritisch naar zijn rol zou laten kijken? Een vergelijkbaar onderzoek was in 2022 reeds uitgevoerd door de Rijksuniversiteit Groningen om te bezien of de behoorlijkheidsnormen van de Nationale ombudsman nog actueel waren, dus waarom zou een dergelijk onderzoek niet ook kunnen worden uitgevoerd naar een onderzoeksverplichting die al bij zoveel van onze cliënten tot teleurstellingen had geleid? U herinnert zich in dit verband mijn zo 'doorslaggevende' brief van 17 november 2022 (zie productie B2b). Een brief die niet anders kan worden gezien dan als een constructieve bijdrage aan een discussie die hoe dan ook zal moeten worden gevoerd. Verweerder heeft haar echter slechts misbruikt om tot zijn besluit van 12 december 2022 te komen. Is het zo hoe een Nationale ombudsman behoort te reageren wanneer er eens een wat kritischer noot bij zijn functioneren wordt geplaatst?

Productie E19 – de doorlooptijden

Terug naar de cijfers, want daar was het ons bij nogal wat van onze Woo-verzoeken om te doen. Om de cijfers over de doorlooptijden bijvoorbeeld, een onderwerp waarmee u als rechter maar al te zeer bekend bent. Die doorlooptijden, die wij, nu deze door de heer Van Zutphen uit zijn jaarverslag zijn gehaald, hebben moeten opvragen met ons Woo-verzoek van 27 mei 2022 (zie productie C1h), zijn bij verweerder ontstellend lang en lopen alleen maar verder op. Bekijk de cijfers en huiver. Het is een onvoorstelbare ambtenarij.

Productie E20 – een topzware formatie

Al dat werk bij verweerder wordt verricht door een formatie van maar liefst 210 medewerkers verdeeld over 186 fte (2022). Ik zal het grapje niet maken dat dit neerkomt op ruim vier mensjaren per rapport, want daarmee zou ik de Nationale ombudsman, die in 2022 immers ook nog goed was voor achttien onderzoeken uit eigen beweging, tekortdoen. Behoorlijk omvangrijk is die formatie echter wel en deze is, zo blijkt uit de stukken die we naar aanleiding van ons Woo-verzoek van 10 augustus 2022 (zie productie C1m) hebben ontvangen, ook nog eens meer dan topzwaar. Pakweg een derde van de medewerkers zit in schaal 12 of hoger, nog eens een derde in schaal 11 en slechts een derde daaronder. Ik zou het mij kunnen voorstellen dat u daar vanuit de rechtbank, waar de productie per medewerker aanzienlijk hoger ligt en de inschalingen er beduidend anders uitzien, met verbazing, zo niet met enige jaloezie naar zit te kijken.

Productie E21 – een enorme bureaucratie

Met zoveel dikbetaalde mensen in huis moet de Nationale ombudsman het een en ander kunnen toevertrouwen aan zijn medewerkers, zo zou je toch denken. Wie dat denkt heeft het echter ook nu weer mis. Er wordt namelijk vrijwel geen brief verzonden waar de heer Van Zutphen niet zelf zijn handtekening onder heeft gezet. Al die sectorhoofden (schaal 14), coördinatoren (schaal 13) en senior onderzoekers (schaal 12) mogen dan ook vrijwel geen beslissing zelfstandig nemen. We zien dat terug in de mandaatregeling van de ombudsman, waarin is vastgelegd dat vrijwel geen stuk het pand mag verlaten als dat niet door de hoogste baas is ondertekend. De behandeling van klachten voorts is helemaal doodgereguleerd. Als er al eens wordt overwogen om naar aanleiding van een klacht een onderzoek in te stellen moet er bovendien eerst nog een uitgebreid onderzoeksplan worden geschreven dat via een senior en vervolgens een sectorhoofd uiteindelijk al dan niet bij de ambtsdrager belandt, die er om hem moverende redenen maar zo nog weer een streep door kan zetten. Met een dergelijke bureaucratie, al dat overleg en zo weinig speelruimte voor de betrokken medewerkers is het niet vreemd dat er bij verweerder zo weinig tot stand wordt gebracht.

Productie E22 – alles draait om de PR

Heel veel waarde wordt er ondertussen gehecht aan de PR rond het instituut en vooral ook rond de persoon van de Nationale ombudsman. Naast een uit de kluiten gewassen afdeling Communicatie & Omgevingsmanagement van 13,5 fte (2021; zie productie E20b) worden ook andere medewerkers dan ook volop ingezet om onze ombudsman in de schijnwerpers te zetten, bijvoorbeeld door het aanleveren van materiaal waarmee zijn wekelijkse column in *de Telegraaf* kan worden gevuld. Een aanzienlijk deel van de werkzaamheden op dit gebied wordt overigens uitbesteed aan externen. Beeldvorming. Verweerder heeft het belang daarvan maar wat goed begrepen.

Productie E23 – een ongehoorde geldsmijterij

Als er één club is die van het toeslagenschandaal heeft geprofiteerd dan is het de Nationale ombudsman. Er moest meer geld komen voor dit soort instanties die de overheid zo goed bij de les kunnen houden, weet u nog? Welnu, de uitgaven van de ombudsman zijn in 2022 met bijna 17 % gestegen, terwijl het aantal klachten dat hij heeft ontvangen met zo'n 20 % is gedaald. Inderdaad, een ongehoorde geldsmijterij.

Productie E24 – goed nieuws ter afsluiting

Dat de heer Van Zutphen de Kamer wijs maakt dat hij veel meer klachten over de

overheid behandelt dan daadwerkelijk het geval is was vanaf het jaarverslag over 2018 een bewuste keuze. Tot dan toe had de Nationale ombudsman immers altijd netjes vermeld dat het bij de door hem genoemde 'verzoeken' lang niet altijd ging om verzoeken in de zin van artikel 9:18, eerste lid, van de Awb, maar om allerhande klachten, vragen en signalen die voor een belangrijk deel de overheid zelfs niet betroffen. Ook nu suggereert hij nog steeds dat al die 'verzoeken' over de overheid gaan. In het jaarverslag over 2022 echter is de aloude zinsnede waaruit blijkt dat het daarbij om zowel klachten, vragen als signalen kan gaan wel weer teruggekeerd. Hebben we met al onze inspanningen toch weer iets bereikt ...!

Onderdeel F – de reiskosten van de heer Van Zutphen

En dan waren er ook nog die reiskosten van de heer Van Zutphen. Daar zat een luchtje aan, dus daar wilden wij meer van weten. En inderdaad, er bleek met die reiskosten het een en ander aan de hand.

Productie F1 – de bijbanen van de heer Van Zutphen

Het ambt van Nationale ombudsman gaat vergezeld van een niet onaardige wedde, die maakt dat de heer Van Zutphen een van de best betaalde overheidsdienaren is van ons land. Voor sommige mensen is het echter nooit genoeg. De heer Van Zutphen heeft naast zijn drukke ambt dan ook nog verscheidene bijbanen, waarvan een aantal met een bezoldigd karakter.

Productie F2 – een omstreden voorzitterschap

Een van die bijbanen was het voorzitterschap van de Raad van Toezicht van het Juridisch Loket. Daar is in het verleden het een en ander over te doen geweest. Hoogleraren als Wim Voermans en Marcel Boogers bijvoorbeeld waren van mening dat deze nevenfunctie zich niet met het ambt van Nationale ombudsman laat combineren en ook daarna is nog weleens de vraag opgeworpen of het niet bedenkelijk is dat toeslagenouders die bot hadden gevangen bij zowel de Nationale ombudsman als het Juridisch Loket daarmee de deur in het gezicht hadden gekregen bij twee verschillende organisaties waar een en dezelfde man bepaalt welke koers er wordt gevaren. De heer Van Zutphen echter is er de man niet naar om zich iets aan te trekken van dergelijke kritiek. Hij heeft het voorzitterschap van de Raad van Toezicht dan ook tot het einde aan toe behouden.

Productie F3 – rancune

Die discussie over dat voorzitterschap, die heb ik ooit nog eens opgerakeld in een ingezonden brief – mijn enige ooit – die als brief van de dag in *de Volkskrant* is geplaatst. Daar was verweerder uiteraard niet blij mee. Die brief is vervolgens, overigens geheel buiten ons om, ook nog eens terechtgekomen op de Wikipedia-pagina die aan de heer Van Zutphen is gewijd. Mocht verweerder het woord 'rancune' toch nog weer in de mond nemen dan weet u zo waar het vandaan komt

Productie F4 – de rol van de Tweede Kamer

Kritiek als die van de hiervoor genoemde hoogleraren komt slechts zelden op het pad van de heer Van Zutphen. Dat is niet omdat iedereen vindt dat hij het zo geweldig doet, maar het gevolg van een aantal ontwikkelingen die maken dat er vrijwel niemand meer is die nog enig tegengas zou kunnen of willen geven. Als Hoog College van Staat neemt de Nationale ombudsman binnen ons staatsbestel sowieso reeds een positie in waarin macht nog maar nauwelijks met enige tegenmacht gepaard gaat.

Formeel gezien wordt hij weliswaar benoemd en eventueel ook ontslagen door de Tweede Kamer, maar ook van die kant heeft hij weinig te duchten zolang hij maar niet te veel mensen tegen zich in het harnas jaagt. De regeringsfracties vinden het wel zo comfortabel dat er een ombudsman is die nauwelijks nog rapporten schrijft en alleen nog maar wat aanbevelingen doet die de smaak hebben van slappe thee, terwijl de overige fracties althans de afgelopen jaren zo klein en zo verdeeld waren dat het reilen en zeilen van de Nationale ombudsman hen vrijwel volledig ontging. De controle door de Kamer is daarmee verworden tot niet meer dan een rituele dans.

Productie F5 – Marc Dullaert

Waar we reeds hebben gezien dat ook de media, op een enkele uitzondering na, zelden of nooit een wat kritischer geluid over de heer Van Zutphen laten horen heeft deze van de buitenwacht slechts weinig te vrezen en kan enig tegengas dus alleen nog maar komen vanuit zijn eigen organisatie. Ook daarvan valt al jarenlang echter niets meer te verwachten. De benoeming van de heer Van Zutphen tot Nationale ombudsman vond indertijd plaats nadat de kandidatuur van voormalig ANWB-directeur Guido van Woerkom was uitgelopen op een echec en aangezien de Kamer bepaald geen behoefte had aan nog meer gedoe bood dit hem de mogelijkheid om zich meteen al te ontdoen van de enige persoon die wellicht niet bereid zou zijn om altijd maar naar zijn pijpen te dansen, de nogal uitgesproken Kinderombudsman Marc Dullaert. De Kamer heeft hem daarbij, een petitie met ruim veertigduizend handtekeningen ten spijt, maar liever zijn gang laten gaan. De opvolger van de heer Dullaert, de vrij onzichtbare Margrite Kalverboer, beperkt zich netjes tot haar eigen terrein, substituut-ombudsman Joyce Sylvester had zo haar persoonlijke hobby's en is na haar vertrek in 2022 niet eens meer vervangen en ondertussen heerst de heer Van Zutphen, die het ambt van Nationale ombudsman combineert met de functie van Veteranenombudsman, die van ombudsman voor het Caribisch gebied en die van ombudsman van talloze lokale overheden, over zijn organisatie zonder dat iemand hem nog in de weg kan gaan staan. Een organisatie die geen Raad van Toezicht kent, geen bestuur en zelfs geen Raad van Advies en waarin hij is omgeven met mensen die maar het beste als slippendragers kunnen worden gekwalificeerd. Van enigerlei vorm van tegenmacht is dan ook in het geheel geen sprake.

Productie F6 – overstemt Orpheus de sirenen?

Mensen die ongecontroleerd hun gang kunnen gaan hebben er, zeker wanneer hun ego ook nog eens de omvang heeft van dat van de heer Van Zutphen, soms de neiging toe om bedwelmd te raken door de zo goed gevulde vleespotten waarmee zij zijn omgeven. Zo was het ons al eens opgevallen dat de heer Van Zutphen wel erg gemakkelijk het vliegtuig pakt om weer eens een bezoekje te brengen aan het Caribisch gebied, waar hij – net als overigens uw president – werkzaam was in een eerdere functie en waaraan hij zulke warme herinneringen bewaart. Al die bijeenkomsten voorts die hij bijwoont in het kader van zijn al dan niet bezoldigde nevenfuncties, bezoekt hij die met eigen vervoer of komt ook dan de dienstauto nog weleens van pas? Het is maar een vraag en ik verklap u maar meteen dat wij het antwoord op die vraag nog steeds niet weten. Tot nu toe heeft de heer Van Zutphen namelijk alles uit de kast gehaald om de informatie over zijn reiskosten voor ons verborgen te houden.

Productie F7 – de aanloop tot het besluit van 12 december 2022

Ons Woo-verzoek met betrekking tot de reiskosten dateert van 13 mei 2022 (zie productie C1c). Het werd pas een maand of twee en een ingebrekestelling later

gevolgd door een besluit. Dat besluit deugde van geen kanten. Er volgde dus een procedure van bezwaar (zie productie D1g). Deze procedure werd door verweerder tot het uiterste opgerekt. Na hem op 24 november 2022 wederom in gebreke te hebben gesteld zagen wij ons dan ook zelfs genoodzaakt om een beroep niet tijdig aanhangig te maken bij uw rechtbank (zaaknummer SGR 22 / 7958), die daar overigens nog steeds geen uitspraak op heeft weten te doen. Dat beroep niet tijdig hebben wij ingediend in de vroege ochtend van 12 december 2022. Aan het eind van de middag van diezelfde dag vervolgens lag er het besluit waarmee verweerder ons de Woo heeft ontnomen (zie productie B2a). Waarna verweerder op 15 december 2022 dan toch nog kwam aanzetten met zijn langverwachte beslissing op bezwaar (zie productie D2f). Dat bezwaar werd gegrond verklaard. De bonnetjes echter kregen wij nog steeds niet te zien.

Productie F8 – een gebrekkige controle en verantwoording

Verweerder heeft op zijn website al jaren geleden een notitie gepubliceerd waarin staat hoe de reis- en andere bestuurskosten van de ambtsdragers worden gecontroleerd en verantwoord. Deze notitie is inmiddels aangepast, maar de vorige versie is nog in ons bezit en treft u dus bijgaand aan. Tijdens de hoorzitting die naar aanleiding van ons bezwaar is gehouden heeft toenmalig Woo-coördinator annex directiesecretaris Mirjam Winkel erkend dat de regels die in deze notitie zijn neergelegd jarenlang niet in acht zijn genomen, noch door de controller, noch door de algemeen directeur.

Productie F9 – de rol van de Auditdienst Rijk

De heer Van Zutphen is zelf niet zo van de ruiterlijke erkenningen. In zijn beslissing op bezwaar beweert hij – want het is zijn handtekening die onder deze beslissing staat – dan ook tot wel zes keer toe dat 'alle facturen en declaraties' die betrekking hebben op zijn reiskosten 'rechtmatig en conform regelgeving [zijn] gedeclareerd', waarbij hij zich verschuilt achter de Auditdienst Rijk (ADR), die de boekhouding van de Nationale ombudsman zou hebben gecontroleerd. Weinig geruststellend echter vonden wij in dit verband de volgende passage:

In één overleg zijn de bestuurskosten besproken. Van dit overleg is geen verslag gemaakt, zijn geen stukken na, tijdens of vooraf aan dit overleg gestuurd. Ook in de agenda's van de betrokkenen is geen afspraak te vinden of zijn afspraken te herleiden die specifiek zagen op controle en verantwoording van de bestuurskosten en/of andere documenten die binnen de reikwijdte van het verzoek zouden kunnen vallen.

Controle en verantwoording, zonder stukken en zonder verslag, kunt u zich daar iets bij voorstellen? En wanneer was dat dan, en wie waren de deelnemers aan dat overleg? Zo'n passage roept meer vragen op dan dat er antwoorden aan kunnen worden ontleend. Rond een gevoelige post als die van de reiskosten, waarmee pakweg een ton per jaar was gemoeid, mag toch wel iets meer van die controle en verantwoording worden verwacht dan dat daar over een periode van drie jaar helemaal niets over is te vinden? Wij dus met een Woo-verzoek naar het Ministerie van Financiën, waar de ADR onder valt. Dat leverde al vlot een reactie op:

[D]e jaarlijkse verantwoording over de bestuurskosten van de Nationale Ombudsman [maakt] geen onderdeel [uit] van de verantwoording waar de ADR een controleverklaring bij heeft afgegeven. De ADR heeft ook geen afzonderlijke opdracht gekregen om specifiek de overzichten van 2019, 2020 en 2021 te controleren.

Productie F10 – Twitter ontploft

De dag nadat wij de reactie van het ministerie hadden ontvangen stonden onze bevindingen via @vrblng op Twitter. Dat werd opgepikt door journalisten als Tim Hofman en Ton F. van Dijk en daarna ging het razendsnel. De tweet verspreidde zich als een lopend vuurtje door het land en zo kon het gebeuren dat verscheidene journalisten, soms zelfs van een en dezelfde krant, contact met ons zochten voor meer informatie. *GeenStijl* schreef over ons onderzoek op zijn website en 's avonds staken de heren van *Vandaag Inside* minutenlang de draak met het reisgedrag van de heer Van Zutphen. Uiteindelijk zou de tweet meer dan een half miljoen twitteraars bereiken. Tot onze niet geringe verbazing. Opeens stond Stichting de Verbeelding op de kaart.

Productie F11 – mevrouw mr. M. van Nooijen

Verweerder ondertussen heeft de storm maar even over zich heen laten gaan. Bij uw rechtbank was het verzoek om voorlopige voorziening waarbij ik haar had gevraagd om het besluit van 12 december 2022 te schorsen (zaaknummer SGR 22 / 8223) al wekenlang weggestopt in een diepe lade en toen de heer Van Zutphen dankzij die tweet van 1 februari 2023 dan toch in het middelpunt van de belangstelling was beland sprong mevrouw mr. M. van Nooijen hem namens uw rechtbank te hulp door bij haar uitspraak van 7 februari 2023 een streep te halen door dat verzoek, en dat terwijl er niet eens een mondelinge behandeling had plaatsgevonden. Met dergelijke vriendinnen wist de heer Van Zutphen zich veilig. Hij bleef dan ook bij zijn weigering om ons de gevraagde informatie te verschaffen.

Productie F12 – Van Zutphen vs. Bieber

De miskleun van mevrouw Van Nooijen is een maand of twee later rechtgezet door mr. drs. D. Bieber, die de maatregel waarbij verweerder ons de Woo had ontnomen alsnog heeft geschorst bij de voortreffelijke uitspraak die hij op 30 maart 2023 heeft gedaan nadat ik de uitspraak van zijn collega met een tweede verzoek om voorlopige voorziening had beantwoord (zaaknummer SGR 23 / 1651). Het leek er daarmee voor even op dat de heer Van Zutphen alsnog opening van zaken zou moeten geven. Onze Nationale ombudsman sloeg echter vrijwel onmiddellijk terug door dan maar alle verzoeken buiten behandeling te stellen waaraan mijn naam ook maar enigszins was verbonden. Daaronder ook het Woo-verzoek van 9 januari 2023 waarbij ik hem – vooruitlopend op de behandeling van het beroep dat inmiddels aanhangig was tegen zijn eerdere beslissing op bezwaar, welk beroep nog wel even bij uw rechtbank zou liggen te verstoffen – nogmaals om de bonnetjes had gevraagd. Nog op 28 maart 2023 had mevrouw Winkel mij verzekerd dat er nu echt snel een besluit op dat verzoek zou gaan volgen, maar op dat moment moest de uitspraak van de heer Bieber nog worden gedaan. Toen die uitspraak anders uitpakte dan verweerder had verwacht draaide hij als een blad aan de boom. Het verzoek van 9 januari 2023 werd, tezamen met alle overige nog openstaande verzoeken, buiten behandeling gesteld wegens misbruik van van de Woo (zie productie I11c).

Productie F13 – toch nog wat bonnetjes

Op 25 april 2023 vervolgens hebben wij het gedraai van de heer Van Zutphen nogmaals onder de aandacht van het bredere publiek gebracht, vergezeld van een oproep om ons bij het achterhalen van de bonnetjes te helpen. Daar is van verscheidene kanten op gereageerd, waarna ik nog diezelfde dag namens de heer O. een volgend Woo-verzoek heb kunnen indienen (zie productie P16). Ook dat verzoek werd aanvankelijk buiten behandeling gesteld door verweerder (zie productie K3),

maar ook nu vond deze de voorzieningenrechter op zijn weg. Nadat de heer Biever op 18 juli 2023 uitspraak had gedaan in onder meer de zaak met het nummer SGR 23 / 4660 heeft verweerder het verzoek van de heer O. dan ook alsnog in behandeling moeten nemen, waarna hij uiteindelijk op 7 september 2023 een besluit heeft genomen. We waren inmiddels bijna 16 maanden en drie Woo-verzoeken, verscheidene procedures van bezwaar en beroep en een drietal verzoeken om voorlopige voorziening verder. Eindelijk lag er nu echter althans een deel van de bonnetjes waar wij verweerder al op 13 mei 2022 om hadden verzocht.

Productie F14 – een vette grijns van de heer Van Zutphen

Het verzoek van de heer O. had betrekking op niet meer dan de eerste zes maanden van 2019. Het dekt dus bij lange na niet de periode die was genoemd in ons eerste verzoek. Desondanks bevatten de documenten die hij thans in handen heeft gekregen en die hij vanzelfsprekend meteen met ons heeft gedeeld alleszins nuttige informatie. Om die informatie goed te kunnen duiden zal het echter noodzakelijk zijn dat er ook aan ons verzoek van 13 december 2022 wordt voldaan, aangezien dat betrekking heeft op de werkagenda van de heer Van Zutphen. Ook dat verzoek, waarvan mevrouw Winkel mij nog op 28 maart 2023 had verzekerd dat er 'begin volgende week' een besluit op zou volgen (zie productie F12e), is op 14 april 2023 buiten behandeling gesteld (zie productie I11c). Zolang uw rechtbank de heer Van Zutphen nog de ruimte blijft geven om de antimisbruikbepaling van de Woo op deze manier te misbruiken komt deze daar met een vette grijns op zijn gezicht mee weg.

Productie F15 – ruim tienduizend euro per maand

Reinier van Zutphen. De man trekt zich van niemand iets aan. Dat uw rechtbank zijn optreden nu al tot twee keer toe evident onrechtmatig heeft verklaard, hij haalt er zijn schouders bij op. Zo is het ook met die reiskosten. Al valt de hele wereld over hem heen, de heer Van Zutphen doet waar hij zin in heeft. En dus stegen die reiskosten in 2022 vrolijk door, naar inmiddels ruim tienduizend euro per maand. Wel werd de afdeling PR nog even aan het werk gezet. Die schreef eerder dit jaar namelijk een nieuwsbericht waarin werd 'uitgelegd' hoe het zit met die reiskosten van onze Nationale ombudsman. Heus, gelooft u ons nu maar, het is allemaal dik in orde. U kunt gerust zijn. Slaap maar rustig verder.

Productie F16 – een vergelijkbaar verzoek bij de Raad voor de rechtspraak

Kan het ook anders? Jawel! Uw eigen Raad voor de rechtspraak heeft dat namelijk laten zien. De Raad ontving in de loop van 2022 een verzoek tot openbaarmaking van de kostendeclaraties van zijn voorzitter en leden. Dat verzoek, waarvan wij overigens niet weten wie het heeft ingediend en wat er verder mee is gedaan, is indertijd keurig afgehandeld en gepubliceerd op de website rechtspraak.nl, waarbij alle declaraties inclusief de bijbehorende bonnetjes openbaar zijn gemaakt. Zo kan het dus ook.

Onderdeel G – contacten met Kamerleden en journalisten

Wat u van onze bevindingen vindt mag u helemaal zelf weten. Zolang wij het er maar over eens zijn dat de Woo er nu juist voor is bedoeld om het mogelijk te maken dat een onderzoek als dat van ons wordt verricht. Haalt u vervolgens uw schouders op bij de bevindingen die wij dankzij dat onderzoek hebben gedaan? Dan is dat aan u, want mensen kijken nu eenmaal verschillend aan tegen de wijze waarop iemand als de heer Van Zutphen zich gedraagt en wat de een ziet als een schokkende uitkomst kan een ander dus zeer wel afdoen als iets gewoons en iets normaals. Het moge duidelijk zijn

waar wij in deze staan en dus ook dat wij graag zouden zien dat er iets met onze bevindingen wordt gedaan. Wij hebben ons er dan ook zeer toe ingespannen om een voet tussen de deur te krijgen bij de media en de Kamer, wat overigens bepaald niet vanzelf ging nu men er in die kringen in het geheel niet aan gewend is en er ook zeker niet altijd belang bij heeft om de Nationale ombudsman met een kritische blik te bekijken. De resultaten van ons onderzoek bleken zich in de belangstelling te mogen verheugen van verscheidene Kamerleden en journalisten, waarbij een landelijke krant en een gerenommeerde actualiteitenrubriek van de publieke omroep zelfs zo geïnteresseerd bleken dat wij hen de exclusiviteit reeds hadden toegezegd die zij nodig hadden om tot een artikel respectievelijk een uitzending te komen. Vanaf het moment echter dat verweerder, die zowel bij de media als de politiek over talloze ingangen beschikt, de misbruiktroef uit zijn mouw trok kozen onze contacten er voor om eerst maar eens te wachten op het oordeel van de rechter. Die terughoudendheid vinden wij op zichzelf lovenswaardig. Het respect voor de verhoudingen binnen onze rechtsstaat zou echter geen eenrichtingsverkeer mogen zijn. Dus waarom laat dat oordeel van de rechter in een zaak als deze nu al zo lang op zich wachten?

Productie G1 – contacten met media en Kamer

Wij hebben onze bezorgdheid over het functioneren van de Nationale ombudsman gedeeld met Mark Rutte en met de verschillende fracties van de Tweede Kamer. Daarnaast heb ik met individuele leden van de Kamer tal van mailwisselingen en videogesprekken gevoerd. De moeite die wij ons daartoe hebben getroost hadden wij ons gerust kunnen besparen wanneer het ons, zoals hij u dat zo graag wil doen geloven, alleen maar te doen was geweest om het strooien van zand in de machine van verweerder of het bijeen scharrelen van wat proceskostenvergoedingen. Verweerder weet echter ook zelf wel dat dit onzin is. Bijgaande producties staan dan ook voor het tegendeel van wat verweerder beweert. Het moge duidelijk zijn waarom ik de namen van onze contacten niet met u, en al helemaal niet met verweerder, wens te delen, al zal het u niet verbazen dat Renske Leijten er daar een van was. Ook over onze contacten met de verschillende media – kranten, actualiteitenrubrieken en blogs – laten wij ons verder niet uit. Die komt u vanzelf nog wel tegen.

Onderdeel H – de Woo-verzoeken (II)

Met het besluit van 12 december 2022 kwam er een voorlopig, noodgedwongen einde aan ons onderzoek. Wij merkten namelijk al snel dat ook de twee verzoeken die ik op maandbasis nog zou mogen indienen niet meer in behandeling werden genomen en dat dus verweerder ons de Woo volledig had ontnomen. Met het indienen van Woo-verzoeken zijn wij dan ook althans voor wat betreft ons onderzoek gestopt.

Productie H1 – de Nationale ombudsman en het toeslagenschandaal

Als passende afsluiting van dat onderzoek hebben wij ons laatste Woo-verzoek – dat van 28 januari 2023 – gewijd aan het falen van de heer Van Zutphen bij het aanpakken van het toeslagenschandaal. Onze Nationale ombudsman bleef zichzelf bij voortduring op de borst kloppen in verband met de baanbrekende rol die hij in dit verband zou hebben gespeeld, maar zoals u reeds uit productie A8 heeft kunnen opmaken blijft daar bij nadere beschouwing slechts weinig van over. Wij hebben dat fabeltje dus maar even doorgeprikt. Op het verzoek zelf, dat op 24 februari 2023 buiten behandeling is gesteld, hebben wij uiteraard niets meer vernomen.

Onderdeel I – de Woo-verzoeken namens cliënten

Alsof het nog niet genoeg was dat hij mij zonder dat de rechter daar zelfs maar aan te pas kwam meende te kunnen beperken in het gebruik van de rechten die ik als burger aan de Woo ontleen heeft verweerder mij in een moeite door ook als rechtsbijstandverlener die wet ontnomen. Een onbestaanbare stap voor een Nationale ombudsman, die echter liever niet blijkt te zien dat burgers worden bijgestaan door een gemachtigde die hem telkenmale in het stof doet bijten.

Productie I1 – een beroepsverbod

De maatregel die verweerder met zijn besluit van 12 december 2022 (zie productie B2a) nam kwam neer op niet minder dan een beroepsverbod. Nadat hij de verzoeken die ik had ingediend namens cliënten ook nadat de heer Bieber die maatregel had geschorst buiten behandeling was blijven stellen heeft Stichting de Verbeelding, zeer tegen haar zin, uiteindelijk zelfs een cliëntenstop moeten doorvoeren en hebben wij tal van potentiële cliënten moeten afwijzen. Dat ik daardoor rechtstreeks in mijn portemonnee werd (en wordt) getroffen is in dit verband nog het kleinste leed. Het is vooral een schande dat de heer Van Zutphen zo met deze mensen is omgegaan en daar van uw rechtbank, zelfs nog nadat de heer Bieber het buiten behandeling stellen van de verzoeken van mijn cliënten evident onrechtmatig had verklaard, alle ruimte voor heeft gekregen. Hoe heeft u zo kunnen falen!

Productie I2 – een casus

Dat de Woo ook voor sommige van onze cliënten van grote betekenis is bleek reeds uit de hiervoor besproken productie A3. Het voert echter te ver om hier ook alle verdere stukken nog weer bij te voegen die betrekking hebben op de verzoeken van cliënten en de procedures die daar niet zelden op zijn gevolgd. Ik volsta daarom met het presenteren van één casus, waarbij wij zelf overigens pas begin dit jaar betrokken zijn geraakt. Een interessante, maar op zichzelf niet eens unieke casus van een van mijn cliënten, die ons onder veel meer laat zien hoeveel moeite het kost en wat er allemaal aan procedures moet worden gevoerd om de waarheid rond het functioneren van verweerder aan het licht te brengen. Een casus bovendien waaruit blijkt hoezeer er bij de Nationale ombudsman op werkelijk alle niveaus wordt gelogen – op wellicht dat van de schoonmakers en de medewerkers van de catering na. In onderdeel F hebben we reeds gezien hoe een Woo-verzoek tot twee keer toe moest worden herhaald en moest worden gevolgd door tal van procedures van bezwaar en beroep om verweerder tot het prijsgeven van althans enige informatie te brengen. De casus van de heer S., die op 8 februari 2022 begon met een verzoek in de zin van artikel 9:18, eerste lid, van de Awb, laat ons een vergelijkbare situatie zien.

Productie I3 – de Nationale ombudsman geeft niet thuis

Het verzoek van de heer S. had betrekking op een gedraging van een medewerker van een gemeente. Het ging daarbij om een slepende zaak en het was dan ook niet voor het eerst dat de heer S. zich tot de Nationale ombudsman heeft moeten wenden. Op 22 februari 2022 heeft verweerder de ontvangst van het verzoek bevestigd, waarbij hij zijn excuses aanbood voor het uitblijven van een eerdere reactie. Er was 'een grote instroom van nieuwe zaken' geweest, vandaar. Vervolgens echter heeft de heer S. niets meer van de ombudsman vernomen. De maanden verstreken, hij rappelleerde meerdere malen, maar er werd niet meer op zijn berichten gereageerd. Uiteindelijk heeft hij de ombudsman langs de weg van een aangetekende brief in gebreke gesteld en zelfs daarop volgde geen reactie. Waarna de heer S., die inmiddels

ten einde raad was, naar de rechter is gestapt. Wellicht zou die iets voor hem kunnen betekenen.

Productie I4 – een onbevoegde rechter

De rechter kan niets met een zaak als die van de heer S.. Dat weet iedere jurist, alleen, de heer S. mag dan nog zozeer tot het hoogopgeleide deel van onze samenleving behoren, jurist is hij niet. Voor hem kwam het dan ook als een teleurstelling dat de rechtbank zich onbevoegd verklaarde om zijn beroep niet tijdig te behandelen. Hij ging zelfs nog in verzet. Ook dat mocht hem echter niet baten.

Productie I5 – een Woo-verzoek

De heer S. ondertussen had op 3 mei 2022 een Woo-verzoek ingediend bij verweerder. Het uitblijven van een meer inhoudelijke reactie op zijn klacht over de gemeente gaf hem namelijk het gevoel dat de Nationale ombudsman hem bewust in de kou liet staan en hij had het vermoeden dat de aanvaring die hij had gehad met een onderzoeker die het had laten afweten bij een eerdere klacht, de reeds vaker genoemde Ruud Miedema, daar maar zo een rol bij zou kunnen spelen. In die eerdere zaak had hij uiteindelijk een klacht ingediend over deze Ruud Miedema, maar die was inmiddels zelf de behandelaar geworden van dergelijke klachten. Hiervoor hebben we reeds gezien dat verweerder een nogal merkwaardige omgang heeft met dit soort 'interne' klachten (zie de producties A4 en A5). Met de klacht van de heer S. over de heer Miedema is het dan ook niets geworden. Ook het Woo-verzoek leverde de heer S. echter niet de informatie op waarnaar hij op zoek was. Nadat verweerder op 30 juni 2022 een besluit op het verzoek had genomen maakte hij dan ook bezwaar. Dat bezwaar werd op 3 november 2022 ongegrond verklaard.

Productie I6 – een onjuiste rechtsmiddelenclausule

Waarop de heer S. bij uw rechtbank in beroep is gegaan. Bij uw rechtbank? Maar hij woont toch helemaal niet binnen het rechtsgebied van uw rechtbank? Nee, dat klopt, maar de heer S. is gewoon netjes afgegaan op de rechtsmiddelenclausule in de beslissing op bezwaar. Daarin had verweerder vermeld dat een beroep moest worden ingesteld bij uw rechtbank. Ten onrechte. Had ik mevrouw Winkel daar – zie productie B7b – niet al eens op gewezen?

Productie I7 – uw rechtbank

Uw rechtbank is – hoe zal ik het eens netjes zeggen? – niet de snelste en kwam er dus pas maanden later achter dat niet zij, maar de Rechtbank Noord-Holland bevoegd was. Op 2 maart 2023 zond zij mij dan ook een brief waarbij mij werd medegedeeld dat de zaak was doorgezonden. Maar hoezo aan mij? Ik was in deze zaak toch helemaal niet de gemachtigde van de heer S.? Ach nee, er waren weer eens wat zaken door elkaar gehaald (zie verder onderdeel S). Dat kan gebeuren, een kniesoor die daarop let.

Productie I8 – het gelijk van de heer S.

Verweerder ondertussen was zelf inmiddels toch ook maar tot de conclusie gekomen dat de heer S. met zijn beroep, en dus ook met zijn eerdere bezwaar, het gelijk aan zijn zijde had. Was dat even mooi, want de zaak kon nu vlot worden opgelost. Toch? Welnee. Zelf een zaak oplossen, zodat de rechter daar niet langer mee wordt belast, dat is niets voor verweerder. Die modderde dus gewoon nog wat door. De zaak is nog steeds aanhangig bij de Haarlemse rechtbank.

Productie I9 – contact met ons

Tot nu toe staan de stichting en ik nog steeds buiten deze zaak. De heer S. namelijk heeft pas na de jaarwisseling contact met ons gezocht (zie productie P14a), nadat hij via Twitter had vernomen dat wij de Nationale ombudsman weer eens stevig onder handen hadden genomen. Hij zond ons een e-mail met een verzoek om advies en na een plezierig verlopen telefoongesprek heb ik hem dat advies gegeven, waarbij ik hem heb voorgesteld om een tweetal Woo-verzoeken voor te leggen aan de Nationale ombudsman. Het eerste van die twee verzoeken dateert van 24 januari 2023. Het vormt een aanvulling op het verzoek dat de heer S. op 3 mei 2022 had ingediend. Het tweede dateert van 25 januari 2023 en heeft betrekking op die 'grote instroom van nieuwe zaken' waar verweerder zich eerder nog achter had verscholen, een uitvlucht die op mij, de cijfers kennende, was overgekomen als niet meer dan een nogal opzichtige smoes.

Productie I10 – een herhaald verzoek

Lastig was in dit verband dat verweerder inmiddels met zijn besluit van 12 december 2022 het aantal Woo-verzoeken had gelimiteerd dat ik nog zou mogen indienen en zelfs met het maandelijks tweetal waartoe ik mij zou moeten beperken niets bleek te doen. Met die twee verzoeken van de heer S. zat ik dan ook niet alleen meteen al aan mijn taks, maar bovendien waren er nog wel wat meer mensen die ons hadden weten te vinden. Nadat mevrouw Van Nooijen het op 7 februari 2023 had bestaan om de zo beperkende maatregel van verweerder ongemoeid te laten heb ik mijn cliënten de verzoeken die ik namens hen had ingediend dan ook als de wiedeweerga voor een tweede keer laten indienen, dit keer namens henzelf. De heer S. deed dat op 9 februari 2023.

Productie I11 – verweerder neemt wraak

Vervolgens leek het allemaal goed te gaan. De heer S. ontving op 23 maart 2023 een besluit op het verzoek van 24 januari 2023 en dat van de 25ste was eind maart nog volop in behandeling. Desondanks viel alles echter plotsklaps stil toen de heer Bieber op 30 maart 2023 de dappere uitspraak deed waarbij de maatregel waarmee verweerder ons de Woo had ontnomen alsnog werd geschorst (zie productie F12a). Die uitspraak was niet minder dan een klap in het gezicht van de heer Van Zutphen, die nu immers van de voorzieningenrechter te verstaan kreeg dat hij een 'evident onrechtmatig' besluit had genomen. Verweerder zon dan ook op wraak. Hij walste over de uitspraak van de heer Bieber heen en besloot op 14 april 2023 om alle nog openstaande verzoeken buiten behandeling te stellen, inclusief de verzoeken die alsnog waren ingediend door mijn cliënten zelf.

Productie I12 – een flater van uw rechtbank

Het daaropvolgende verzoek om voorlopige voorziening waarmee ik uw rechtbank mede namens de betrokken cliënten vrijwel meteen in de gelegenheid heb gesteld om het besluit van 14 april 2023 van tafel te vegen had door uw rechtbank onmiddellijk moeten worden benut om onze Nationale ombudsman duidelijk te maken dat er in ons land maar een is die het laatste woord heeft, de rechter. In plaats van dat te doen kroop zij echter in haar schulp en liet zij verweerder begaan. Een ongekennde flater, wat alleen nog maar wordt onderstreept door het feit dat uit de uitspraken die de heer Bieber pas na ruim drie maanden op het verzoek om voorlopige voorziening heeft gedaan blijkt dat ook dat besluit van de 14de wel degelijk evident onrechtmatig was. Zo evident onrechtmatig zelfs dat de voorzieningenrechter het besluit niet slechts heeft geschorst, maar meteen al heeft vernietigd. Als het allemaal zo evident is, had

dat dan niet wat sneller gekund? En waarom heeft de heer Biever mijn cliënten dan toch nog laten opdraaien voor de kosten? Onderaan de streep is er maar een conclusie mogelijk. Uw rechtbank heeft op een schandalige manier over zich laten lopen en gaf verweerder daarmee weer maandenlang vrij spel.

Productie I13 – geen zelfbewustzijn, geen verantwoordelijkheidsgevoel

Nadat uw rechtbank op 18 juli 2023 dan toch eindelijk had gedaan wat zij al zoveel eerder had moeten doen viel haar ook nu weer een opgestoken middelvinger van de heer Van Zutphen ten deel. Die zag zich nu weliswaar genoodzaakt om de verzoeken van mijn cliënten alsnog te behandelen, maar ging daarmee pas aan de slag nadat hij mij had geweigerd als hun gemachtigde (zie productie P1). Een nieuwe vondst van onze Nationale ombudsman, waarmee de belangen van mijn cliënten wederom op evident onrechtmatige wijze werden geschaad. Dus wat deed uw rechtbank? Die wendde het hoofd af en deed maar even of zij niet zag dat zij opnieuw werd gepiepeld. Een ongehoord gebrek aan zelfbewustzijn en een stuitend gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel, van een rechtbank die kennelijk nog niets heeft geleerd van welke affaire of welk schandaal dan ook. We komen daar bij de producties P18 en S13 nog uitgebreid over te spreken.

Productie I14 – het verzoek van 25 januari 2023

Terug naar het verzoek van 25 januari 2023. Daarop ontving de heer S. uiteindelijk op 17 augustus 2023 dan toch nog een besluit. Een besluit dat niet anders kan worden gekenschetst dan als één grote leugen. Van verweerder mocht ik mijn cliënt inmiddels niet meer bijstaan, maar ik laat mijn cliënten natuurlijk niet zomaar in de steek. Ik heb hem dus toch maar van een concept van een bezwaarschrift voorzien, dat hij vervolgens zelf zou kunnen indienen. De heer S. echter had eerst nog een gesprek met de nieuwe Woo-coördinator van verweerder, Mariël Droogh. Die heeft hij geconfronteerd met de verschillende onwaarheden die zij had neergelegd in het besluit. Mevrouw Droogh kon daarop niet anders dan haar ongelijk erkennen. De heer S. ontving dan ook alsnog een document waaruit niet alleen bleek dat er, zoals wij al wel hadden vermoed, in 2022 helemaal geen 'hoge instroom van nieuwe verzoeken' was geweest, maar ook dat er in dat gehele jaar zelfs geen maand was geweest waarin de instroom niet aanzienlijk lager was dan in de corresponderende maand van het jaar daarvoor. De ontvangstbevestiging van 12 februari 2022 – zie productie I3 – lag inmiddels ruim achttien maanden achter ons. Verweerder had de heer S. gedurende ruim anderhalf jaar bedrogen.

Productie I15 – achterbaks gedrag

En nee, dat mocht ik vooral niet weten. Want dat al dit soort informatie bij mij samenkomt, dat is verweerder een doorn in het oog. Hij had mij niet voor niets als gemachtigde geweigerd en dus kreeg de heer S. van mevrouw Droogh het verzoek om de cijfers niet met mij te delen. Dat was niet slechts achterbaks, maar ook naïef van deze Woo-coördinator van verweerder. Want natuurlijk heeft de heer S. die cijfers met mij gedeeld. Dacht zij nu werkelijk dat de heer S. zich zijn rechtsbijstandverlener zo eenvoudig laat ontnemen?

Productie I16 – een lethargische rechtbank

De heer S. is een vechter. Hij laat niet over zich lopen. Meteen nadat verweerder mij als zijn gemachtigde had geweigerd heeft hij dan ook bezwaar gemaakt tegen dat besluit. En een e-mail geschreven aan de heer Van Zutphen. Die e-mail is nooit beantwoord. Op het bezwaar daarentegen volgde een beslissing, waarbij het kennelijk

niet-ontvankelijk werd verklaard. In de rechtsmiddelenclausule wordt de heer S. wederom verwezen naar uw rechtbank. Om onnodige vertraging te voorkomen is hij dit keer echter meteen maar in beroep gegaan bij de Rechtbank Noord-Holland. Op ons verzoek heeft die rechtbank dat beroep vervolgens overgedragen aan die van u, waar het had moeten worden behandeld tezamen met het verzoek om voorlopige voorziening dat bij u bekend is onder zaaknummer SGR 23 / 6002. Uw rechtbank – of moet ik zeggen: u? – heeft dat beroep echter op 15 november 2023 kennelijk ongegrond verklaard en het verzoek kennelijk niet-ontvankelijk. Het zijn twee hoogste bedenkelijke uitspraken waarover het laatste woord nog niet is gezegd (zie productie S18). Is het wellicht omdat u zelf uw werk niet doet dat het vervolgens zo moeilijk is om een Hoog College van Staat een tik op de vingers te geven?

Onderdeel J – de zwarte lijsten

Hoeveel verzoeken heeft u ondertussen voorbij zien komen in die ene casus van de heer S.? En hoeveel procedures van bezwaar en beroep heeft u in die casus al geteld? Naast dat beroep niet tijdig en die procedure van verzet? Met daar bovenop ook nog die verzoeken om voorlopige voorziening? Zelf ben ik allang de tel kwijt, maar wat ik wel weet is dat verweerder al die verzoeken en procedures heel eenvoudig had kunnen voorkomen door gewoon eens zijn werk te doen en niet telkens de feiten te verdraaien. Dat zou de heer S., uw rechtbank, die van uw Haarlemse collegae, ons en zelfs verweerder heel veel werk hebben bespaard. En dan durft verweerder zich bij uw rechtbank toch nog te beklagen over al die procedures van bezwaar en beroep tot het instellen waarvan hij ons zelf heeft genoodzaakt? Denk overigens maar niet dat we er al zijn. Dat verzoek van 24 januari 2023 (zie productie I9a), dat mocht dan wel tot een besluit hebben geleid, dat wil echter niet zeggen dat het daarmee klaar was.

Productie J1 – simpelweg over het hoofd gezien

Bij zijn besluit van 23 maart 2023 (zie productie I11a) heeft verweerder in aanvulling op het besluit dat hij op 30 juni 2022 had genomen (zie productie I5) nog tal van documenten aan de heer S. moeten verstrekken die deze reeds bij dat eerdere besluit had moeten ontvangen. De verklaring die voormalig Woo-coördinator mevrouw Winkel daarvoor geeft is in dit verband veelzeggend. De documenten waren bij de eerdere zoekslag 'simpelweg over het hoofd [...] gezien'. Nu zou dat laatste nog tot daaraan toe zijn als nu juist tussen die documenten waarop verweerder thans alsnog zegt te zijn gestuit niet de documenten hadden gezeten waar het de heer S. ook bij zijn eerdere verzoek reeds om te doen was geweest. We hebben het dan met name over de documenten die betrekking hebben op rol die de heer Miedema indertijd heeft gespeeld.

Productie J2 – Ruud Miedema

In de documenten die bij dat eerdere besluit hadden gezeten was de naam van de heer Miedema nog zorgvuldig weggelakt. Doordat wij echter in een tweetal eerdere procedures van bezwaar waarbij de heer S. zelf niet was betrokken hadden weten te bereiken dat die naam in dit soort stukken moest blijven staan (zie in dit verband ook productie I8) kon verweerder de lakstift in deze niet langer zo gretig blijven hanteren als hij dat voorheen had gedaan. De naam van deze medewerker dook in de stukken die thans werden overgelegd opeens meer dan honderd keer op.

Productie J3 – een voorwaarde in de zin van artikel 5.5, vierde lid, van de Woo

Om te voorkomen dat verweerder de stukken waarin de heer Miedema figureert met anderen zou gaan delen heeft verweerder de volgende voorwaarde opgenomen in het besluit:

Op grond van artikel 5.5, vierde lid, van de Woo verbind ik hieraan als voorwaarde dat u deze persoonsgegevens niet verder verspreidt.

Het stellen van deze voorwaarde was in casu zo evident onrechtmatig dat de heer S. die voorwaarde aanvankelijk nauwelijks serieus heeft willen nemen. Dat veranderde echter toen verweerder het bestond om hem wel degelijk aan die voorwaarde te houden toen een van de stukken, overigens zonder dat mijn cliënt daarbij was betrokken, via het Twitter-account @vrblng werd gedeeld met het vrij brede publiek dat langs de weg van dit account de activiteiten volgt van Stichting de Verbeelding. De voorwaarde, op de overtreding waarvan in artikel 8.1 van de Woo een forse gevangenisstraf is gesteld, kreeg op dat moment voor hem ineens een uitermate bedreigend karakter.

Productie J4 – mr. R.H.M. Bruin

Verweerder heeft inmiddels bij zijn beslissing op bezwaar van 4 juli 2023 moeten erkennen dat hij de voorwaarde veel te breed had gesteld. Die voorwaarde is dan ook ingetrokken voor zover deze betrekking had op de persoonsgegevens van een aantal personen, onder wie de heren Van Zutphen en Miedema. Ondertussen had de dreiging van vervolging de heer S. echter wel al maandenlang boven het hoofd gehangen, iets wat hem vooral parten heeft gespeeld bij de mondelinge behandeling van het verzoek om voorlopige voorziening dat op 20 juni 2023 bij de heer Bieber op zitting is geweest (zaaknummer SGR 23 / 2898). De heer S. is een van de cliënten namens wie ik dat verzoek aanhangig had gemaakt, maar hij voelde zich uiteraard niet vrij om de vragen die de heer Bieber hem eventueel zou willen stellen te beantwoorden zolang hij daarbij het risico liep om bij het noemen van de naam van de heer Miedema te worden vervolgd. Nadat verweerder botweg had geweigerd om de brief die ik hem in dit verband op 15 mei 2023 heb gezonden te beantwoorden heeft de heer S. zich dan ook met een verzoek om voorlopige voorziening moeten wenden tot de Rechtbank Noord-Holland, in de hoop dat hij aldus nog tijdig zou kunnen bereiken dat hij zich tegenover de heer Bieber vrijelijk zou kunnen uiten. Die hoop bleek echter ijdel. De Haarlemse rechtbank bracht het verzoek namelijk eerst ruim vijf weken later op zitting en het werd toen ook nog eens behandeld door een rechter, mr. R.H.M. Bruin, die de stukken niet had bestudeerd en werkelijk geen benul had waar de zaak over ging. Het wrakingsverzoek waar dit toe heeft geleid treft u bijgaand aan. Van een behandeling van dat verzoek is het overigens niet meer gekomen, aangezien de zitting van de heer Bieber inmiddels had plaatsgevonden en de rechtbank dus sowieso te laat was. Wij hebben het verzoek om voorlopige voorziening dan ook maar ingetrokken. Verweerder had zijn zin reeds gekregen. De heer S. heeft de mondelinge behandeling te Den Haag aan zich voorbij moeten laten gaan.

Productie J5 – de neus van de heer Scheppink

Dat de Rechtbank Noord-Holland deze zaak op een zo onbenullige manier heeft verprutst lag voor een belangrijk deel aan de heer Bruin, die zoals zoveel van zijn collegae de neiging om de voeten van de heer Van Zutphen te kussen blijkbaar maar moeilijk kon onderdrukken. Voor een niet minder belangrijk deel echter werd het gestumper van deze rechter toch ook ingegeven door verweerder. Die had het immers

bestaan om tegenover de rechtbank te beweren dat de heer S. geen partij was bij het verzoek dat door de heer Biever zou worden behandeld. U bent met deze leugen bekend (zie productie R1a) en weet dus ook dat het de heer Scheppink – de Pinocchio van verweerder – is die zich aan die zoveelste leugen heeft bezondigd. Het is al met al een mooi stel bij elkaar. Een Nationale ombudsman die de boel bij elkaar liegt en een rechter die diens beweringen slikt voor zoete koek. Blijft er zo nog iets over van de rechtsbescherming van de burger?

Productie J6 – de lijst van de heer Miedema

Verweerder ondertussen was nog steeds als de dood voor het naar buiten komen van de documenten waarin de naam van de heer Miedema staat. Hij zocht dus naarstig naar een weg om dat te voorkomen. De vondst waarmee hij in dit verband kwam aanzetten hield in dat hij weliswaar erkende dat de hiervoor genoemde voorwaarde te ruim was gesteld, maar die erkenning niet verder liet gaan dan dat de persoonsgegevens van de heer Miedema alleen in de openbaarheid zouden mogen worden gebracht voor zover de betreffende documenten gerelateerd zijn aan diens rol van senior adviseur aanhoudend en grensoverschrijdend klaaggedrag. Vervolgens was het nog maar een kleine stap om te beweren dat de documenten die aan de heer S. waren verstrekt volledig los staan van de rol die de heer Miedema als senior adviseur had vervuld, waarna de voorwaarde toch weer op die documenten van toepassing zou zijn. De heer Scheppink beweerde tegenover de Haarlemse rechter dan ook doodleuk dat die voorwaarde ook nu nog had te gelden voor een van de meest brisante documenten uit het dossier, te weten de lijst met contactafspraken die was aangelegd door de heer Miedema (zie productie J8).

Productie J7 – zwarte lijsten

Die lijst met contactafspraken is uiterst pijnlijk voor verweerder. De lijst is lang, zo lezen we, waarmee meteen al duidelijk is dat de Nationale ombudsman er ten minste één omvangrijk gegevensbestand op nahoudt waarin burgers als lastige klagers worden weggezet. In het jargon immers heet het weliswaar dat er met (lees: over) dergelijke mensen 'contactafspraken' zijn gemaakt, maar in de praktijk komt dit er op neer dat talloze burgers veelal buiten hun medeweten en op uiterst vage gronden van het etiket 'lastige klager' zijn voorzien. De gegevensverzamelingen waarin hun persoonsgegevens zijn opgenomen gaan, aldus de functionaris gegevensbescherming van verweerder, Andrik Eker, die ik daarover sprak, niet vergezeld van een protocol en kunnen door een groot aantal medewerkers van verweerder worden geconsulteerd zonder dat er sprake is van enige logging of monitoring. Een dergelijke gang van zaken is volledig in strijd met de AVG en kan dan ook op geen enkele manier door de beugel. Wij hebben rond die zwarte lijsten wat feiten op een rijtje gezet en de heer Van Zutphen uitgenodigd om daarop te reageren. Dat heeft hij gewoontegetrouw geweigerd. Inmiddels hebben wij dan ook een melding gedaan bij de Autoriteit Persoonsgegevens, waar de zaak nog een vervolg krijgt.

Productie J8 – een rancuneuze senior adviseur

De medewerker die zich bij uitstek heeft vermaakt met het opstellen van dit soort zwarte lijsten is de heer Miedema. Het was voor de heer Miedema dan ook een prettig geval dat hij als behandelaar van interne klachten niet alleen de klacht die de heer S. over zijn eerdere optreden als onderzoeker had ingediend onschadelijk had kunnen maken (zie productie I5), maar daarnaast als senior adviseur ook nog eens kon uitmaken welke burgers er zoal van het stempeltje 'lastige klager' werden voorzien. Op de zwarte lijst die de heer S. als bladzijde 59 tussen de aan hem verstrekte

documenten heeft aangetroffen zien we terug hoe de heer Miedema in deze zijn rancune heeft botgevierd. De heer S. wordt daar namelijk weggezet als een gevaarlijke stalker voor wie anderen niet genoeg kunnen worden gewaarschuwd. Waar de heer Miedema kennelijk zo boos was dat hij niet met het etiket van 'lastige klager' wenste te volstaan nam hij aldus zijn toevlucht tot een stigma waarmee mijn cliënt – een keurige, betrokken burger met een niet minder keurige baan in de bankwereld – met nota bene een begrip uit het strafrecht door het slijk wordt gehaald.

Productie J9 – en weer een leugen

Verweerder heeft tijdens de hoorzitting die is gehouden naar aanleiding van het bezwaar dat ik namens mijn cliënt heb gemaakt tegen het besluit van 23 maart 2023 (zie productie I11a) erkend dat de heer Miedema deze smet niet had mogen aanbrengen op het blazoen van de heer S.. Opmerkelijk genoeg meent verweerder in de daaropvolgende beslissing op bezwaar (zie productie J4a) echter geen woord meer te behoeven te wijden aan die gewraakte bladzijde 59, hoe uitgebreid het in die hoorzitting ook over deze pagina moge zijn gegaan. Dat is uiteraard niet zonder reden, want er is niets wat verweerder zozeer uit de weg wenst te gaan als de discussie over dat andere persoonsgegeven dat op die bladzijde is vermeld, de naam van de heer Miedema. Wel wetende dat de documenten die thans in handen van mijn cliënt waren gekomen nogal beschamend zijn voor verweerder had deze er dan ook alles voor over om te voorkomen dat niet alleen de naam van de heer Miedema, maar ook die van de heer Van Zutphen in verband zou kunnen worden gebracht met het bestaan van die zwarte lijsten. Tegenover uw Haarlemse collega ging de heer Scheppink daarbij zo ver dat hij het nog maar weer eens in een leugen meende te moeten zoeken. Want wat toverde de heer Scheppink aldaar uit zijn hoed toen het ging over de lijst met al die contactafspraken? Ik citeer maar even uit het proces-verbaal dat van de zitting is gemaakt (zie productie J6, bladzijde 5 onderaan):

Op enig moment is het interne systeem van verweerder veranderd. Die namen moesten daarom verzameld worden in een lijst om het over te zetten in een nieuw systeem. Dat had elke willekeurige medewerker kunnen doen. Er moet nog gekeken worden in welke hoedanigheid dat is gedaan.

En zo worden we geconfronteerd met een zoveelste onwaarheid, die alweer afkomstig is uit de mond van de heer Scheppink. Want kijk nu eens naar dat document op bladzijde 59. Wat zien we daar staan op de tweede regel? De naam van de auteur van het stuk, Ruud Miedema. En de datum waarop dat stuk is gemaakt, 19 januari 2016, zowel als die waarop het voor het laatst is gewijzigd, 14 juni 2022. Dat die lijst zou zijn gemaakt in verband met een recente overgang naar een nieuw intern systeem is dus je reinste kolder, zoals het ook onzin is dat elke willekeurige medewerker dit had kunnen doen. Het gaat gewoon om een uitdraai van een bestand dat al jarenlang werd bijgehouden door de heer Miedema, vanuit de rol van senior adviseur aanhoudend en grensoverschrijdend klaaggedrag die hij met zoveel enthousiasme heeft vervuld. De door verweerder gestelde voorwaarde kan dan ook niet van toepassing zijn op dat document.

Productie J10 – een vernietigde mailbox

De heer Miedema is eerder dit jaar, na ruim twintig jaar trouwe dienst, vertrokken. Hij werkt inmiddels als specialist klachtbehandeling bij de Belastingdienst. Hemeltjelif. Verweerder heeft het vertrek van de heer Miedema vrijwel meteen benut om de mailbox van zijn voormalige senior adviseur te vernietigen. Dat dit in strijd is met artikel 4.1a van de Woo, ach, er staan in die wet wel meer bepalingen waaraan onze

Nationale ombudsman zich niet wenst te houden. Voor de heer Van Zutphen telt slechts het belang van het schoonvegen van het eigen straatje. De wet is maar een wet. Die geldt toch niet voor iemand van zijn statuur?

Productie J11 – nadere stappen

Voor de goede orde merk ik nog op dat het openbaar maken van de zwarte lijst van de heer Miedema geheel en al voor mijn rekening komt en dus niet voor die van de heer S.. Verweerder heeft mij in dit verband al vaker bedreigd met 'nadere stappen', maar mij nooit willen vertellen wat die nadere stappen zouden gaan inhouden. Hij mag zich bij deze nogmaals van harte uitgenodigd weten om aangifte tegen mij te doen als hij van mening is dat daar in deze aanleiding toe bestaat. Ik zal de degens graag met hem kruisen.

Onderdeel K – het neutraliseren van een rechtsbijstandverlener

Verweerder is er vanaf het allereerste begin op uit geweest niet alleen om ons het voortzetten van het onderzoek waarvan hij zoveel last had onmogelijk te maken, maar ook om mij als rechtsbijstandverlener te neutraliseren. Niet voor niets had zijn besluit van 12 december 2022 dan ook niet alleen betrekking op de verzoeken die ik in het kader van dat onderzoek aan de Nationale ombudsman zou willen voorleggen, maar ook op de verzoeken die ik nog zou willen indienen namens cliënten. Toen de maatregel die in dit verband was genomen vervolgens toch nog door de heer Bieber werd geschorst heeft verweerder beide categorieën verzoeken op een hoop gegooid en is hij deze vanaf 14 april 2023 onder het mom van misbruik allemaal buiten behandeling gaan stellen (zie de producties I11c, K3, N7a en N7b). En zelfs nadat ook het besluit van de 14de door de voorzieningenrechter nog weer zo evident onrechtmatig was bevonden dat deze het niet slechts heeft geschorst, maar al meteen heeft vernietigd moest en zou verweerder mij als rechtsbijstandverlener buiten de deur blijven houden. Dit keer deed hij dat door mij te weigeren als gemachtigde, daarmee nu eens geen misbruik meer makende van artikel 4.6 van de Woo, maar van artikel 2:2, eerste lid, van de Awb. De vraag is thans waarom verweerder er zo nerveus van wordt wanneer cliënten zich door mij laten bijstaan. Het antwoord op die vraag is driedelig. In de eerste plaats wil verweerder koste wat kost voorkomen dat de documenten die wij dankzij mijn betrokkenheid bij de verzoeken van mijn cliënten in handen krijgen als puzzelstukjes in elkaar vallen. In de tweede plaats vindt verweerder het wel zo gemakkelijk wanneer mensen die zelf niet juridisch zijn geschoold het zonder rechtsbijstand moeten zien te stellen. En in de derde plaats wil verweerder er graag alles aan doen om mijn cliënten de proceskostenvergoedingen te ontzeggen die zouden kunnen bijdragen aan de levensvatbaarheid van mijn praktijk.

Productie K1 – een puzzel bestaat uit stukjes

Dat van die puzzelstukjes, daarvan was de casus van de heer S. reeds een sprekend voorbeeld. Die casus immers laat zien hoe wij bij deze cliënt de leugen van de 'hoge instroom van nieuwe zaken' hebben kunnen ontzenuwen met behulp van de cijfers die wij dankzij een ander verzoek hadden bemachtigd en hoe wij het weglakken van de naam van de heer Miedema ongedaan hebben kunnen maken dankzij het gelijk dat wij hadden behaald in een tweetal andere zaken. Zo gaat dat met alle dossiers die wij onder handen hebben. Een puzzelstukje zegt niets, maar zodra de stukjes in elkaar vallen wordt het plaatje duidelijk. Verweerder is er dan ook alles aan gelegen om dat te voorkomen.

Productie K2 – vooral geen rechtsbijstand

Wat we in het voorgaande ook hebben gezien is hoe mensen die geen juridische scholing hebben genoten in het duister tasten wanneer zij zich zonder de steun van een rechtsbijstandverlener moeten zien te redden. Verweerder is zich daar zeer van bewust en gaat dan ook geen middel uit de weg om mijn cliënten terug te werpen op zichzelf. Zo bleek hij aan de reeds zo bedenkelijke maatregel waarbij ik werd beperkt in het aantal verzoeken dat ik nog zou mogen indienen ook nog eens een veel bredere interpretatie te geven, waardoor het mij ook onmogelijk werd gemaakt om mensen die zich zelf met een verzoek tot verweerder hadden gericht bij de verdere behandeling van dat verzoek te ondersteunen. Vervolgens werd het van kwaad tot echter.

Productie K3 – mevrouw S.

Wanneer we de verschillende casus op een rijtje zetten dan is het ronduit schokkend om te zien wat verweerder allemaal heeft ondernomen om mijn juridisch niet of nauwelijks onderlegde cliënten te verdrijven uit mijn praktijk. Neem bijvoorbeeld een mevrouw S., namens wie ik op 17 april 2023 een Woo-verzoek had ingediend. Ook deze mevrouw moest het wat verweerder betreft vooral maar even zonder rechtsbijstand zien te stellen. De bewering dat ik mij ook rond haar zaak nog weer schuldig zou hebben gemaakt aan misbruik van de Woo was in dit verband uiteraard geen verrassing, maar de nogal merkwaardige argumentatie waaruit dat misbruik zou moeten blijken was dat wel. In zijn besluit van 2 mei 2023, waarmee hij in het verlengde van dat van 14 april 2023 nog eens acht Woo-verzoeken van cliënten buiten behandeling heeft gesteld, voerde verweerder namelijk aan dat het verzoek dat ik aan hem had voorgelegd gelijklopend zou zijn aan een '(informeel) [sic!]' verzoek dat eerder reeds door mevrouw S. zelf zou zijn ingediend. Zoals hierna bij productie R1 nog nader zal blijken is dit een onwaarheid die verweerder zelfs nog heeft volgehouden totdat deze bij de Rechtbank Gelderland werd ontmaskerd.

Productie K4 – kinderachtig gestook

Die ontmaskering heeft de gemachtigde van verweerder, de heer Scheppink, er echter niet van weerhouden om ook daarna nog weer een wig te drijven tussen mij en mijn cliënt. Hij deed dat door haar rechtstreeks te benaderen met verdachtmakingen aan mijn adres. Gelukkig is mevrouw S. intelligent genoeg om het schijnheilige gedrag van de heer Scheppink te doorzien. Het is en blijft evenwel een onsmakelijke vertoning.

Productie K5 – de heer R.

Nog weer een andere cliënt, de heer R., werd op een gegeven moment door diezelfde heer Scheppink gebeld omdat deze hem met alle geweld uit het hoofd wilde praten dat hij beroep zou instellen tegen een beslissing op bezwaar, iets waarbij ik mijn cliënt als rechtsbijstandverlener zou ondersteunen. Het is onder rechtsbijstandverleners een goed gebruik om geen rechtstreeks contact te zoeken met de wederpartij (zie in dit verband regel 25 van de Gedragsregels advocatuur), maar aan dergelijke mores heeft onze senior juridisch adviseur van nota bene de Nationale ombudsman kennelijk geen enkele boodschap. Ondanks dat de heer R. hem expliciet naar mij had verwezen hing de heer Scheppink dan ook onverwachts bij hem aan de lijn. Ik heb over deze gang van zaken uiteraard meteen mijn beklag gedaan bij algemeen directeur Hanneke van Essen. U zult inmiddels echter al wel zo'n vermoeden hebben dat ik daar van haar kant geen enkele reactie op heb ontvangen. Dat vermoeden is juist.

Productie K6 – mevrouw Van H.

Een vergelijkbare brief had ik eerder al eens moeten schrijven na een misdraging van mevrouw Droogh. Deze Woo-coördinator had mijn cliënt mevrouw Van H. op 2 mei 2023, op vrijwel hetzelfde moment als dat waarop het verzoek dat ik op 21 april 2023 namens mijn cliënt had ingediend door verweerder buiten behandeling was gesteld, een volstrekt onbegrijpelijk mailtje gestuurd waarbij de ontvangst werd bevestigd van een verzoek dat verweerder op 24 april 2023 zou hebben ontvangen. In het besluit van 2 mei 2023 wordt ook over dit verzoek beweerd dat het reeds in behandeling was op het moment dat ik verweerder het verzoek van 21 april 2023 had doen toekomen, maar ook die bewering is, zo blijkt reeds uit de genoemde data, wederom niet waar. Waar mevrouw Droogh op doelde was het mailtje dat een van haar collegae op 19 april 2023 van de zijde van mevrouw Van H. had ontvangen en waarbij deze laatste aan verweerder om een kopie had gevraagd van het dossier dat was gevormd rond een wat recenter herzieningsverzoek van haar hand. Dat is een wezenlijk ander verzoek, waarvan ook verweerder overigens niet eens wist of het überhaupt als een verzoek in de zin van de Woo moest worden beschouwd, dan het verzoek dat ik heb ingediend namens mijn cliënt, aangezien dit laatste verzoek betrekking heeft op het veel omvangrijkere dossier dat is gevormd rond de klacht die was voorafgegaan aan het herzieningsverzoek dat daar eerst heel veel later op is gevolgd. Wat is dat dus voor onzin dat er in deze sprake zou zijn van twee gelijkluidende verzoeken?

Productie K7 – de hypocrisie ten top

In een brief aan mevrouw Van Essen, die – u raadt het al – ook nu weer niet is beantwoord, heb ik er geen enkel misverstand over laten bestaan dat 'het verzoek van mevrouw Van H. luidt zoals het in mijn brief van 21 april 2023 is verwoord'. Mevrouw Van H. heeft het mailtje van mevrouw Droogh dan ook niet meer beantwoord. Toch lag er op 22 juni 2023 opeens een besluit op het verzoek dat de Nationale ombudsman op 24 april 2023 zou hebben ontvangen. Mevrouw Van Essen – lees: mevrouw Droogh – erkent daarin dat mijn cliënt niet op het mailtje van 2 mei 2023 heeft gereageerd, maar komt nu toch met een besluit '[o]mdat ik het [...] belangrijk vind dat u een antwoord krijgt'. Het is de hypocrisie ten top. Het enige wat de dames Van Essen en Droogh belangrijk vonden is dat zij buiten mij om het veel beperktere verzoek van 19 april 2023 konden afdoen in plaats van het aanzienlijk verstrekkender verzoek dat zij op 21 april 2023 hadden ontvangen en dat zij met een drogreden buiten behandeling hadden gesteld. Dat de belangen van mevrouw Van H. daar geenszins mee waren gediend, dat zal een algemeen directeur en een Woo-coördinator van de Nationale ombudsman toch een zorg zijn?

Productie K8 – aangifte tegen een rechter en een griffier

Algemeen directeur Hanneke van Essen, Woo-coördinator Mariël Droogh, senior juridisch adviseur Leon Scheppink, is er eigenlijk nog iemand die we missen in het rijtje jokkebrokken dat in dit onderdeel de revue is gepasseerd? Jawel, dat is de heer Van Zutphen zelf, die gewiekst genoeg is om te weten dat iemand die onder druk staat maar beter ook anderen in de fout kan laten gaan. Onder zijn naaste medewerkers, die zich terdege realiseren dat het plezier van de baas hun loopbaan slechts ten goede zal kunnen komen, mag hij in dit verband rekenen op de inzet van een aantal gewillige handlangers. Ook bij uw rechtbank echter bleken er verscheidene mensen bereid om zich te laten meesleuren in zijn val. Een griffier als mevrouw A.J. van Rossum bijvoorbeeld, die nog steeds beledigd is door de draai om de oren die ik haar begin dit jaar heb gegeven (zie productie S1c) en die sindsdien tal van fouten is blijven maken waar ik haar bij herhaling mee heb geconfronteerd. Een mevrouw mr.

M.M. Meijers, die in de weken voorafgaand aan de zitting van 13 december 2023 wel even voor een opschoning dacht te kunnen zorgen door een groot aantal zaken die al veel te lang waren blijven liggen – waaronder nota bene een hele reeks verzoeken om voorlopige voorziening – buiten zitting af te doen omdat er opeens sprake zou zijn van kennelijkheid rond het oordeel dat, och gut, in al die zaken uitviel in het voordeel van verweerder. Bijgaand daarvan een niet al te fraai voorbeeld ter illustratie, dat laat zien met welk een gemak deze senior rechter is heengewalst over de belangen van een van onze cliënten. Met rechtspraak heeft dit allemaal weinig meer van doen. De betreffende misstap zal dan ook waarschijnlijk reeds binnenkort langs de weg van een aangifte onder de aandacht van het Openbaar Ministerie worden gebracht.

Productie K9 – een 'verginging' van de heer Van Zutphen

De heer Van Zutphen ondertussen is wel zo verstandig om er voor te waken dat zijn eigen vingerafdrukken op de door zijn medewerkers gebezigde leugens komen te staan. Toch verliest ook hij die zorgvuldigheid soms uit het oog en dat was bijvoorbeeld het geval bij de brief waarmee hij de wat minder handige brief heeft moeten corrigeren die zijn algemeen directeur op 1 augustus 2023 had gezonden aan een aantal van mijn cliënten nadat de heer Biever het besluit van 14 april 2023 had vernietigd. Die brief draagt niet alleen zijn handtekening, maar hij vliegt er ook nog eens nadrukkelijk mee uit de bocht doordat hij in zijn brief het volgende beweert:

In de brief van 1 augustus 2023 is aan u bericht dat de heer Hoogerkamp geweigerd wordt als gemachtigde voor een periode van zes maanden. De weigering heeft betrekking op alle handelingen die verband houden met Woo-verzoeken gericht aan de Nationale ombudsman. Dat geldt voor het verzoek, maar evenzo voor alle handelingen die met een dergelijk verzoek verband houden, zoals het inzetten van rechtsmiddelen.

De heer Van Zutphen – oud-rechter en voormalig president – weet heel goed dat de weigering van mij als gemachtigde alleen betrekking heeft op mijn rol bij zijn organisatie en zich dus geenszins uitstrekt tot de procedures die in verband met die verzoeken spelen bij de verschillende rechtbanken. Toch creëert hij hier welbewust verwarring, met als gevolg dat verscheidene cliënten mij nog diezelfde dag hebben gebeld of gemaild met de vraag waarom ik bij de rechtbank niet langer hun rechtsbijstandverlener kon zijn. Ik heb de heer Van Zutphen uiteraard uitgenodigd om zijn 'verginging' nog even recht te zetten. Wat denkt u, zal hij dit hebben gedaan? Welnee!

Onderdeel L – het kapot maken van mijn praktijk

Ondertussen had verweerder ook nog dat derde motief om mij als gemachtigde te weigeren, een motief dat is ingegeven vanuit de behoefte om de levensvatbaarheid van mijn praktijk waar mogelijk te ondermijnen. Het lijkt er weleens op dat de wrok die verweerder jegens mij koestert inmiddels zodanige vormen heeft aangenomen dat dit motief de overhand heeft gekregen. Ik moet kapot worden gemaakt, of het nu rechtsom is of linksom.

Productie L1 – de bomen groeien tot in de hemel

Om verweerder – en wellicht ook u – meteen maar even een illusie te ontnemen stel ik graag voorop dat mijn praktijk dankzij de opstelling van verweerder bloeit als nooit tevoren. Waar ik mij eerder nog tevreden kon stellen met een adviespraktijk waarin de weg van bezwaar, laat staan die van beroep slechts hoogst zelden behoefde te worden bewandeld buitelen die procedures nu over elkaar heen. Doordat Stichting de

Verbeelding mij voor de door mij verleende rechtsbijstand een vergoeding betaalt die geheel los staat van het bereikte resultaat zowel als van de proceskostenvergoeding die al dan niet wordt toegekend aan de betrokken cliënt – zie in dit verband punt 36 in mijn brief van 20 oktober 2023 aan de Afdeling (zie productie L2) – behoef ik mij over mijn omzet dan ook geen enkele zorg meer te maken. De stichting daarnaast weet zich inmiddels, ook nu dankzij de opstelling van verweerder, verzekerd van de steun van een aanzienlijk aantal gulle donateurs. Ook zij hoeft zich dus, zeker nu zij er op mag vertrouwen dat verweerder uiteindelijk hoe dan ook het onderspit zal delven, niet de geringste zorg te maken rond de vraag of zij het door haar gedragen gedeelte van de kosten die met al die procedures zijn gemoeid ooit nog zal terugzien.

Productie L2 – een uitglijder van de heer Bieber

Een en ander neemt niet weg dat de opstelling van verweerder mijn voorstellingsvermogen ruimschoots te boven gaat. Een Nationale ombudsman die op deze manier heen walst over de gerechtvaardigde belangen van burgers omdat hij een voor hem zo lastige rechtsbijstandverlener een kopje kleiner wenst te maken, het is de waanzin voorbij. Ook nu was het overigens een ongelukkige uitspraak van de heer Bieber die verweerder alleen maar heeft aangemoedigd om de ingeslagen weg te vervolgen. In de zaak met het nummer SGR 23 / 2898 immers had de voorzieningenrechter mijn cliënten weliswaar in het gelijk gesteld, maar hen desondanks laten opdraaien voor de kosten die met het behalen van dat gelijk waren gemoeid (zie productie F13b). Deze onbestaanbare, ronduit immorele beslissing van de heer Bieber gaf zijn uitspraken zo een wel zeer bittere nasmaak. Zijn beslissing is inmiddels aangevochten in hoger beroep. Lees de overwegingen die in dit verband zijn aangevoerd en ga u – plaatsvervangend – schamen!

Productie L3 – geblunder elders

Ter vergoelijking van de heer Bieber, die ik in menig opzicht als rechter waardeer, kan gelukkig worden aangevoerd dat hij niet de enige is die in deze een blunder heeft begaan. Nog maar kort daarvoor namelijk had een senior rechter A van de Rechtbank Noord-Nederland, ene Marion de Jonge, een nogal stupide uitspraak gedaan waarbij zij een van mijn cliënten, ook nu op aangeven van de Nationale ombudsman, de proceskostenvergoeding die hem toekwam had onthouden. Nadat die uitspraak vervolgens ook nog eens op een niet minder onbenullige manier in stand was gelaten in verzet, dit keer door ene Henk Jan Bastin, is ook die zaak onder de aandacht gebracht van de Afdeling. Lees de overwegingen die in dit verband zijn aangevoerd en ga u – plaatsvervangend – schamen! Het heeft overigens best iets hilarisch dat wij ons in deze zaak thans sterk moeten maken voor een verbetering van de rechtsbescherming van de burger waar de Nationale ombudsman, wiens rol dat bij uitstek zou moeten zijn, er in casu alles aan heeft gedaan om die rechtsbescherming om zeep te helpen. Er staan bij de onderhavige kwestie echter wel meer verhoudingen op hun kop. Zorgelijk is vooral dat de uitspraken die ik hiervoor heb genoemd stuk voor stuk laten zien hoezeer rechters tot kruiperigheid geneigd zijn zodra onze Nationale ombudsman zich in hun nabijheid vertoont. Het maakt ons maar wat nieuwsgierig of u wél zult blijken te beschikken over een rechte rug.

Productie L4 – de Rechtbank Noord-Nederland herstelt zich

Gelukkig overigens is er ook nog goed nieuws te melden. De Rechtbank Noord-Nederland is inmiddels namelijk alweer teruggekomen op de uitspraken van mevrouw De Jonge en de heer Bastin door in een nog weer recentere zaak van de cliënt die eerder naar een proceskostenvergoeding had kunnen fluiten de wederpartij tot het

betalen van een vergoeding van de kosten van de door mij beroepsmatig verleende rechtsbijstand te veroordelen. De rechtbank heeft aldus vlot geleerd van de fouten die zij in die eerdere zaak had gemaakt. Wat denkt u, is ook de Rechtbank Den Haag tot een dergelijk leerproces in staat?

Onderdeel M – de zaak met het nummer SGR 23 / 1926

In de zaak met het nummer SGR 23 / 1926 staat een tweetal rechtsvragen centraal: (1) biedt artikel 4.6 van de Woo een bestuursorgaan de ruimte om onder voorbijgaan aan de rechter een maatregel op te leggen die een verzoeker op voorhand beperkt in zijn recht op toegang tot informatie en (2) hoe fataal is de termijn waarbinnen een bestuursorgaan een verzoek op grond van eerdergenoemd artikel buiten behandeling mag stellen. Het bijzondere aan deze vragen is dat het voor de beantwoording daarvan volstrekt irrelevant is of verweerder mij er al dan niet terecht van heeft beschuldigd dat ik misbruik van de Woo zou hebben gemaakt. Zelfs wanneer het misbruik ervan afdruipt immers zal de eerste vraag niet anders dan ontkennend kunnen worden beantwoord en zal de tweede vraag hoe dan ook tot het antwoord moeten leiden dat de betreffende termijn geen ruimte laat voor welke overschrijding dan ook. Nu het antwoord op de betrokken rechtsvragen rechtstreeks aan de wetsgeschiedenis kan worden ontleend en dat antwoord geheel los staat van de feitelijke inhoud van de onderhavige zaak leent deze zaak zich er niet voor om het misbruikverhaal van verweerder te bespreken. Er bestaat dezerzijds dan ook geen behoefte om u ter zake nog van nadere producties te voorzien.

Onderdeel N – de zaak met het nummer SGR 23 / 2936

Ook bij de behandeling van de zaak met het nummer SGR 23 / 2936 zal er helaas geen ruimte zijn om in te gaan op het misbruikverhaal. Ik licht dat gaarne, maar naar ik aanneem ten overvloede toe.

Productie N1 – een gehele of een gedeeltelijke vernietiging?

Naar ook onlangs nog weer is gebleken bestaat er tussen partijen verschil van mening over de uitleg die moet worden gegeven aan de uitspraken die de heer Bieber op 18 juli 2023 heeft gedaan in de zaken met de nummers SGR 23 / 4651, SGR 23 / 4660, SGR 23 / 4662, SGR 23 / 4663, SGR 23 / 4664, SGR 23 / 4665, SGR 23 / 4666 en SGR 23 / 4667 (zie productie F13b). Afgaande op die uitspraken heeft de voorzieningenrechter er uiteindelijk voor gekozen om het besluit van 14 april 2023 (zie productie I11c) in zijn geheel te vernietigen, wat dus betekent dat verweerder een nieuw besluit diende te nemen op elk van de verzoeken die eerder buiten behandeling waren gesteld. Verweerder ziet dat echter anders. Hij is namelijk van mening dat hij alleen een nieuw besluit heeft behoeven te nemen op de verzoeken die ik aan hem had voorgelegd namens cliënten en dus niet op de verzoeken die ik op persoonlijke titel had ingediend.

Productie N2 – een jammerlijke vergissing

Dat de heer Bieber het besluit van 14 april 2023 in zijn geheel heeft vernietigd kwam ook voor ons als een verrassing. Wij hadden ons immers juist teruggetrokken als partij bij het door hem te beoordelen verzoek om voorlopige voorziening – dat met het nummer SGR 23 / 2898 – opdat uw rechtbank in de gelegenheid zou zijn om het misbruikverhaal nu eens grondig tegen het licht te houden tijdens de mondelinge behandeling die althans volgens de heer Bieber mogelijk al op 10 oktober 2023 aan

het achterliggende beroep – dat met het nummer SGR 23 / 2936 – zou worden gewijld. Dat kon nu echter niet meer, want met het vernietigen van het bestreden besluit was dat beroep tot een hamerstuk gereduceerd. Reeds kort na de ontvangst van de uitspraken van de heer Biever heb ik uw collega dan ook de vraag voorgelegd of de gehele vernietiging van het bestreden besluit niet eigenlijk een gedeeltelijke vernietiging had moeten zijn. Die vraag heeft hij echter nimmer beantwoord. Dat is in zoverre niet onbegrijpelijk dat een rechter spreekt via zijn uitspraken en dus niet is gehouden om verder nog een toelichting op een uitspraak te geven. Voor het geval hij zijn uitspraken anders zou hebben bedoeld dan thans in de dicta tot uitdrukking komt had de heer Biever die uitspraken echter nog wel wat kunnen 'verduidelijken' door deze nog even aan te passen onder het mom van een kennelijke verschrijving. Voor zover ik dat kan inschatten zou geen der partijen daar moeite mee hebben gehad, maar ook dat heeft hij niet gedaan.

Productie N3 – een bevestiging van de kant van de rechtbank

Bij brieven van 2 augustus 2023 heb ik uw rechtbank nogmaals verzocht om duidelijk te maken hoe de vernietiging van het besluit van 14 april 2023 door de heer Biever was bedoeld. Die brieven zijn helaas niet beantwoord. Intussen echter heeft uw rechtbank alsnog duidelijk gemaakt dat de vernietiging waartoe de heer Biever had besloten wel degelijk als een gehele vernietiging moet worden verstaan. Zij deed dit als volgt. Toen ik medio september op de buiten behandeling gestelde verzoeken die ik op persoonlijke titel had ingediend nog steeds niets had vernomen heb ik beroep ingesteld bij uw rechtbank, waarbij ik haar de keuze heb gelaten tussen (1) het behandelen van dat beroep als een beroep niet tijdig en (2) het als een nieuw verzoek om voorlopige voorziening behandelen van het reeds ingetrokken verzoek met het zaaknummer SGR 23 / 2898. Uw rechtbank heeft voor die eerste optie gekozen en de zaak dus aangemerkt als een beroep niet tijdig, waarbij het is voorzien van het zaaknummer SGR 23 / 6072. Zij gaf daarmee aan partijen de duidelijkheid die zij zochten, want haar keuze impliceert dat de vernietiging van het besluit van 14 april 2023 inderdaad als een gehele vernietiging moet worden verstaan.

Productie N4 – verweerder liegt er wederom op los

Verweerder is daar uiteraard danig van geschrokken en op zoek gegaan naar een uitvlucht. Hij denkt die te hebben gevonden door in het verweerschrift waarmee hij op het beroep niet tijdig heeft gereageerd opeens te gaan beweren dat het besluit van de 14de niet zou moeten worden beschouwd als een besluit, maar als een brief waarin meerdere besluiten zijn neergelegd. Dit soort sofismen is typerend voor de houding die verweerder nu al zo vaak heeft vertoond. Ook nu komt verweerder echter met die onzin niet weg. Uit het besluit zelf, uit de stukken die verweerder heeft ingebracht in de zaak met het nummer SGR 23 / 2898 en uit de zittingsaantekeningen die de griffier van de mondelinge behandeling van die zaak heeft gemaakt blijkt immers zonneklaar dat verweerder het besluit van 14 april 2023 wel degelijk als één besluit heeft bedoeld, bij welk besluit hij mijn cliënten welbewust tot onderdeel heeft willen maken van het misbruikverwilt waarmee hij mij al zo lang achtervolgt. Verweerder heeft daarmee gegokt en verloren, want de voorzieningenrechter heeft dat ene besluit vervolgens in zijn geheel naar de prullenbak verwezen.

Productie N5 – hoger beroep

Wat betreft de uitspraken van 18 juli 2023 geldt dat verweerder, mijn cliënten en ik het vooralsnog met de vernietiging van het besluit van 14 april 2023 hebben te doen. Nadat de griffier mij bij brief van 1 augustus 2023 had laten weten dat enigerlei

aanpassing van die uitspraken er niet in zat en ons aldus naar de Afdeling had verwezen hebben wij die weg dan ook gevolgd. Het hoger beroep dat wij daartoe aanhangig hebben moeten maken – zie productie L2 – heeft, net als overigens het beroep niet tijdig, al het een en ander aan kosten met zich meegebracht en er is dus wat mij betreft, na alle vergeefse initiatieven die ik heb ondernomen om meer helderheid rond die uitspraken te verkrijgen, nog maar weinig ruimte voor verdere bespiegelingen over de bedoeling die de heer Bieber met zijn uitspraken zou kunnen hebben gehad. Voor de zitting van 13 december 2023 betekent dit dat er rond de zaak met het nummer SGR 23 / 2936 weinig meer te bespreken lijkt te zijn. Nu er geen bestreden besluit meer is kan die zaak immers met een hamerslag worden afgedaan.

Productie N6 – een recente ontwikkeling

Een en ander neemt niet weg dat mevrouw Meijers, die als senior rechter is verbonden aan het team Bestuursrecht 2, in de uitspraak die zij recentelijk heeft gedaan in de zaak die bij u bekend is onder nummer SGR 23 / 6072 opeens toch nog het standpunt heeft ingenomen dat de heer Bieber het besluit van 14 april 2023 slechts gedeeltelijk heeft vernietigd. Aangezien zij zich alvorens haar handtekening onder die uitspraak te zetten niet of nauwelijks in de betreffende zaak lijkt te hebben verdiept – zie productie S18 – is het voor ons de vraag of deze uitspraak wel helemaal serieus kan worden genomen. Wij vernemen ter zitting dan ook graag van u hoe u aankijkt tegen de vernietiging zoals deze door de heer Bieber zou kunnen zijn bedoeld.

Productie N7 – het besluit van 14 april 2023

Valt er dan verder helemaal niets meer te zeggen over dat besluit van 14 april 2023? Nee, zo is het natuurlijk niet. Daar is dat besluit namelijk veel te belangrijk voor. We zagen reeds hoezeer dit besluit werd ingegeven door de woede die verweerder moet hebben gevoeld bij de voor hem zo onverwachte uitspraak van de heer Bieber op het tweede verzoek om voorlopige voorziening (zie productie I11c). Daarnaast hebben we gezien dat verweerder geen enkele schroom voelt bij het ondergeschikt maken van de belangen van onze cliënten aan de bevrediging van zijn onbedwingbare drang om hun rechtsbijstandverlener het werken onmogelijk te maken (zie de onderdelen K en L). Met zijn besluit walste hij dan ook op een agressieve manier over die belangen heen en veegde hij hun verzoeken tezamen met die van de stichting en ondergetekende in één haal van tafel. Voortaan zou verweerder geen enkel verzoek waaraan mijn naam op welke manier dan ook was verbonden meer behandelen, zo blijkt geheel ten overvloede uit de besluiten die nog op 2 (zie productie K3), 17 en 31 mei 2023 zijn gevolgd. Met telkens die fascinerende passage waarmee die besluiten werden afgesloten:

Ook merk ik op dat, zolang sprake is van eerdergenoemde componenten, de indruk zal blijven bestaan dat er sprake is van misbruik van recht. Dat brengt met zich mee dat toekomstige verzoeken eveneens door mij buiten behandeling zullen worden gesteld, zolang de genoemde omstandigheden onveranderd blijven.

Onze Nationale ombudsman meent zich werkelijk alles te kunnen permitteren.

Productie N8 – misbruik, misbruik, misbruik

Zelfs op de bezwaren die op deze besluiten zijn gevolgd meende verweerder niet de geringste inhoudelijke reactie meer te hoeven geven. Ook die bezwaren werden dan ook ongegeneerd buiten behandeling gesteld wegens 'misbruik van recht'. Verweerder maakte daarmee voor de zoveelste keer misbruik van zijn misbruikverhaal, en dat

terwijl de mogelijkheid van bezwaar en beroep voor de wetgever nu juist als een belangrijke waarborg had gegolden in de discussie rond het opnemen van de op zichzelf reeds met tal van bedenkingen omgeven antimisbruikbepaling in de Woo. De wetgever heeft, anders dan verweerder dat in de praktijk laat zien, uitdrukkelijk beoogd dat er bezwaar kan worden gemaakt en zo nodig beroep kan worden ingesteld wanneer een verzoek met een beroep op de antimisbruikbepaling buiten behandeling is gesteld. Tijdens de parlementaire behandeling van het toenmalige wetsvoorstel is dit als volgt verwoord²:

Tegen een afdoening met toepassing van artikel 4.6 staat bezwaar, beroep en hoger beroep open op grond van de Algemene wet bestuursrecht. Een bestuursorgaan dat zich ten onrechte beroept op de antimisbruikbepaling zal dus gecorrigeerd worden.

Dat soort overwegingen echter is aan verweerder niet besteed. Wetgevers zijn voor hem nu eenmaal net rechters. Die kunnen van alles vinden, zolang ze maar snappen dat er uiteindelijk maar één is die de hoogste plek op de apenrots bezet – mr. R.F.B. van Zutphen. De wet werd door onze Nationale ombudsman dan ook met hetzelfde gemak opzijgezet als de uitspraak van de heer Bieber.

Productie N9 – de zaak met het nummer SGR 23 / 4461

Het is in dit verband jammer dat uw rechtbank zo koppig is blijven weigeren om de zaak met het nummer SGR 23 / 4461, aan de hand waarvan het bovenstaande nog weer wat nader had kunnen worden besproken, te agenderen voor de zitting van 13 december 2023. Zoals het jammer is dat uw rechtbank zich zo lelijk in de vingers heeft gesneden met de onduidelijkheid die zij heeft laten bestaan rond de uitspraken van de heer Bieber. Het lijkt er weleens op dat er bij uw rechtbank een paar mensen rondlopen die denken dat er ook met ons een strijd moet worden gevoerd voor een plekje op die apenrots. Dat laatste is echter niet het geval, want wij kennen onze plaats. Niet voor niets hadden wij niets liever gezien dan dat u de mogelijkheid nog zou hebben gehad om uw oordeel te geven over dat besluit van 14 april 2023, het besluit waarmee verweerder meer nog dan met ons de strijd is aangegaan met u, het besluit ook dat gerust als het kantelpunt mag hebben te gelden waarop de trein die door de heer Van Zutphen wordt bestuurd volledig is ontspoord. Wat zou het dus mooi zijn geweest wanneer u uw oordeel over dat besluit nog gewoon had kunnen geven.

Productie N10 – het kantelpunt

Het kantelpunt. Waarom? Omdat het op die 14de april was dat uw rechtbank haar grip op de zaak definitief verloor. Dat verliep als volgt. Meteen al die 14de heb ik uw rechtbank van het jongste besluit van verweerder op de hoogte gesteld. De 17de vervolgens heb ik uw rechtbank in overweging gegeven om een comparitie te gelasten van de betrokken partijen en gevraagd om de zaak met het nummer SGR 23 / 2936 thans vlot te behandelen. Dat laatste had probleemloos gekund, want het dossier was compleet. Uw rechtbank echter trapte slechts op de rem. Bij een brief van nota bene een operationeel leidinggevende van de administratie, Jacoline Alkema, gaf uw rechtbank mij te kennen dat eerdergenoemde zaak niet in aanmerking kwam voor een versnelde behandeling. Zelfs een volgend verzoek om voorlopige voorziening kon ik maar beter uit mijn hoofd laten, aldus mevrouw Alkema, want bij zo'n Woo-zaak zal een spoedeisend belang meestal niet worden aangenomen. Een verbluffende brief, die illustratief is voor het disfunctioneren van het team Bestuursrecht 2. Eerst die piketrecht en nu deze operationeel leidinggevende. U bent sindsdien nog slechts een

2 Eerste Kamer, vergaderjaar 2020 – 2021, 33 328, N, blz. 87.

speelbal van de grillen van verweerder geweest.

Onderdeel O – de zaak met het nummer SGR 23 / 4669

Dat wat ik bij het vorige onderdeel heb besproken geldt uiteraard ook voor de zaak met het nummer SGR 23 / 4669. Ook die zaak immers is de facto reeds door de voorzieningenrechter beslist. Verdere producties behoeven in deze zaak dan ook niet meer te worden overgelegd.

Onderdeel P – de zaak met het nummer SGR 23 / 5312

In de zaak met het nummer SGR 23 / 5312 staat het besluit van 25 juli 2023 ter discussie, bij welk besluit verweerder mij met een beroep op artikel 2:2, eerste lid, van de Awb heeft geweigerd als gemachtigde. Het is in deze zaak dat we het eindelijk over het misbruikverhaal kunnen gaan hebben. Een misbruikverhaal dat nog steeds min of meer hetzelfde is als dat van een jaar geleden, met als belangrijkste verschil dat het nu niet langer is opgehangen aan artikel 4.6 van de Woo, maar aan artikel 2:2, eerste lid, van de Awb. Bij deze laatste bepaling moeten we vooral voor ogen blijven houden wat de wetgever over het weigeren van een gemachtigde heeft gezegd. De memorie van toelichting bij het wetsvoorstel waaraan wij artikel 2:2 van de Awb hebben te danken bevat in dit verband namelijk een zeer belangrijke zin³:

Het behoeft geen betoog dat het bestuursorgaan van zijn bevoegdheid in geen geval gebruik mag maken om zich van een bekwame en daardoor «lastige» tegenstander te ontdoen.

Laten we maar eens even kijken hoe die zin zich tot het besluit van verweerder verhoudt.

Productie P1 – opnieuw de vlucht naar voren

In zijn besluit maakt verweerder er geen geheim van waarom hij thans tot deze nieuwe maatregel is gekomen. De aanleiding daartoe was namelijk niet, zo lezen we, dat verweerder tot het inzicht was gekomen dat ik als gemachtigde mijn werk niet – of was het te? – goed deed, maar dat de voorzieningenrechter het besluit van 14 april 2023 van tafel had geveegd. Er moest gewoonweg iets nieuws worden verzonnen waarmee de uitspraak van de rechter ook nu weer kon worden overruled en daarbij maakte het niet uit wat dat was, zolang ik de rol van rechtsbijstandverlener, die verweerder mij immers ook bij zijn eerdere besluit reeds had ontnomen, maar niet zou kunnen hervatten. Verweerder vond het overigens ook helemaal niet nodig om met nieuwe overwegingen te komen. Ter onderbouwing van zijn jongste besluit verwijst hij dan ook doodleuk naar de besluiten van 12 december 2022 (zie productie B2a) en 14 april 2023 (zie productie I11c), waaraan vervolgens de welbekende aantijgingen worden ontleend die dit keer dan maar worden geperst in de jurisprudentie die rond artikel 2:2, eerste lid, van de Awb is geweest. Het is, vrij naar Lucas 5, oude wijn in een nieuwe zak.

Productie P2 – de brieven aan mijn cliënten

Dat het besluit van de 25ste niets anders dan een reactie was op de linkse directe die verweerder van voorzieningenrechter had gekregen blijkt nog explicieter uit de brieven die hij in het verlengde daarvan heeft gezonden aan mijn cliënten. Neem bijvoorbeeld de brieven van 26 juli 2023 die verweerder deed toekomen aan het

3 Tweede Kamer der Staten-Generaal, vergaderjaar 1988 – 1989, 21 221, nr. 3, blz. 50.

viertal cliënten dat door de heer Bieber in het gelijk was gesteld. Daarin lezen we het volgende:

Op 19 juli jl. heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag uitspraak gedaan inzake het beroep en het bijbehorende verzoek om voorlopige voorziening ten aanzien van een aantal verzoeken in het kader van de Wet open overheid (Woo), waarbij de heer Hoogerkamp als uw gemachtigde heeft opgetreden [...].

Gelet op deze uitspraak vraag ik uw aandacht voor het volgende.

Weigering van de heer Hoogerkamp als gemachtigde

Als gevolg van de uitspraak heb ik besloten de heer Hoogerkamp op grond van artikel 2:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te weigeren als gemachtigde.

Alle overige cliënten voor wie de vernietiging van het besluit van 14 april 2023 (indirect) gevolgen had kregen op 1 augustus 2023 een vergelijkbare brief (zie productie K9b). Alleen mevrouw S. moest daar nog drie weken langer op wachten. Ook in deze brieven wordt bepaald niet geheimzinnig gedaan over de reden waarom ik nu opeens niet langer hun gemachtigde zou mogen zijn. Die reden was ... de uitspraak van de heer Bieber.

Productie P3 – de reacties van mijn cliënten

De cliënten die thans zo nodig van hun rechtsbijstandverlener moesten worden beroofd werden reeds geruime tijd en soms zelfs al jarenlang door mij bijgestaan, niet alleen in geschillen met de Nationale ombudsman, maar ook in die met andere instanties. Zij waren dan ook niet zelden behoorlijk ontdaan door de jongste vondst van verweerder en lieten hem dat ook, in soms ronduit furieuze bewoordingen, blijken (zie ook productie I16b). Een aantal van hen heeft voorts een klacht ingediend, bezwaar gemaakt tegen het besluit (zie ook productie I16a) of langs de weg van een Woo-verzoek geïnformeerd naar de achtergronden van dat besluit. Het zal u overigens niet verbazen dat verweerder ook daarop weer uiterst onbeholpen heeft gereageerd, waarbij hij een aantal fouten heeft gemaakt die hij, hoe dom deze ook zijn, weer eens niet uit zichzelf heeft willen corrigeren en dus maar weer bij u over de schutting heeft gegooid. Met de procedures die daarvan het gevolg zijn is uw rechtbank, die zich daar overigens – wederom in de persoon van mevrouw Meijers – geen raad mee bleek te weten, maar al te zeer bekend (zaaknummers SGR 23 / 5884, SGR 23 / 5886, SGR 23 / 6000, SGR 23 / 6001, SGR 23 / 6002, SGR 23 / 6041, SGR 23 / 6042 en SGR 23 / 6878; zie de producties N6 en S18). Mijn cliënten ondertussen zagen zich in voorkomende gevallen een voor een genoodzaakt om dan maar af te zien van hun recht op een hoorzitting. Zij hadden wel door dat zij zonder rechtsbijstand kansloos zouden staan tegenover het geweld van verweerder.

Productie P4 – het verweerschrift van 21 september 2023

In het verweerschrift dat hij op 21 september 2023 heeft ingediend in de zaak met het nummer SGR 23 / 5012 gaat verweerder nader in op zijn besluit van 25 juli 2023. Uw rechtbank ontving dit verweerschrift overigens pas nadat zij een eerder verweerschrift – dat van 3 augustus 2023 – onder de maat had bevonden en verweerder dus zijn huiswerk nog maar eens even over had laten doen (zie productie S9). Het verweerschrift heeft betrekking op het verzoek om voorlopige voorziening dat was gekoppeld aan de zaak met het nummer SGR 23 / 5312. Uw rechtbank heeft het echter abusievelijk ook betrokken op de zaak met het nummer SGR 23 / 5315. Het lijkt mij dan ook maar het beste wanneer we het zien als een verweerschrift dat de overwegingen bevat waarmee verweerder de zaken met de nummers SGR 23 / 5012,

SGR 23 / 5013, SGR 23 / 5312 en SGR 23 / 5315 naar zijn hand dacht (en denkt?) te kunnen zetten. In dat verweerschrift is overigens ook nu weer de hand van de heer Scheppink te herkennen. Alsof er van mijn kant nog niets tegen het bestreden besluit was ingebracht herhaalt verweerder namelijk nog maar eens wat we in het bestreden besluit reeds hebben kunnen lezen, neemt hij een loopje met de feiten en doorspekt hij het met zinnen en redeneringen waar een zinnig mens geen touw aan kan vastknopen. Wat schreef William Shakespeare ook alweer in *Henry IV* (1597)? 'These lies are like the father that begets them; gross as a mountain, open, palpable.' Het is verweerder ten voeten uit.

Productie P5 – vier volmachten

Het verweerschrift van 21 september 2023 laat ons zien dat verweerder het aloude misbruikverhaal maar weer eens aan een volgende kapstok heeft opgehangen ter rechtvaardiging van zijn zoveelste besluit. Dat verweerschrift is dit keer namelijk opgehangen aan de bewering dat er geen 'normale, zakelijke relatie' zou bestaan tussen mij en mijn cliënten. Die bewering kwam in het besluit van 25 juli 2023 nog helemaal niet voor, maar vormt nu opeens de kern van het verweer. Om zijn stellingen te adstrueren komt verweerder in dit verband aanzetten met onder meer een viertal volmachten die u er van zouden moeten overtuigen dat mijn cliënten mij de ruimte hebben gegeven om namens hen allerlei niet gespecificeerde Woo-verzoeken bij hem in te dienen. 'Het is slechts een selectie van alle machtigingen die we hebben ontvangen', zo schrijft verweerder, 'maar de inhoud en strekking is in alle gevallen vrijwel identiek'. En jawel, het is inderdaad een selectie. Een nogal bijzondere wel te verstaan. Want laten we die selectie maar eens wat nader bekijken. Het eerste wat ons daarbij opvalt is dat verweerder in het overzicht van de producties die hij heeft overgelegd bij vrijwel elke productie een datum heeft vermeld, maar dat niet heeft gedaan bij die vier volmachten. Terwijl al die volmachten wel degelijk van een datum zijn voorzien. Maar ja, het verhaal is nu juist dat die volmachten mij de ruimte zouden moeten hebben geboden om verweerder naar hartenlust met verzoeken te overstelpen. En nee, dan komt zo'n datum niet uit. Want de indruk moet vooral worden gewekt dat die volmachten voor onbepaalde tijd zijn verstrekt. Voor een hele reeks van verzoeken, die door mij naar believen zouden mogen worden ingediend.

Productie P6 – een merkwaardige selectie

In de vier volmachten die wij aantreffen tussen de stukken is inderdaad sprake van 'verzoeken'. Maar waarom heeft verweerder daar nu eigenlijk ook een volmacht van ene mevrouw S. bij gedaan (zie productie P5a)? Die mevrouw komt in het verdere verhaal toch helemaal niet voor? En waar is trouwens de volmacht van de heer H., van wie juist wel een tweetal verzoeken wordt overgelegd? Welnu, het antwoord op deze vragen is eenvoudig te geven. Die verzoeken van de heer H., daarvan blijkt er een afkomstig te zijn van hemzelf en dus is alleen het tweede verzoek door mij ingediend, namens deze cliënt. Bij dat laatste verzoek zat uiteraard een volmacht. Alleen, in die volmacht is sprake van slechts één verzoek. Wat verweerder niet uitkwam in zijn verhaal. Die volmacht liet hij dan ook maar liever weg. Zoals hij dat ook deed met de volmacht van de heer D.. Wat wél in dat verhaal past is de volmacht van mevrouw S., want daarin is sprake van 'verzoeken'. En dus dacht verweerder dat het wel een aardig idee was om ook die volmacht er maar even bij te voegen. Nee, niet die van een mevrouw B. of een meneer B.. En ook niet die van een meneer G. of een meneer O.. Of die van een mevrouw S.. Of die van een mevrouw Van H.. Want dat zijn allemaal volmachten die betrekking hebben op één verzoek. Daar heeft hij niets aan voor dat mooie verhaal.

Productie P7 – een (te) doorzichtig verhaal

Voor hoe dom houdt verweerder de rechter? Ik heb het mij al vele malen afgevraagd. Alle genoemde volmachten zijn afgegeven voor een of voor hooguit twee verzoeken. In die volmachten staat uiteraard niet wat de inhoud is van dat (of die) verzoek(en), maar in elke volmacht staat wel dat het daarbij gaat om het (of de) verzoek(en) dat (die) 'dezer dagen' zal (zullen) worden ingediend. Waarmee die volmachten dus wel degelijk zijn gespecificeerd. En waarbij het meervoud nooit meer is dan twee. Er zijn nu eenmaal cliënten wier behoefte aan informatie zich er beter voor leent om in twee afzonderlijke verzoeken te worden vertaald. Zelfs de verzoeken die ik heb ingediend namens mevrouw S. hadden daarbij als voorbeeld kunnen dienen (zie ook productie P15e). Twee verzoeken, die om verwarring over de datum te voorkomen zijn ingediend op twee achtereenvolgende dagen. Twee verzoeken ook die afkomstig zijn van mijn cliënt, die betrekking hebben op haar dossier en niet op iets anders, verzoeken waarvan zij heel precies wist hoe deze zouden luiden en waarvoor dus geldt dat er noch bij haar, noch bij mij, noch bij verweerder ook maar enig misverstand kon bestaan over de volmacht waarvan deze werden vergezeld.

Productie P8 – nieuw verzoek, nieuwe volmacht

Wat verweerder voorts ook maar liever verzwijgt is dat een eventueel later verzoek gewoon weer vergezeld ging van een nieuwe volmacht. Neem bijvoorbeeld dat verzoek van de heer S. van 3 april 2023. De volmacht die bij de verzoeken van 24 en 25 januari 2023 is verstrekt heeft u aangetroffen bij het verweerschrift. Maar waarom dan niet de volmacht die zat bij dat latere verzoek? U raadt het al. In die laatste volmacht immers is sprake van niet meer dan één verzoek en alleen al het feit dat er voor dat verzoek gewoon weer een nieuwe volmacht was verstrekt liet zich niet met het verhaal van verweerder verenigen. Trouwens, nu er in de volmacht die u wel heeft ontvangen sprake is van meerdere verzoeken, waarom zit dan alleen dat verzoek van 25 januari 2023 bij de stukken? Dat is niet slechts omdat u vooral de indruk moest krijgen dat ook het verzoek van 3 april 2023 nog op basis van diezelfde volmacht zou zijn ingediend, maar ook omdat het verzoek van de 24ste er een is waaraan verweerder maar liever niet meer wordt herinnerd. De zwarte lijsten, weet u nog? Zie verder onderdeel J.

Productie P9 – complotdenkers

In het verzoekschrift waarmee ik de zaak met het nummer SGR 23 / 5012 heb ingeleid zijn de overwegingen waarmee verweerder zijn besluit van een zo wankel onderbouwing had voorzien reeds stuk voor stuk weerlegd. Dat hij die overwegingen in zijn verweerschrift desondanks nog weer herhaalt betekent dan ook niet dat ook ik mij tot een herhaling ga verlagen. Laat ik volstaan met het illustreren van het vunzige karakter van de beweringen die verweerder ook nu weer doet. De bewering bijvoorbeeld dat het aantal gevallen waarin ik namens een derde – verweerder mijdt angstvallig het woord 'cliënt' – een verzoek heb ingediend een opvallende stijging zou hebben vertoond nadat verweerder zijn besluit van 12 december 2022 had genomen. Wat daar zo opvallend aan is licht hij verder niet toe, maar u moet daar kennelijk in lezen dat ik daar waar ik mij eerder nog vooral namens mijzelf tot verweerder had gericht dat nu deed namens derden die bereid waren om in deze de rol van katvanger te vervullen. Complotdenkers, ik ben er niet dol op. En dus frons ik de wenkbrauwen wanneer een ooit zo gerenommeerd instituut als de Nationale ombudsman ten prooi blijkt te zijn gevallen aan mensen als de heer Scheppink en de dames Droogh en Van Essen. Mensen met een goedbetaalde baan die blijken te denken dat ik samen met

een andere rechtsbijstandverlener, onder toezicht van een bestuur, gesteund door verscheidene collegae die wijselijk wat meer op de achtergrond functioneren en ook nog eens tezamen met een hele reeks van cliënten een complot heb gesmeed om ... ja, om wat ook alweer? Eerst had u daar een verdienmodel in moeten zien. Toen dat niet houdbaar bleek ging het opeens over rancune. Zelfs het goed functioneren van de Staat (artikel 5.1, tweede lid sub i, van de Woo) zou door mij, door ons en door wie wellicht nog meer in gevaar worden gebracht. Wat zal er hierna nog weer worden bedacht door deze in zichzelf gekeerde malloten die helemaal van de waps raken wanneer zij met wat kritische vragen worden geconfronteerd?

Productie P10 – de heer H.

Wat complotdenkers meestal over het hoofd zien is dat de werkelijkheid aanmerkelijk prozaïscher in elkaar zit dan zij denken. Zo ook in dit geval. Die toename van het aantal Woo-verzoeken is immers eenvoudig te verklaren. Zo heb ik sinds de jaarwisseling verscheidene Woo-verzoeken moeten indienen namens cliënten die al veel langer tot mijn klantenkring behoren. Onder wie de heer H., die ik reeds enkele jaren bijsta in procedures rond de gaswinningsschade in Groningen. Verweerder doet het thans voorkomen alsof het verzoek dat ik op 24 januari 2023 heb ingediend namens deze cliënt zou zijn ingegeven door het onderzoek dat wij naar het functioneren van de Nationale ombudsman verrichten. Hij weet echter wel beter. Dat verzoek vloeide namelijk voort uit een datalek dat zich in oktober 2022 had voorgedaan rond het dossier van de heer H. en waarvoor verweerder hem maar steeds geen verontschuldiging had willen aanbieden. Het was dan ook de heer H. die dat zat was en graag eens wat meer wilde weten over de wijze waarop de Nationale ombudsman met dit soort datalekken omgaat. Ik heb mij in deze slechts de rol aangemeten die ik voor mijn cliënt al zo vaak had vervuld, die van zijn rechtsbijstandverlener. Met mijn eigen verzoeken had dat allemaal niets te maken.

Productie P11 – stapels procedures

Net als bij de heer S. heeft de halsstarrige opstelling van verweerder uiteindelijk ook bij de heer H. geleid tot een reeks van procedures die ook nu eenvoudig te voorkomen waren geweest. Dat ligt niet alleen aan verweerder, want ook de Rechtbank Noord-Nederland en die te Den Haag hebben in deze een aantal lelijke steken laten vallen, maar die procedures zijn wel veroorzaakt door de Nationale ombudsman, die zijn eigen verantwoordelijkheid bij voortduring ontloopt en de Rechtspraak, onze cliënten en ons laat opdraaien voor de gevolgen. Telt u even mee? Een beroep niet tijdig, een bezwaar dat is omgezet in een rechtstreeks beroep, een verzoek om voorlopige voorziening, een verzet, een bezwaar, een beroep, een verzoek om voorlopige voorziening, nog een verzoek om voorlopige voorziening, een hoger beroep en nogmaals een verzet. En zelfs nadat verweerder aan het eind van het liedje niet meer aan de behandeling van het verzoek van de 24ste kon ontkomen nam hij nog weer een zo krakkemikkig besluit dat een procedure van bezwaar het onvermijdelijke gevolg was. De beslissing op bezwaar, die eerst nog weer is verdaagd, lag onlangs eindelijk in de bus. Het bezwaar bleek weer eens gegrond. Dat bezwaar is door mij geschreven, maar omdat ik niet meer als zijn gemachtigde mag fungeren ingediend door mijn cliënt. De proceskostenvergoeding die verweerder aan mijn cliënt had moeten betalen als hij mij niet aan de kant zou hebben gezet houdt hij zo wederom – zie ook productie P20 – in zijn zak. Eerder reeds – zie bijvoorbeeld de gemarkeerde passage in bijgaande brief van 21 augustus 2023 – had verweerder ook al geprobeerd om cliënten die er nu alleen voor stonden te bewegen tot het intrekken van een reeds lopende procedure om op die manier aan een veroordeling in de proceskosten te

ontkomen. Wie maakt zich hier nu eigenlijk schuldig aan misbruik van recht? En voor wie is dat misbruik nu eigenlijk een verdienmodel?

Productie P12 – mevrouw A.

Een andere cliënt die door verweerder wordt genoemd, mevrouw A., behoort zelfs nog langer dan de heer H. tot mijn vaste klanten, en wel in verband met een huurgeschil dat zij heeft met haar huisbaas. Zij klopte opnieuw bij ons aan toen zij meer wilde weten over de wijze waarop verweerder was omgegaan met de klachten die zij hem reeds lang daarvoor had doen toekomen over de wijze waarop de Huurcommissie haar zaak had behandeld. Zoals u meteen al kunt zien aan de formulering van het Woonverzoek dat zij op 4 oktober 2022 heeft ingediend hebben wij haar in dit verband de tekst aangereikt die zij vervolgens zelf kon gebruiken. Als daarbij zo iets als een verdienmodel een rol had gespeeld dan had ik dat verzoek natuurlijk ook zelf, alsdan op basis van een 'zeer algemeen geformuleerde machtiging', voor mevrouw A. kunnen indienen, maar wij waren indertijd nog zo naïef om te denken dat verweerder een dergelijk verzoek gewoon netjes zou gaan afhandelen. Enig financieel belang was er met dat verzoek dan ook niet gemoeid. Pas toen mevrouw A. ruim drie maanden later nog steeds geen besluit op haar verzoek had ontvangen hebben wij onze naïviteit laten varen en het verzoek doen volgen door een beroep niet tijdig, waaraan nu eindelijk ook eens een zakcentje was verbonden – voor mijn collega mevrouw mr. J.S.M. de Barbanson, en dus niet voor mij. Zelf ben ik vervolgens voor mevrouw A. gaan uitzoeken waarom zij maar steeds niets op haar verzoek had gehoord en ook toen dienden er zich pas weer wat inkomsten aan op het moment dat verweerder het nodig vond om ook haar te gaan betichten van misbruik van recht. Tot zover het verdienmodel van verweerder. U herinnert zich overigens vast nog hoe deze zaak verder is verlopen toen mevrouw A. het besluit van 14 april 2023 aanvocht bij uw rechtbank. De heer Biever gaf haar uiteindelijk groot gelijk, maar de rekening moest zij maar even zelf zien te betalen. Weet u nog ...?

Productie P13 – en nog meer procedures

Met als gevolg dat ook mevrouw A. inmiddels omkomt in de procedures. Een beroep niet tijdig, een bezwaar, nog een beroep niet tijdig, een bezwaar dat is omgezet in een rechtstreeks beroep, een verzoek om voorlopige voorziening, een hoger beroep, nog een bezwaar. Mag het een keer genoeg zijn?

Productie P14 – cliënten van recenter datum

Wat een vreselijk geneuzel, vindt u niet? Maar ja, niet wij komen met al die verdachtmakingen aanzetten, maar verweerder, en ik kan dus niet anders dan die onzin met feiten weerleggen. Waarmee ik – noodgedwongen – dus nog maar even doorga. In de loop der tijd hebben ook tal van andere cliënten ons, in zaken waarin al dan niet een rol is weggelegd voor verweerder, op een vergelijkbare manier weten te vinden als de heer H. en mevrouw A.. De belangstelling voor ons werk nam vooral ook een hogere vlucht toen wij met een tweet waarin werd uiteengezet hoe wij hadden blootgelegd dat de heer Van Zutphen had gelogen over de controle en de verantwoording van zijn reiskosten maar liefst een half miljoen mensen hadden weten te bereiken (zie productie F10a), met alle gevolgen voor het aantal volgers van het account @vrblndng van dien. Toen wij vervolgens ook nog eens met onze onthullingen kwamen over het bestaan van de zwarte lijsten was het hek van de dam. Tal van mensen herkenden zich namelijk in dat verhaal en kregen dus het vermoeden dat ook hun naam maar zo op die lijsten zou kunnen figureren. Voor het bestuur van Stichting de Verbeelding leverde dit overigens wel de nodige hoofdbreken op. Het viel namelijk

te voorzien dat verweerder er alles aan zou doen om zijn misstappen rond die zwarte lijsten te verhullen en dat betekende dat het bijstaan van al die mensen die wilden weten of ook hun naam op een dergelijk lijst was beland hoogstwaarschijnlijk zou gaan leiden tot nogal wat procedures van bezwaar en beroep die althans voor een deel van deze mensen, die lang niet allemaal over de middelen beschikken waarmee zij de kosten die met die procedures zijn gemoeid zelf kunnen betalen, zouden moeten worden bekostigd in afwachting van een proceskostenvergoeding waarvan het niet eens zeker was dat die op enig moment zou gaan volgen. Daar stond tegenover dat nu juist de bedenkelijke wijze waarop onze Nationale ombudsman burgers wegzet als lastige klagers een van de voornaamste thema's van ons onderzoek was. Het bestuur heeft daarom besloten om aan een zevental mensen de rechtsbijstand te verlenen die zij zochten en alle overige belangstellenden gevraagd om begrip voor de beperkte omvang van haar middelen.

Productie P15 – staat mijn naam op de lijst?

Hoe opvallend is nu nog die stijging van het aantal verzoeken dat ik heb ingediend namens mijn cliënten in de eerste helft van dit jaar? Die laat zich, zo bleek reeds, eenvoudig verklaren, dus daar is weinig opvallends meer aan. En als we die verzoeken dan ook nog eens wat meer van nabij gaan bekijken, wat blijft er dan nog over van de bewering dat er zich een zo opmerkelijke verschuiving zou hebben voorgedaan van verzoeken die betrekking hebben op informatie die de verzoeker betreft naar verzoeken die aansluiten op de verzoeken die verweerder eerder van mijzelf had ontvangen? Bijgaand de zeven verzoeken die ik rond de zwarte lijsten heb ingediend namens evenzovele cliënten. Verzoeken die allemaal identiek zijn, die allemaal betrekking hebben op de verzoeker zelf en die inmiddels ook allemaal zijn afgedaan als een verzoek in de zin van artikel 5.5, eerste lid, van de Woo. Waar verweerder aldus ook zelf heeft erkend dat het bij deze verzoeken gaat om de verstrekking van informatie die de verzoeker betreft, waar zit dan nog die aansluiting op de eerdere verzoeken?

Productie P16 – het verzoek van de heer O.

Al met al zit er tussen die zeventien verzoeken die ik dit jaar zou hebben ingediend namens mijn cliënten – ik heb het maar even niet nageteld – slechts één verzoek dat niet rechtstreeks voortvloeit uit het dossier van de betrokken cliënt. Dat is het verzoek dat afkomstig is van de heer O., die zich er al geruime tijd aan ergerde dat de heer Van Zutphen stevast had geweigerd om verantwoording af te leggen voor zijn tot zo grote hoogte opgelopen reiskosten. De heer O. wilde ons maar wat graag tot steun zijn in het onderzoek dat al zo lang door verweerder werd geblokkeerd. En als er nu iets opvallend of opmerkelijk is dan is het dat zelfs dát verzoek inmiddels in een besluit heeft geresulteerd (zie productie F13c). Wat resteert er zo nog van het misbruikverwilt dat al die tijd aan mijn adres is gemaakt als er nu opeens met een verzoek dat ik eerder ook zelf had gedaan helemaal niets meer aan de hand is?

Productie P17 – het misbruikverhaal verdamp

Wat verweerder nog meer is vergeten? Ach, laat ik mij maar tot het belangrijkste beperken. Dat is dat hij op vrijwel al die verzoeken die hij namens al die cliënten had ontvangen inmiddels een besluit heeft genomen. Meestal met nog weer meer vertraging, maar wel een besluit. Waarmee dus dat hele misbruikverhaal reeds volledig is verdamp. 'Er is [...] geen sprake van misbruik van recht door de diverse verzoekers', zo lazen we ook al in het besluit van 25 juli 2023 (zie productie P1). Maar als er met die verzoekers niets aan de hand is en met hun verzoeken al evenmin, hoe

kan er dan nog van misbruik worden gesproken waar het gaat om degene die door deze mensen is ingeschakeld om hen rechtsbijstand te verlenen? Ik stel die vraag geheel terzijde. Want waar het thans vooral om gaat is dat al datgene wat verweerder zo opvallend en opmerkelijk zegt te vinden aan de verzoeken die ik heb ingediend namens mijn cliënten berust op niet meer dan een flagrante verdraaiing van de feiten. Een verzameling leugens dus. Alweer. Is het absurd, is het brutaal, schaamteloos of ronduit bezopen dat verweerder – de Nationale ombudsman! – u – de rechter! – keer op keer bij het ootje meent te kunnen nemen? Ik moet zo langzamerhand zoeken naar woorden waarmee ik de walging kan uiten die ik voel bij dit gedrag. Eén ding staat echter wel vast. De rechtsstaat staat hier volledig op zijn kop.

Productie P18 – nog een uitglijder van de heer Bieber

En wat doet dan de rechter die op deze manier wordt geschoffeerd? Die ergert zich alleen maar aan het feit dat hij wederom wordt geconfronteerd met een verzoek om voorlopige voorziening. Kon ik nou echt niet nog even wachten tot de meervoudige kamer zich zou gaan buigen over die bodemzaak? Het antwoord is nee, meneer Bieber. Geduld hebben wij namelijk al genoeg betracht. Wij waren al zo welwillend geweest om ons terug te trekken uit dat vorige verzoek om voorlopige voorziening. Wij hadden ons onderzoek reeds maanden geleden gestaakt. En wij namen allang geen nieuwe cliënten meer aan. Ondertussen was er nog steeds geen datum, maar was het al wel duidelijk dat die zitting van 10 oktober 2023 er niet meer in zat. En dus waren de grenzen van ons geduld bereikt. Die grens ligt namelijk bij de belangen van onze cliënten. Lees wat de heer Bieber, gesecondeerd door een griffier die verderop nog zal worden besproken, van de uitspraak heeft weten te maken die hij op 4 oktober 2023 heeft gedaan op het verzoek om voorlopige voorziening dat ik op 28 juli 2023 had ingediend. Lees die uitspraak, en huiver!

7. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het spoedeisend belang in deze zaak onvoldoende zwaarwegend is om tot toewijzing van de voorlopige voorziening over te gaan. Hierbij weegt mee dat de Woo-verzoeken die verzoeker als gemachtigde begeleidt naar hun aard niet bijzonder spoedeisend zijn en verzoeker niet heeft gesteld financieel afhankelijk te zijn van het voeren van deze procedures. Daartegenover staat het belang van verweerder om totdat in rechte duidelijk wordt of al dan niet sprake is van misbruik van recht, geen (veelheid aan) procedures te hoeven behandelen waarin dit mogelijk doorwerkt. Nu, zoals hiervoor overwogen, de bodemprocedure daarover binnen afzienbare termijn door de rechtbank zal worden behandeld, bestaat gelet op het voorgaande geen aanleiding de belangen van verzoeker zwaarder te laten wegen dan de belangen van verweerder.

Hoe krijgt een rechter dit uit zijn pen? Wat de heer Bieber immers heeft miskend is dat verweerder helemaal geen veelheid aan procedures dreigde te moeten behandelen nu mijn rol van gemachtigde zich zou blijven beperken – zie die cliëntenstop – tot een aantal Woo-verzoeken die reeds lang geleden waren ingediend. En wat hij al evenzeer vergat is dat de vraag hoe spoedeisend die verzoeken zijn iedere relevantie miste nu de behandeling van die verzoeken niet was uitgesteld tot de uitkomst van de bodemprocedure bekend is, maar reeds in volle gang was. Met zijn uitspraak bood de voorzieningenrechter verweerder alle ruimte om die behandeling voort te zetten zonder dat mijn cliënten nog werden bijgestaan door de rechtsbijstandverlener die hen al die tijd terzijde had gestaan. Onze Nationale ombudsman heeft ook dit geschenk in dank aanvaard. Hij deinsde er dan ook niet voor terug om de belangen van mijn cliënten ook verder nog met voeten te blijven treden.

Productie P19 – verweerder profiteert

Verweerder maakte (en maakt) aldus volop misbruik van de gelegenheid die hij voor zichzelf heeft gecreëerd. Nu mijn in juridisch opzicht veelal slechts beperkt onderlegde cliënten er alleen voor staan kan hij immers doen en laten wat hij maar wil. Dat begon al met de termijnen die verweerder zich permitteerde voor de behandeling van de verzoeken die hij maanden daarvoor op evident onrechtmatige wijze – dixit indertijd nog de voorzieningenrechter – buiten behandeling had gesteld. Die begonnen gewoon weer van voren af aan te lopen. Alsof dat nog niet genoeg was smokkelde verweerder er vervolgens ook nog weer onbeschroomd wat meer tijd bij, waardoor mijn cliënten veelal nog weer langer moesten wachten op een besluit dat al zoveel eerder had moeten zijn genomen. Neem alleen al het gerotzooi rond het verzoek van 23 januari 2023 van mevrouw A., dat door haarzelf kernachtig is samengevat in een mailtje van 3 augustus 2023. Met als kers op de taart een datalek. Wat een geklungel. Uiteindelijk heeft het soms nog tot eind oktober geduurd eer de verzoeken van cliënten hadden geresulteerd in een nieuw besluit. Een dikke drie maanden na de uitspraken van de heer Bieber.

Productie P20 – gebrekkige besluiten

De besluiten zijn vrijwel allemaal genomen, dat dus wel. Maar dat dit niet zelden nogal gebrekkige besluiten zijn, ook dat zal verweerder u niet vertellen. Dat bijvoorbeeld de heer G. nooit een brief met een contactafspraken zou hebben ontvangen werd meteen al gelogenstraft doordat deze cliënt over een goed georganiseerd archief beschikt waaruit hij die brief vrij moeiteloos kon opdiepen. De afhandeling van het bezwaar dat ter zake is ingediend wordt echter uiteraard weer door verweerder getraïneerd. Ook mevrouw S. had ooit zo'n brief met een contactafspraken gehad en ook zij vraagt zich dus af waarom verweerder die niet heeft weten te vinden. Dat voorts de instroomcijfers waarnaar de heer S. op zoek was er wel degelijk waren, ook dat hebben we reeds gezien. En in het geval van mevrouw A. heeft verweerder inmiddels zelfs het besluit dat hij op last van de heer Bieber alsnog had genomen alweer moeten herroepen. Zoals hij dat ook heeft moeten doen in het geval van mevrouw Van H.. Eerder zagen we hetzelfde reeds bij de heer H. (zie productie P11b). En zo gaat het maar door. De bezwaarschriften van deze mensen zijn nog steeds van mijn hand. Hen terzijde staan in een hoorzitting wordt mij echter onmogelijk gemaakt door verweerder. Voor de afhandeling van de verschillende bezwaren neemt verweerder ondertussen nog weer alle tijd. Uw rechtbank ziet het aan en doet niets. Is het op deze manier dat we in ons land de rechtsbescherming van de burger hebben bedoeld?

Productie P21 – negen van de elf rechtbanken

Het merendeel van de hiervoor genoemde besluiten, zo zal u zijn opgevallen, heeft het karakter van een beslissing op bezwaar. Die beslissing vervangt in al die gevallen een eerdere beslissing – die van 16 mei dan wel 15 of 22 juni 2023 (zie de producties N8a tot en met N8c) – waarbij verweerder het bezwaar van de betrokken cliënt tegen het besluit – dat van 2 (zie productie K3), 17 dan wel 31 mei 2023 (zie de producties N7a en N7b) – tot het buiten behandeling stellen van diens verzoek ook nu weer onder het mom van misbruik van recht kennelijk niet-ontvankelijk had verklaard. Die eerdere beslissing heeft verweerder inmiddels moeten intrekken, maar doordat hij dit pas veel te laat heeft gedaan (zie productie K9a) waren mijn cliënten allemaal reeds genooddaakt geweest tot het instellen van beroep. De geschetste gang van zaken is illustratief voor zowel het gebrek aan niveau van de betrokken medewerkers van verweerder als het gemak waarmee onze Nationale ombudsman de rotzooi die hij

veroorzaakt over de schutting kiepert bij de rechterlijke macht. Met als gevolg dat naast uw rechtbank en de Afdeling nu ook de Rechtbank Amsterdam, de Rechtbank Gelderland, de Rechtbank Midden-Nederland, de Rechtbank Noord-Holland, de Rechtbank Noord-Nederland, de Rechtbank Oost-Brabant, de Rechtbank Rotterdam en de Rechtbank Zeeland – West-Brabant te maken hebben gekregen met veelal meerdere zaken die zijn veroorzaakt door verweerder. Met dank aan de heer Van Zutphen.

Productie P22 – rancune?

Ten slotte nog dit. Verweerder doet het graag voorkomen alsof hij het slachtoffer is van een door rancune gedreven onderzoek dat zich louter op hem richt, waarmee zand in zijn machine wordt gegooid en proceskostenvergoedingen worden binnengeharkt en waarin onze cliënten goed zijn voor niet meer dan een bijrol. Dat malle beeld doet echter geen recht aan ons werk. Sowieso staan onze cliënten bij ons nu juist voorop en verder gaat het ons geenszins alleen om het functioneren van de Nationale ombudsman. Iemand als de heer H. staan wij al jaren bij in zaken met het Instituut Mijnbouwschade Groningen en de Nationaal Coördinator Groningen, mevrouw A. in haar zaak bij de Huurcommissie, de heer S. in zijn strijd met de gemeente Haarlem, mevrouw Van H. in zaken bij de gemeente Hoeksche Waard en de Politie, mevrouw S. in haar geschil met de gemeente Zwijndrecht, de heer R. bij de gemeente Veldhoven – zie bijgaande voorbeelden en u weet hoe dat zit. Onderzoek doen wij daarnaast op het gebied van integriteit, op dat van privacy en op verscheidene andere gebieden. Zie bijgaand Woo-verzoek en zie voorts de producties B4 en S6. Als voorbeelden. De Nationale ombudsman is voor ons een grote bron van zorg. Hij is echter bepaald niet de enige.

Onderdeel Q – de zaak met het nummer SGR 23 / 5315

De zaak met het nummer SGR 23 / 5315 is reeds uitvoerig onderbouwd in het verzoekschrift waarmee die met het nummer SGR 23 / 5013 is ingeleid. Het indienen van nadere producties kan in deze zaak dan ook achterwege worden gelaten.

Onderdeel R – de leugen regeert

In het voorgaande hebben we gezien hoezeer bij de Nationale ombudsman de leugen regeert. De heer Van Zutphen is er de man dan ook naar om zich te omgeven met mensen die ongeveer net zo weinig integriteit aan de dag leggen als hijzelf. In aanvulling op al datgene wat de revue is gepasseerd geef ik daarvan nog een tweetal voorbeelden ter illustratie.

Productie R1 – de heer Scheppink

Naast de reeds veelbesproken heer Miedema is ook de gewaardeerde gemachtigde van verweerder, de heer Scheppink, een tot nu toe nooit opdrogende bron van leugens geweest. U kent daarvan reeds een aantal voorbeelden, die laten zien dat deze senior juridisch adviseur er werkelijk geen enkel probleem mee heeft om zelfs de rechter met een stalen gezicht te besodemieteren. De stukken die u in dit verband heeft ontvangen voeg ik volledigheidshalve nog maar even bij. Ter zitting zullen we van de leugens van de heer Scheppink nog wel wat verdere voorbeelden zien. De Rechtbank Gelderland heeft er overigens, zo bleek uit haar reactie op de brief waarbij ik ook haar aandacht voor het miserabele gedrag van deze gemachtigde heb moeten vragen, net zo weinig moeite mee als u – zie immers productie S19 – om door een partij, althans

door de partij die door de heer Scheppink wordt vertegenwoordigd, te worden voorgelogen. Het heeft dan ook wel iets grappigs dat diezelfde heer Scheppink tegenover diezelfde rechtbank alweer binnen een week moest erkennen dat hij haar nogmaals een verkeerde voorstelling van zaken had gegeven. Bij de Nationale ombudsman is deze jurist in ieder geval helemaal op zijn plaats.

Productie R2 – de heer Heule

Nog weer een andere medewerker die het niet uitmaakt of hij zijn ziel aan de heer Van Zutphen verkoopt of aan de duivel is de jurist die de pen heeft gevoerd bij de totstandkoming van de beslissing op bezwaar die in de zaak met het nummer SGR 23 / 1651 van de rechter zo'n vette onvoldoende kreeg. Inmiddels is gebleken dat deze zzp'er, René Heule, in diezelfde periode ook werkzaam was bij de Tweede Kamer, waar hij een Woo-verzoek dat een aantal documenten had moeten opleveren die belastend waren voor verweerder vakkundig heeft ontmanteld. Bijgaand een document dat duidelijk maakt hoe dit is verlopen. De zaak ligt inmiddels bij het Presidium van de Tweede Kamer.

Onderdeel S – de chaos bij uw rechtbank

En dan ten slotte nog een paar woorden over uw rechtbank. De zaken die thans zijn aangemerkt om op zitting te worden behandeld maken deel uit van een verzameling met een aanzienlijk omvang. Die verzameling bestaat inmiddels namelijk uit vele tientallen zaken die ik, voor het merendeel namens cliënten, aanhangig heb moeten maken en waarvan vrijwel alle rechtbanken die ons land rijk is al wel een of meerdere in behandeling hebben. U kent de staat waarin de Rechtspraak verkeert en zult dus niet verbaasd zijn dat de behandeling van al deze zaken nogal moeizaam verloopt. De zaken liggen veelal eindeloos op de plank, er wordt maar wat aangerommeld op het administratieve vlak en als een zaak al eens op zitting wordt behandeld dan verschijnt de rechter niet zelden volledig onvoorbereid, maar meestal wel bevooroordeeld ten tonele. De wet voorts wordt op grote schaal veronachtzaamd en gerechtsbesturen geven slechts zelden thuis wanneer zij op hun verantwoordelijkheden worden gewezen. Dit speelt helaas in het gehele land. Zoals echter uit de navolgende producties zal blijken heeft de Rechtbank Den Haag zich zelfs in deze context nog weer in negatieve zin weten te onderscheiden.

Productie S1 – geklungel vanaf het eerste uur

De eerste van de hierboven genoemde zaken zijn bij uw rechtbank ingediend door mijn consoeur mevrouw De Barbanson. Dat leverde haar een onaangename en frustrerende kennismaking op met de chaos die heerst bij het team Bestuursrecht 2, een uitermate zwak georganiseerd team dat onder leiding bleek te staan van een zelfs voor haar eigen medewerkers veelal onzichtbare teamvoorzitter, Joke Schaap, en waarin de dienst meestal niet wordt uitgemaakt door de rechter, maar door een aantal niet altijd even competente griffiers. Het geklungel dat zo kenmerkend is voor dit team kwam op velerlei wijze tot uitdrukking. Zaaknummers werden door elkaar gehaald, brieven werden niet beantwoord, aangetekende post raakte zoek, er werden brieven verzonden die de volgende dag alweer werden ingetrokken, er werd uitstel verleend zonder dat de wederpartij daarvan op de hoogte werd gesteld, telefoontjes leidden tot niets, partijen werden door elkaar gehaald, e-mails bleven liggen, op rappels werd niet gereageerd, und, und, und. Waarbij nog het ergste was dat niemand ook maar enige verantwoordelijkheid wenste te nemen. Mevrouw De Barbanson heeft aan het doen rechtzetten van al die fouten heel veel werk gehad en liep daarbij

voortdurend aan tegen een muur van onwil en arrogantie. Uiteindelijk heb ik mij dan ook genoodzaakt gezien om die werkzaamheden dan maar naar mij toe te trekken. Een enkel telefoontje met griffier mevrouw Van Rossum maakte mij vervolgens meteen al duidelijk dat er zonder onorthodoxe maatregelen geen enkele verbetering was te verwachten. Ik heb deze mevrouw dus eerst maar eens een stevige uitbrander gegeven.

Productie S2 – fout op fout op fout

Ook nadien bleven de fouten over elkaar heen buitelen, alle energie die ik heb gestoken in het verbeteren van de gang van zaken ten spijt. Bijgaand een florilegium van de brieven die ik in dit verband met vooral uw president heb gewisseld. Om het aantal producties niet de pan uit te doen rijzen beperk ik mij daarbij tot wat voorbeelden van de correspondentie die heeft plaatsgevonden in alleen nog maar de eerste drie maanden van dit jaar.

Productie S3 – all animals are equal, but some ...

De rechtbank werd pas wakker toen zij verweerder met haar geklungel in een zodanige verwarring had gebracht dat ook hij aan de bel trok. Deze ommezwaai is tekenend voor de bevooroordeelde manier waarop tal van medewerkers van meergenoemd team – een aantal rechters inclusief – zich over de verschillende zaken hebben gebogen. Waar zij de signalen die van onze kant waren gekomen stevast op neerbuigende wijze in de wind hadden geslagen veranderde dat vrijwel onmiddellijk toen verweerder uw rechtbank een brief zond waaruit bleek dat hij tegen dezelfde problemen aanliep als wij. We zien helaas wel vaker dat de rechter een nederige houding aanneemt zodra onze hoogedelgestrengde Nationale ombudsman de rechtszaal betreedt. Van een onpartijdige opstelling is dan ook slechts zelden sprake.

Productie S4 – een gesprek op de rechtbank

Het was in deze periode dat ik op de Haagse rechtbank een gesprek heb kunnen voeren met klachtenfunctionaris Marieke Vreugdenhil, mevrouw Alkema en – best wel opmerkelijk – de griffier die twee dagen later tezamen met de heer Biever de zaak met het nummer SGR 23 / 1651 ter zitting zou behandelen, senior gerechtsjurist mevrouw Y.E. de Loos. Zoals dat wel vaker gaat als je elkaar eens even wat dieper in de ogen durft te kijken verliep dat gesprek voorspoedig. Mijn gesprekspartners erkenden stuk voor stuk dat er inderdaad het een en ander was misgegaan en we hebben een aantal afspraken gemaakt ter verbetering.

Productie S5 – Robine de Lange

Dat dit gesprek tot stand kwam was te danken aan de doortastendheid van mevrouw Vreugdenhil, die dankzij een aantal klachten die ik had ingediend bij het gerechtsbestuur enig zicht had gekregen op de problemen die speelden bij het betreffende team. Haar opstelling stond echter in schril contrast met de laksheid van rechtbankpresident Robine de Lange, die stevast bleef weglopen voor iedere verantwoordelijkheid. Het is hoogst bedenkelijk dat een zo belangrijke rechtbank als die te Den Haag wordt geleid door een zo zwakke president. Overigens is mevrouw De Lange, zoals bijgaande briefwisseling met Fred van der Winkel, de onvolprezen president van de Rechtbank Noord-Nederland, laat zien, bepaald geen uitzondering. De ambities van de huidige generatie presidenten hebben, een enkele witte raaf daargelaten, over het algemeen nu eenmaal meer te maken met de eigen carrière dan met de organisatie waarover zij presideren en de niet zelden nogal lamlendige invulling die deze mensen geven aan het klachtrecht vormt daarvan een treffende

illustratie. Daarover te zijner tijd meer, in het kader van een volgend project van Stichting de Verbeelding.

Productie S6 – de Hoge Raad

Opgemerkt zij dat ik mevrouw De Lange niet alleen ken van haar passieve opstelling rond de zaken waarbij verweerder is betrokken, maar ook van een aangelegenheid die daarvoor reeds speelde. Rond die aangelegenheid heeft procureur-generaal Edwin Bleichrodt inmiddels een vordering ingesteld bij de Hoge Raad, die daar op 19 januari 2024 een zitting aan zal wijden onder voorzitterschap van zijn president, Dineke de Groot. In die vordering komt tot uitdrukking dat de heer Bleichrodt van mening is dat mijn klacht over een gedraging van uw gerechtsbestuur, in welke klacht (en overigens ook in de brief van 7 maart 2023 die daar nog op is gevolgd) mevrouw De Lange een weinig benijdenswaardige rol speelt, in ieder geval ten dele gegrond is. Ook dat zal uw president mij wel weer niet in dank hebben afgenomen. Overigens laat die klacht ons ook nu weer zien dat verweerder, anders dan hij dat zo graag doet voorkomen, bepaald niet de enige is die kritisch wordt gevolgd in het kader van projecten van Stichting de Verbeelding. De Rechtspraak kan daar inmiddels een aardig woordje over meepraten en zal dat in het licht van onze ervaringen met uw rechtbank ook nog wel een tijdje kunnen blijven doen. Er staat namelijk nog het een en ander op stapel.

Productie S7 – een opleving van korte duur

Jammer genoeg was de opleving die met het gesprek op de rechtbank leek te zijn ingezet van korte duur. Toen ik uw rechtbank namelijk behulpzaam was door per zaak uiteen te zetten wat er zoal was misgegaan en wat er nog moest gebeuren – waarvan bijgaand enkele voorbeelden – gingen de luiken al vlot weer dicht. Het gemodder duurt dan ook voort tot op de dag van vandaag.

Productie S8 – een datum

Ondertussen had de heer Bieber op 30 maart 2023 al wel de buitengewoon verstandige uitspraak gedaan waarbij hij verweerder met de woorden 'evident onrechtmatig' een voor een Nationale ombudsman precedentloze draai om de oren had gegeven. Dat was voor ons een prachtige overwinning, die door verweerder echter meteen alweer om zeep werd geholpen met het besluit van 14 april 2023, bij welk besluit hij de behandeling van alle verzoeken waaraan mijn naam was verbonden domweg volledig had gestaakt (zie productie I11c). Uw rechtbank was zo weinig alert dat zij dit nog toeliet ook en daarmee werd de vraag allengs pregnanter wanneer wij nu eindelijk eens de kans zouden krijgen om korte metten te maken met het misbruikverwijt van verweerder. Op 1 mei 2023 zond mevrouw Alkema mij in dit verband een brief waarbij zij mij vroeg om mijn verhinderdata voor de maanden september tot en met november. Die van 2023, dat dan nog wel, maar verder was het natuurlijk ongehoord dat de behandeling van mijn beroep nog zo lang op zich zou laten wachten. Ter zitting van 20 juni 2023 – zie productie N4c – maakte de heer Bieber de datum nog weer een stuk concreter. Er waren inmiddels twee data waarop een meervoudige kamer, waarvan hij toen nog dacht deel uit te zullen maken, de bodemzaak 'wellicht' zou kunnen behandelen. Wij hebben deze intentie meteen beloond door ons terug te trekken als partij bij het verzoek om voorlopige voorziening waarop de heer Bieber op dat moment nog een beslissing moest nemen. Vervolgens echter gebeurde er niets. De heer Bieber deed zijn ongelukkige uitspraken van 18 juli 2023, de voorzetjes die ik hem gaf om zijn missers te corrigeren – zie de producties N2a en N2b en zie ook het verzoek om voorlopige voorziening dat ik op 26 juli 2023 heb ingediend namens mevrouw Van H. – bleven onbenut en er kwam maar steeds

geen datum. Ook dat heeft weer een hele briefwisseling opgeleverd met mevrouw De Lange en haar naaste collega Johan Visser (zie ook productie I13), met als resultaat een aangifte van oplichting tegen het gerechtsbestuur en de voorzitter van het team Bestuursrecht 2. Daags daarna – het was inmiddels 1 september 2023 – lag er dan toch een datum. De rechtbank had zowaar de ochtend van de 13de december 2023 voor een zitting gereserveerd. Dertien december tweeduizend drieëntwintig. Een jaar en een dag na het besluit waarmee het allemaal begon.

Productie S9 – recente ontsporingen

In de aanloop naar de zitting van 13 december 2023 is uw rechtbank allengs verder ontspoord, wat maakt dat die zitting op voorhand is besmet. Neem nu de gang van zaken rond dat verzoek om voorlopige voorziening met het zaaknummer SGR 23 / 5012, dat is gekoppeld aan de zaak met het nummer SGR 23 / 5312. Dat heb ik ingediend op 28 juli 2023, vrijwel meteen dus nadat verweerder mij ondanks de uitspraken van de heer Biever toch nog weer als gemachtigde had geweigerd. Het verzoek is keurig doorgezonden aan verweerder, die er op 3 augustus 2023 op heeft gereageerd met een verweerschrift van de hand van mevrouw Droogh (zie productie P4b). Een onbeholpen stuk, in elkaar geflanst bij afwezigheid van de heer Scheppink door een Woo-coördinator die het in juridisch opzicht met twee linkerhanden moet zien te redden. Uw rechtbank heeft het dan ook terecht afgewezen. Alleen, daar gingen eerst wel bijna zeven (zeven!) weken (weken!) overheen. In de tussentijd had het liggen te vergelen op het bureau van 'de griffier'. In een bestuursrechtelijk kort geding. In een zaak die zelfs volgens de rechter die het verzoek na bijna tien weken zou afwijzen spoedeisend was (en is!). En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S10 – een verdwenen brief

Toen ik er achter kwam dat 'de griffier' mijn verzoek om voorlopige voorziening op deze manier had laten verslonzen heb ik uiteraard meteen verhaal gehaald bij mijn vriendin op de dertiende verdieping. Die brief heb ik verzonden via het team Bestuursrecht 2, omdat ik al wel zo'n vermoeden had dat mevrouw De Lange binnen uw rechtbank zo weinig gezag geniet dat een brief aan haar maar zo in het ronde archief kan belanden. En ja hoor, op 3 november 2023 lag er, na een rappel, inderdaad een mailtje waarin Marieke Vreugdenhil aangaf dat mevrouw De Lange niet bekend was met mijn brief. Die had 'de griffier' kennelijk maar even voor haar verborgen gehouden. Ik kan u verzekeren dat ik mensen om minder heb ontslagen. Mevrouw De Lange heeft mijn brief overigens nog steeds niet beantwoord. En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S11 – mevrouw mr. A.H. Bergman

Mevrouw De Lange vindt het, zo blijkt telkens weer uit haar brieven, heel belangrijk dat ik alvorens het woord tot haar te richten mijn pet in de hand neem en een diepe buiging voor haar maak. Zij is daarmee een van de velen die zich bij gebrek aan natuurlijk gezag angstvallig vastklampen aan wat uiterlijk vertoon. Een vergelijkbare houding trof ik ook laatst nog weer aan bij de voorzitter van het team Bestuursrecht 1, mevrouw mr. A.H. Bergman, die 'bij afwezigheid van mevrouw J. Schaap, teamvoorzitter van de heer Biever' meende te moeten reageren op het verzoek om voorlopige voorziening dat ik op 4 oktober 2023 had ingediend in het verlengde van de uitspraak die de heer Biever eerder die dag had gedaan in de zaak met het nummer SGR 23 / 5012. In mijn verzoekschrift had ik dat werkstukje van de heer

Biever een 'absurde uitspraak' en een 'miskleun' genoemd en dat was kennelijk tegen het zere been van mevrouw Bergman. Wat er verder ook zij van de nogal zure oprisping die deze mevrouw rechtstreeks uit haar onderbuik over mij heeft uitgebraakt, het deed mij op zichzelf toch ook goed dat zij zich aldus was gaan bemoeien met de zaken die mevrouw Schaap al zo lang had laten lieren. Ik heb dit zo onverwachte blijk van betrokkenheid dan ook beloond met een brief waarbij ik meteen maar even enkele nog openstaande vragen onder haar aandacht heb gebracht. Ook dat viel echter weer verkeerd. Het enige wat ik nog van mevrouw Bergman ontving was haar ronduit onbeschofte mailtje van 13 oktober 2023. Wel een grote broek aantrekken als het gaat om de toonzetting van een brief, maar vervolgens niet thuis geven als er nog wat vragen blijken te liggen die al veel eerder hadden moeten zijn beantwoord? Is dat hoe het team Bestuursrecht 2 ooit weer naar behoren kan gaan draaien? Uw gerechtsbestuur heeft tot nu toe overigens geweigerd om de klacht die het bestuur van Stichting de Verbeelding over het slippertje van mevrouw Bergman heeft ingediend op een correcte manier te behandelen. En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S12 – 'de griffier'

Een zwakke leiding vertaalt zich vrijwel altijd in het disfunctioneren van de medewerkers die het met die leiding hebben te doen. Bij het team Bestuursrecht 2 zien we dat met name terug in het optreden van 'de griffier', met welke functiebenaming meerdere mensen hun brieven plegen te ondertekenen – waarom die zo ongepaste behoefte aan anonimiteit? – en die nogal eens opduikt in correspondentie waarin beslissingen zijn neergelegd die alleen door een rechter zouden mogen worden genomen. De oprisping van mevrouw Bergman werd door deze mensen met kennelijk gejuich ontvangen, want er volgde al gauw een aantal brieven waarbij 'de griffier' mij wel even de les meende te kunnen lezen over een toonzetting die aan de verdere behandeling van eerst een brief met een aantal vragen over de zitting van de 13de en vervolgens zelfs die van eerdergenoemd verzoek om voorlopige voorziening, rond de behandeling waarvan nota bene alweer de (on)nodige vertraging was ontstaan doordat de griffie het aanvankelijk als een herzieningsverzoek had ingeboekt, in de weg zou staan. Temeer daar er met die toonzetting niet veel meer aan de hand was dan dat ik mijn volkomen terechte kritiek op een aantal misstappen van enkele medewerkers van uw rechtbank op een scherpe en daarmee duidelijke wijze heb verwoord is er niet de geringste rechtvaardiging voor de obstructie die in deze door 'de griffier' is gepleegd. En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S13 – een absurde miskleun

Laten we ondertussen gewoon nog even eerlijk zijn, die uitspraak van de heer Biever mag toch gerust een miskleun worden genoemd waarmee deze rechter de reputatie die ik hem op zichzelf zo graag zou gunnen op een absurde manier in de waagschaal heeft gesteld? Niet alleen immers zat hij er om inhoudelijke redenen faliekant naast, maar doordat hij in de zaak met het nummer SGR 23 / 5012 volstrekt onverhoeds tot een uitspraak kwam zonder zelfs maar een zitting te hebben gehouden nam hij bovendien een loopje met een van de belangrijkste rechtsbeginselen die wij kennen – dat van hoor en wederhoor. Omdat ik de heer Biever vanuit een wellicht misplaatst gevoel van sympathie nog een kans heb willen geven om zijn misstap zelf te corrigeren heb ik het eerst nog over de boeg van nog weer een volgend verzoek om voorlopige voorziening gegooid, maar nadat dit verzoek botweg was geretourneerd door 'de griffier' vond ik het welletjes. Ik heb het verzoek dan ook ingetrokken en mij

in hoger beroep tot de Afdeling gericht. Lees de overwegingen die in dit verband zijn aangevoerd en ga u ...! Eerder reeds, met dat verzoek om voorlopige voorziening dat pas na ruim drie maanden tot de uitspraken van 18 juli 2023 heeft geleid, had de heer Biever de wet- en regelgeving overigens ook al eens aan zijn laars gelapt. Alsof titel 8.3 voor Jan Joker in de Awb is opgenomen. Alsof artikel 5.4 voor Piet Snot deel uitmaakt van het Procesreglement bestuursrecht rechtbanken 2021. Alsof de Rechtspraak niet al jaren standaarden hanteert waaruit blijkt dat op een verzoek om voorlopige voorziening binnen vier weken uitspraak moet worden gedaan. En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S14 – stilliggende procedures

Ondertussen heeft uw rechtbank de verschillende verzoeken om voorlopige voorziening die ik heb moeten indienen namens een aantal van mijn cliënten – de betreffende zaken zijn bij uw rechtbank bekend onder de nummers SGR 23 / 4958 (zie productie S8c), SGR 23 / 5884, SGR 23 / 6000, SGR 23 / 6001, SGR 23 / 6002 (zie productie I16e) en SGR 23 / 6042 (zie productie S5b) – ook nu weer eindeloos op de plank laten liggen. Alsof het niet genoeg is dat verweerder al twee keer het oordeel evident onrechtmatig om de oren heeft gekregen. Het griffierecht werd netjes geïnd, maar dat was dan ook weken-, zo niet maandenlang alles wat er gebeurde. Datzelfde gold overigens voor de zaken met de nummers SGR 23 / 4461, SGR 23 / 6072 (zie productie N3d) en SGR 23 / 6103 (zie productie P21m). Bij mijn door 'de griffier' geretourneerde brief van 10 oktober 2023 had ik u er reeds op geattendeerd hoezeer het voor de hand lag (en in het geval van die met het nummer SGR 23 / 4461 nog steeds ligt) om ook die eerste twee zaken te agenderen voor de zitting van 13 december 2023 en datzelfde geldt voor die laatste zaak, over welke zaak ik uw rechtbank bij e-mail van 28 september 2023 nog wat vragen heb gesteld. Brief noch e-mail is tot nu toe echter beantwoord. Een rappel vervolgens leverde niet meer op dan een botte, ongemotiveerde afwijzing. Dat lot was overigens ook de brief beschoren die ik uw rechtbank heb moeten doen toekomen nadat er bij 'de griffier' verwarring bleek te zijn ontstaan rond de beslissingen die u in verband met de zitting van 13 december 2023 heeft genomen met betrekking tot de procesorde. En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S15 – uw president

Mevrouw De Lange, die weet wel hoe het komt. De 'hoeveelheid [lees: het aantal] brieven en verzoeken' die het team Bestuursrecht 2 van mij heeft ontvangen zou 'niet bevorderlijk zijn voor de voortgang van de procedures die daar aanhangig zijn', waaraan zij nog toevoegt 'dat het feit dat een stuk kort en bondig is opgesteld ook bijdraagt aan een vlottere behandeling'. Alsof *ik* er op zit te wachten om keer op keer in de pen te moeten klimmen nadat er bij dat team weer eens een fout is gemaakt. Wanneer een president van een rechtbank niets beters weet te verzinnen dan een dergelijke jij-bak, kan er dan nog iemand verbaasd zijn dat haar medewerkers daar bepaald niet harder van gaan lopen? Wat is dat trouwens voor rare opmerking in haar brief van 17 oktober 2023 (zie productie S16b)?:

Het bestuur ondersteunt overigens de lijn van het team Bestuursrecht 2, dat geen aanleiding ziet om u anders te behandelen dan andere rechtzoekenden.

Alsof het in deze om mij gaat en alsof het de normaalste zaak van de wereld is dat

een Hoog College van Staat de rechtsstaat sodomiseert. Mevrouw De Lange doet zo wel erg haar best om de indruk te bevestigen dat zij haar benoeming niet heeft te danken aan de kwaliteiten die iemand kunnen maken tot een goede president. En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S16 – initiatieven van mijn kant

Terwijl het toch echt niet zo moeilijk is om eens wat vaart te brengen in al die zaken die u over zichzelf én over tal van andere rechtbanken heeft afgeroepen door verweerder maar steeds de correctie te onthouden die hij behoeft. Dat uw rechtbank verzuipt in de vele zaken die wij inmiddels aanhangig hebben moeten maken en dat haar medewerkers – een teamvoorzitter en een aantal rechters inclusief – door de bomen het bos niet meer zien is zo langzamerhand echt wel duidelijk, maar los dat dan op. Zelf heb ik al van alles geprobeerd. Met mijn brief van 11 september 2023 aan mevrouw De Lange bijvoorbeeld, maar die was voor haar weer eens veel te lang. Door te opereren dat er wellicht eens een regiezitting zou moeten worden gehouden, maar ook dat vond uw president maar niets. Door eerder reeds alles wat er was misgegaan en alles wat er nog zou moeten gebeuren rond al die lopende procedures op een rijtje te zetten voor uw rechtbank (zie productie S7a en volgende). Door voor te stellen een contactpersoon aan te wijzen die als aanspreekpunt zou kunnen dienen bij het team Bestuursrecht 2, op welk voorstel ik de schaamteloze reactie kreeg die mevrouw De Lange mij op 18 april 2023 heeft gezonden (zie productie S7g). Door ook onlangs nog weer, toen ik uit de stukken die ik had ontvangen in een volgende reeks van zaken mocht opmaken dat 'de griffier' (en de rechter?) er weer eens niets van had begrepen, meteen mijn hulp aan te bieden. Wat ik ook deed, niets hielp. En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S17 – de wrakingskamer

Hebben we hier te maken met alleen een disfunctionerend team en een wat zwakkere president of wordt uw gehele rechtbank beheerst door een cultuur waarin de rechtzoekende met neerbuigendheid wordt bejegend en het werk met een laat-maar-waaien-mentaliteit wordt verricht? Ik vrees dat het hier gaat om een problematiek die het team Bestuursrecht 2 en ook de sector Bestuursrecht aanzienlijk overstijgt. Tekenend is in dit verband de wijze waarop de mrs. M.J. Alt - van Endt, S.M. Krans en R.G.C. Veneman de wrakingsverzoeken hebben afgehandeld die ik begin dit jaar had ingediend om de boel maar eens wat wakker te schudden. Nog los van wat er te zeggen valt over het oordeel waartoe deze rechters zijn gekomen – een wrakingsverzoek verklaar je niet ongegrond wanneer het niet duidelijk is op welke rechter het dient te worden betrokken, er is een wet (de Awb) waarin wat procedurele voorschriften staan die zelfs hebben te gelden bij de Rechtbank Den Haag en een wrakingsverbod kan al helemaal niet aan de orde zijn als de verzoeker niet even netjes is gehoord – springt nog het meest in het oog dat zij kennelijk niet door hadden dat die wrakingsverzoeken geenszins als wrakingsverzoek waren bedoeld. Het komt bij uw rechtbank iets te vaak voor dat er maar wat wordt gedaan zonder dat er eerst eens even wordt nagedacht. Ik stel het met leedwezen vast. Dat het ook anders kan blijkt uit bijgaande brief die ik vrijwel tegelijkertijd ontving van de president van de Rechtbank Gelderland, Rémy van Leest, op een vergelijkbaar verzoek. Die snapte het wel en zond mij dus een aanzienlijk adequatere reactie. Zo moeilijk kan dat toch niet zijn? Trouwens, is het bij uw rechtbank gebruikelijk dat een wrakingsverzoek dat dit keer wel als een wrakingsverzoek was bedoeld in een la verdwijnt bij het team

Bestuursrecht 2 in plaats van dat het netjes wordt doorgezonden aan de wrakingskamer? Ik werd namelijk met een dergelijke volstrekt ontoelaatbare gang van zaken nog onlangs geconfronteerd (zie ook de producties S10d en S10e). En dan moeten wij van u aannemen dat ook bij de Rechtbank Den Haag de meeste mensen deugen?

Productie S18 – mevrouw mr. M.M. Meijers

En toen dook er onlangs ook nog een rechter op in de persoon van mevrouw mr. M.M. Meijers, die haar handtekening heeft geplaatst onder een achttal uitspraken die op 15 november 2023, zo uit het niets, zijn gedaan (zie ook de producties I16f, I16g en N6a; zie voorts productie K8). Dramatisch slechte uitspraken, die inmiddels waar mogelijk ter discussie zijn gesteld in verzet en die ook verder nog tot de nodige procedures aanleiding zullen geven. De uitspraken getuigen van de welhaast kwaadaardige drang die lijkt te leven bij een aantal sleutelfiguren binnen uw rechtbank en die er op is gericht om de zaken die wij, al dat niet namens cliënten, aanhangig hebben *moeten* maken waar mogelijk te versjteren, of de wet dat nu toelaat of niet. Het is beschamend dat ook mevrouw Meijers, een senior rechter nota bene, zich nog weer voor dit karretje heeft laten spannen. Waarbij zij waarschijnlijk overigens slechts haar handtekening heeft gezet onder een stapeltje uitspraken die haar zijn aangereikt door een collega die daar zijn eigen naam maar liever niet aan wilde verbinden en waarvan de inhoud geheel buiten haar om zal zijn bepaald door haar griffier, de reeds genoemde mevrouw Van Rossum. Een rechter mag zich daar nimmer voor lenen.

Productie S19 – rechter of dader?

Wat de rol van mevrouw Meijers in deze is geweest mag zij eerst nog even zelf aan ons uitleggen en komt anders vanzelf wel aan de orde in het vervolgtraject – zie nogmaals productie K8 – dat wij hebben klaarliggen voor rechters die zich niet als een rechter gedragen, maar als dader. Zij kan er vooralsnog echter van uitgaan dat zij nog jaren plezier zal beleven aan dat ene onbewaakte moment waarop zij die handtekeningen heeft gezet. Incompetentie en vooroordelen, het is een gevaarlijke combinatie. Hadden wij niet al vaker gezegd dat er eens wat meer zou moeten worden gekeken naar de feiten?

Productie S20 – ons aller Reinier

Bij mensen als mevrouw Van Nooijen, mevrouw Meijers, mevrouw Van Rossum, mevrouw Schaap, mevrouw Bergman en mevrouw De Lange is onze rechtsstaat in goede handen, zo stel ik al met al vast met de ietwat cynische ondertoon die u wel vaker aantreft in mijn brieven. Het probleem is dat er binnen de Rechtspraak, die nu eenmaal gewend is om haar leidinggevenden uit de eigen gelederen te rekruteren, nogal wat medewerkers rondlopen die zijn komen bovendrijven bij gebrek aan gewicht. Waarbij nog komt dat al die mensen die altijd maar zijn blijven hangen in dat ene, benauwende wereldje zich maar wat graag laten leiden door het gevoel dat zij behoren tot een en dezelfde club. Nationale ombudsman mr. R.F.B. van Zutphen is niet alleen vanuit zijn huidige ambt, maar ook vanuit de functies die daaraan zijn voorafgegaan – rechter, president van een gerecht, staatsraad – in kringen als de uwe voornamelijk bekend onder zijn voornaam Reinier. Kan het dan nog iemand verrassen dat onze Reinier kan rekenen op wel erg veel begrip en welwillendheid van de zijde van de rechterlijke macht? Nog onlangs vestigde Jan-H. Strop van *Follow the Money* de aandacht op de bedenkelijke rol die diezelfde Reinier van Zutphen heeft gespeeld bij het College voor de Rechten van de Mens. De heer Van Zutphen zit bij dat college

in de Raad van Advies samen met mensen als Henk Naves, onder wiens leiding de Rechtspraak de onderhavige procedures tot een goed einde moet zien te brengen, en Aleid Wolfsen, de voorzitter van de Autoriteit Persoonsgegevens die iets zou moeten vinden van de door onze Nationale ombudsman gehanteerde zwarte lijsten. De heren komen elkaar ook verder voortdurend tegen. Kan de gewone burger zo nog vertrouwen op de onafhankelijkheid van onze rechterlijke macht? Wij willen die vraag nog steeds graag bevestigend beantwoorden. Het wordt echter wel tijd dat u nu eens wat meer laat zien dan de wanprestatie die u tot nu toe met elkaar heeft geleverd.

Productie S21 – een kijkje in de keuken

Als de Rechtbank Den Haag een restaurant was dan zou er na het kijkje in de keuken dat ons het afgelopen jaar was vergund van onze eetlust niet veel meer over zijn. Zij heeft er inmiddels immers werkelijk alles aan gedaan om althans de indruk te wekken dat het in het Haagse Paleis van Justitie niets anders dan een vrijgevochten bende is waar incompetentie, arrogantie en onbenul bepalend zijn voor de koers die wordt gevaren. De vraag is thans hoe schoon uw handen nog zijn. De volkomen misplaatste oprisping van mevrouw Bergman, de misdragingen van 'de griffier' die daar nog op zijn gevolgd en de uitglijders van mevrouw Meijers deden zich namelijk voor op het moment dat de zaken die wij thans met elkaar gaan bespreken reeds waren toebedeeld aan u. Afgaande op de uitnodigingen die u ons in dit verband heeft doen toekomen lijkt er ondertussen een sfeer te zijn ontstaan waarin ondergetekende vooral maar eens even kort moet worden gehouden, terwijl de leugens van de gemachtigde van de wederpartij – zie uw tussenbeslissing van 5 oktober 2023 – met de mantel der liefde worden bedekt. Bent u in dat licht nog wel in staat om een zaak als deze met een zekere onbevagenheid tegemoet te treden en in te zien dat de boosdoener in deze niet zetelt te M., maar aan de Bezuidenhoutseweg te Den Haag?

Productie S22 – one small step for man, one giant leap for ...

Ter afsluiting is er ook nu echter toch nog een lichtpuntje. Bij brief van 19 oktober 2023 heeft mevrouw De Lange namelijk eindelijk, zij het schoorvoetend erkend dat het inderdaad niet helemaal in de haak is dat brieven waarbij een beslissing wordt medegedeeld tot het nemen waarvan alleen de rechter bevoegd is worden ondertekend door 'de griffier' zonder dat in die brieven tot uitdrukking komt dat niet een griffier, maar een rechter die beslissing heeft genomen. De aanleiding tot deze erkenning werd gevormd door een brief waarbij 'de griffier' verweerder uitstel had verleend in een van de zaken waarin ik hem namens een van mijn cliënten had betrokken. Mevrouw De Lange stelt in haar brief dat de brief van 'de griffier' is gebaseerd op een landelijke brievenset van de Rechtspraak en dat er met het gebruik van de daarin opgenomen standaardbrieven inderdaad 'onduidelijkheid kan bestaan over wie de beslissing heeft genomen'. Het geeft uiteraard te denken dat er binnen de Rechtspraak op landelijk niveau standaardbrieven worden gebruikt waarvan de redactie zo onbeholpen in elkaar steekt. Positief is echter dat het signaal dat ik heb afgegeven dit keer is opgepakt. Wij zullen de verdere ontwikkelingen op de voet blijven volgen.

Onderdeel T – overige correspondentie met uw rechtbank

Naast de hiervoor genoemde correspondentie heb ik nog wel meer brief- en mailwisselingen moeten voeren rond de zaken die wij hebben toevertrouwd aan uw rechtbank. Aangezien ik niet zo dol ben op de achterommetjes die bij deze rechtbank niet ongebruikelijk zijn en ik dus wil waarborgen dat er niets achter verweerder's rug

om gebeurt dient deze correspondentie hier te worden beschouwd als onderdeel T. Ik laat het gaarne aan u om te beoordelen in hoeverre er van die correspondentie nog brieven en e-mails deel uitmaken die u niet met verweerder heeft gedeeld. De betreffende brieven en e-mails kunnen dan door uzelf aan bijgaande producties worden toegevoegd. Verweerder mag wat ons betreft alles weten over wat er het afgelopen jaar heeft gespeeld. Anders dan hij hebben wij namelijk niets te verbergen.

Onderdeel U – U

We zijn toe aan het op een na laatste onderdeel. Daarover het volgende. Er staat in de onderdelen A tot en met T veel wat zich leent voor bezorgdheid en voor boosheid. Als u uit het juiste hout bent gesneden dan deelt u in deze bovenal onze bezorgdheid over het feit dat met de teloorgang van onze Nationale ombudsman onze toch al zo kwetsbare rechtsstaat weer een stukje verder ten onder dreigt te gaan. Het kan echter ook zijn dat u vooral boos bent en die boosheid daarbij richt op degenen die deze teloorgang durven te benoemen en het en passant wagen om ook uw rechtbank de maat te nemen. Mocht die boosheid op ons de overhand hebben, werp dan vooral nog even een blik op bijgaande reactie die een van de toeslagenouders, Kristie Rongen, gaf aan het adres van de medewerkers van de Tweede Kamer die in emotioneel opzicht zo hebben geleden onder het verheven stemgeluid van Khadija Arib:

Serieus sissy's?

Weten zij wat voor schandalen er echt spelen in de maatschappij?

Onderdeel V – andere zaken

Bij de beslissingen die u met betrekking tot de procesorde heeft genomen is abusievelijk over het hoofd gezien dat tal van procesdossiers die rond verscheidene andere zaken zijn gevormd ook van belang zijn voor de zaken die wij op 13 december 2023 zullen behandelen. Ik heb uw rechtbank bij brieven van 13 november 2023 op deze vergissing geattendeerd, maar ontving een dag later niet meer dan een ongemotiveerde afwijzing van mijn verzoek om de stukken die deel uitmaken van de betreffende procesdossiers aan te merken als stukken die mede zijn ingediend voor de zaken die thans zullen worden behandeld. Om te voorkomen dat de stukken als gevolg van deze toch wat merkwaardige reactie niet bij de behandeling kunnen worden betrokken brengen wij deze dan maar even zelf in.

Productie V1 – de zaak met het nummer SGR 22 / 8223

In de zaak met het nummer SGR 22 / 8223 – vovo I – zijn de volgende stukken ingebracht:

- verzoekschrift van 22 december 2022, vergezeld van de producties 1 tot en met 9;
- verweerschrift van 30 december 2022;
- nadere stukken van 19 januari 2023, vergezeld van de producties 10 tot en met 21;
- nadere stukken van 27 januari 2023, vergezeld van de producties 22 en 23;
- nadere stukken van 1 februari 2023, vergezeld van productie 24;
- nadere stukken van 2 februari 2023, vergezeld van de producties 25 en 26;
- nadere stukken van 3 februari 2023, vergezeld van productie 27;
- nadere stukken van 6 februari 2023, vergezeld van productie 28;

- uitspraak van 7 februari 2023;
- herroepingsverzoek van 8 februari 2023, vergezeld van productie 29;
- brief van 20 februari 2023.

Productie V2 – de zaak met het nummer SGR 23 / 1651

In de zaak met het nummer SGR 23 / 1651 – vovo II – zijn de volgende stukken ingebracht:

- verzoekschrift van 1 maart 2023, vergezeld van de productie 30 en 31;
- verweerschrift van 10 maart 2023;
- nadere stukken van 14 maart 2023 (I), vergezeld van de producties 32 tot en met 54;
- nadere stukken van 14 maart 2023 (II), vergezeld van productie 55;
- nadere stukken van 15 maart 2023, vergezeld van productie 56;
- proces-verbaal van de zitting van 16 maart 2023;
- uitspraak van 30 maart 2023.

Productie V3 – de zaak met het nummer SGR 23 / 1926

In de zaak met het nummer SGR 23 / 1926 zijn de volgende stukken ingebracht:

- besluit van 12 december 2022;
- brief van 14 december 2022;
- bezwaarschrift van 14 december 2022;
- brief van 16 december 2022;
- brief van 20 december 2022;
- aanvullend bezwaarschrift van 21 december 2022;
- beslissing op bezwaar van 9 maart 2023;
- beroepschrift van 11 maart 2023;
- aanvullend beroepschrift van 17 april 2023, vergezeld van de producties 57 tot en met 59;
- bijlage bij het aanvullend beroepschrift van 17 april 2023, vergezeld van de producties 60 en 61;
- verweerschrift van 21 april 2023.

Productie V4 – de zaak met het nummer SGR 23 / 2898

In de zaak met het nummer SGR 23 / 2898 – vovo IIIa – zijn de volgende stukken ingebracht:

- brief van 14 april 2023;
- verzoekschrift van 21 april 2023;
- verweerschrift van 1 mei 2023;
- nadere stukken van 9 mei 2023, vergezeld van de producties 62 tot en met 83;
- nadere stukken van 10 mei 2023, vergezeld van producties 84;
- nadere stukken van 11 mei 2023;
- nadere stukken van 18 mei 2023, vergezeld van de producties 85 tot en met 89;
- nadere stukken van 23 mei 2023, vergezeld van de producties 90 en 91;
- nadere stukken van 16 juni 2023, vergezeld van de producties 92 tot en met 98;
- proces-verbaal van de zitting van 20 juni 2023;
- brief van 22 juni 2023;
- uitspraak van 18 juli 2023 (I; voorbeeld).

Productie V5 – de zaak met het nummer SGR 23 / 2936

In de zaak met het nummer SGR 23 / 2936 zijn de volgende stukken ingebracht:

- besluit van 14 april 2023;

- bezwaarschrift van 14 april 2023;
- aanvullend beroepschrift van 17 april 2023.

Productie V6 – de zaak met het nummer SGR 23 / 4669

In de zaak met het nummer SGR 23 / 4669 – vovo IIIb – zijn de volgende stukken ingebracht:

- de stukken die reeds zijn genoemd bij de zaak met het nummer SGR 23 / 2898;
- brief van 22 juni 2023.

Productie V7 – de zaak met het nummer SGR 23 / 5012

In de zaak met het nummer SGR 23 / 5012 – vovo IVa – zijn de volgende stukken ingebracht:

- verzoekschrift van 28 juli 2023, vergezeld van de producties 1 tot en met 3;
- verweerschrift van 3 augustus 2023;
- brief van 14 augustus 2023, vergezeld van de producties 6 tot en met 9;
- nadere stukken van 14 augustus 2023, vergezeld van productie 10;
- nadere stukken van 19 augustus 2023, vergezeld van productie 11;
- nadere stukken van 23 augustus 2023, vergezeld van de producties 12 tot en met 15;
- nadere stukken van 25 augustus 2023, vergezeld van productie 16;
- nadere stukken van 28 augustus 2023, vergezeld van productie 17;
- nadere stukken van 30 augustus 2023, vergezeld van productie 18;
- verweerschrift van 21 september 2023;
- brief van 21 september 2023, vergezeld van productie 19;
- brief van 28 september 2023;
- brief van 2 oktober 2023;
- brief van 4 oktober 2023;
- uitspraak van 4 oktober 2023;
- tussenbeslissing van 5 oktober 2023.

Productie V8 – de zaak met het nummer SGR 23 / 5013

In de zaak met het nummer SGR 23 / 5013 – vovo IVb – zijn de volgende stukken ingebracht:

- verzoekschrift van 28 juli 2023;
- verweerschrift van 3 augustus 2023;
- brief van 14 augustus 2023;
- brief van 23 augustus 2023;
- brief van 3 november 2023;
- uitspraak van 15 november 2023.

Productie V9 – de zaak met het nummer SGR 23 / 5312

In de zaak met het nummer SGR 23 / 5312 zijn de volgende stukken ingebracht:

- besluit van 25 juli 2023;
- bezwaarschrift van 25 juli 2023;
- aanvullend beroepschrift van 6 augustus 2023, vergezeld van de producties 4 en 5.

Productie V10 – de zaak met het nummer SGR 23 / 5315

In de zaak met het nummer SGR 23 / 5315 zijn de volgende stukken ingebracht:

- bezwaarschrift van 27 juli 2023;
- aanvullend beroepschrift van 6 augustus 2023.

Productie V11 – de zaak met het nummer SGR 23 / 4461

In de zaak met het nummer SGR 23 / 4461 zijn de volgende stukken ingebracht:

- besluit van 2 mei 2023;
- besluit van 17 mei 2023;
- bezwaar van 22 mei 2023 (I);
- bezwaar van 22 mei 2023 (II);
- beslissing op bezwaar van 22 juni 2023;
- beroepschrift van 1 juli 2023.

Productie V12 – de zaak met het nummer SGR 23 / 6072

In de zaak met het nummer SGR 23 / 6072 zijn de volgende stukken ingebracht:

- beroepschrift van 19 september 2023, vergezeld van drie producties;
- verweerschrift van 22 september 2023;
- brief van 28 september 2023;
- uitspraak van 15 november 2023;
- verzetschrift van 17 november 2023.

Productie V13 – de zaak met het nummer SGR 23 / 6534

In de zaak met het nummer SGR 23 / 6534 – vovo V – zijn de volgende stukken ingebracht:

- verzoekschrift van 4 oktober 2023;
- brief van 6 oktober 2023;
- brief van 9 oktober 2023;
- brief van 10 oktober 2023;
- brief van 13 oktober 2023;
- brief van 16 oktober 2023.

Ten slotte

Feiten, gestaafd met documenten, dat is wel even wat anders dan al die niet onderbouwde beweringen van verweerder. De vraag is nu of u in staat bent om die feiten te laten spreken. De inspanning die dat van u vergt is fors, maar het mag van u worden verlangd dat u die levert. Omdat u rechter bent. Maar vooral ook omdat de uitspraken die u in casu behoort te doen van grote betekenis zullen zijn voor de toekomst van een van de voornaamste onderdelen van ons staatsbestel zowel als die van een van de belangrijkste wetten van onze democratische rechtsstaat. Onder die uitspraken staat straks uw naam, tot in lengte van jaren. Ik kijk er naar uit om u de 13de te ontmoeten.

Hoogachtend,
mede namens het bestuur van
Stichting de Verbeelding,

Agnes K. K. K.